

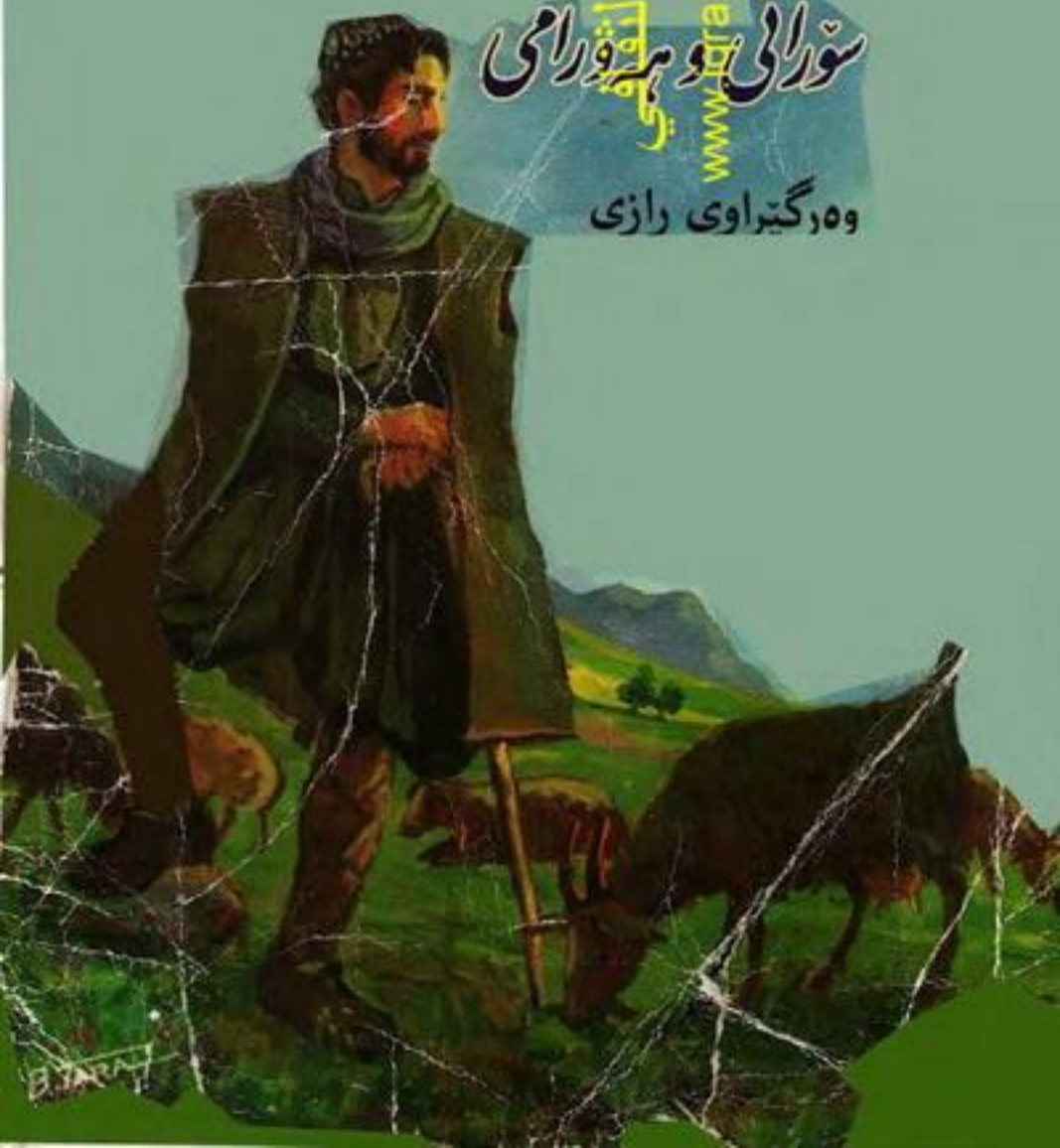
دیوانی و ملی دیوانه

منند ی لقا

www.ahlanahmad.com

سورانی و مهرتورامی

وهرگتروای رازی

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

هه‌ولّ بدا نووسراوتک وه ک دیوانی «وه‌لی دێوانه» له شیعری هه‌ورامی یه‌وه وه‌رگێرێ بۆ سه‌ر شیوه‌ی سوورانی، هه‌ر به‌ شیع‌ر به‌ په‌نگێکی قه‌شه‌نگی دڵ‌چه‌سپی ته‌پ‌ری مه‌زه‌داری پاراو.

کاک «پ‌ازی» ئەم نووسراوه، یان ئەم گۆل‌ده‌سته‌یه‌ی بۆ ناردم که‌ بی‌ خوینمه‌وه و بۆی هه‌ل‌سه‌نگینم و چه‌وته و چێله‌ی بگرمه‌وه و خرابی له‌ چاک جیا بکه‌مه‌وه و به‌ قه‌لبیری ووردبینی گێژ و ته‌له‌ی بکه‌م و به‌ پاک و خاوێنی بۆی بنێرمه‌وه. به‌لێ، منیش چاوێکم لێ کرد و به‌ دوو‌چاو زۆر به‌ ووردی و له‌سه‌رخۆ دوو سی‌ جار خویندمه‌وه و سه‌ر و خوار و سه‌ر و ژورم کرد، به‌پاستی و به‌ پێ‌ی زانینی خۆم، له‌م بازاره‌دا ئەم «دیوانه»م زۆر به‌دله‌ و له‌ لام باشه‌ و زۆر دڵ‌په‌سه‌ندی ئە‌که‌م وه‌ هه‌یچ که‌م و کورپی‌یه‌کم تیا نه‌دی. ئەم دیوانه‌ که‌لێنیکی گه‌وره‌ی له‌ مه‌کته‌بی کوردی‌دا پر‌کردۆته‌وه. وه‌ هیوای به‌تین و ئومێدی گه‌وره‌م ئە‌مه‌یه‌ که‌ کاک «پ‌ازی» هه‌ر به‌م نووسراوه‌ به‌رخه‌وه نه‌وه‌ستی، به‌لکو ناو به‌ ناو شتی ئاوا به‌تام و په‌نگ و بۆ، بخاته‌ ئاراوه، تا هه‌موان لێ‌ی به‌هره‌مه‌ند بن و وێژه‌ر و هونه‌ری تریش چاوی لێ‌ بکه‌ن.

خویننه‌روه‌ی به‌رێژ له‌ باره‌ی ئە‌م چه‌ند دێره‌ی که‌ من نویسمه‌، ئە‌گه‌ر باوه‌ر ناکه‌ی، ئە‌وه‌ ئە‌رز و ئە‌وه‌ گه‌ز، کاک «پ‌ازی» دوکانه‌که‌ی وا له‌سه‌ر شه‌قامی مه‌وله‌وی، بچۆ دیده‌نی‌یه‌کی بکه‌. ئە‌بینی که‌ کاک «پ‌ازی» هه‌رچه‌ند ئە‌دیب و شاعیره‌، خۆش‌پوو و خۆش‌نوخته‌ بازیشه‌، هه‌رگیز میوان له‌لای وه‌په‌س نابێ، به‌رپۆژ خه‌ریکی سه‌عات‌سازی‌یه‌ و به‌ په‌نجی‌شان و هه‌نای چاو «نان» بۆ وورده‌کانی په‌یدا ئە‌کا، به‌ شه‌ویش خه‌ریکی هونراوه‌ و وێژه‌ و کۆ‌کردنه‌وه‌ی که‌ له‌پووری نه‌ته‌وا‌یه‌تی‌یه‌، له‌ «خوا»م داوا‌یه‌ سه‌رکه‌وتووبی.

سوله‌ی‌مان‌ی موحه‌مه‌د موسته‌فا کوردی

ئەمەش دەقی نوسراوه که ی کاک «صابر رازی» یه...:

ناوم «صابر سعید شکری» یه، نازناویشم (رازی) یه، له سالی ۱۹۳۷ ی زاینی
 له شاری (سلیمانی) له گه ره کی (مه لکه ندی) پیم ناو ته ژبان و هاتومه ته ئه م
 جیهانه پر ئەشکه نجه و نازاره، هه ر به مندالی مهینه ت یه خه ی گرتم،
 جیاوازی که وته نیوان باو کم و دایکم، ئەوان لیک جیا بونه وه، منیش که وتمه
 ژیر جهوری باوه ژن و چه پۆکی ره شی زه مانه، جا له بهر ئەم هۆیه، نه نیرامه
 قوتابخانه و دلسۆزیکم نه بوو ده ستی یارمه تیم بو درێژ بکا، بۆیه ئەلیم: نه له
 قوتابخانه خویندومه، نه لای مه لا، ئەم کویره خه ته یشم له هه ول و کو ششی
 خۆم چنگ که وتوو، هه ر له منالیمه وه زۆر ئاره زوی هۆنراوه و چیرۆکم
 ئە کرد، هه رکه سیک هۆنراوه یه کی بخوینایه ته وه ئە وه نده م ئاره زو لی ی بو
 هه رچۆنیک بوو ئەو هۆنراوه یه م له بهر ئە کرد، ئیستا که وتومه ته ژیر باری
 پهروه ده ی مال و منال، ئە گه ر ماوه یه کی که م ده رفه تیکم بی، ده ست ئە ده مه
 پینووس و چیم بۆ هه ل سوورا شاش و شه ش ته قه ل پیکه وه ئە نیم، ئە مه ش
 بۆیه ئە که م هه تا نویسانه به ره و ری یه کی راستم بیا و بم گه یینته ئاواتی دل،
 ئینجا نازانم ئە گه م به و ئاواته یان نا، ئە مه کورته ی ژبانمه و ئە لیم:

نه به کاوری تیرگیانه نه به به رخی تیر شیر

ئیتیر له م ژینه تاله چیم بیته وه بیر

رازی

کورتە باسێک لە کوۆ کردنەوێ بەرھەمی «وہلی دێوانہ»

وہ کو بہرھەمی زۆر بہی شاعیرہ کانمان دە ماودەم و پشتاو پشست ھۆنراوہ کانی «وہلی دێوانہ» بیستراون و وەرگیراون، جار جارەش بڵاو بونەتەوہ، بۆ یە کەم جار پرشنگی ھۆنراوہ کانی «وہلی» لە سەر لاپەرہی ژبان... و... ژین... خۆی نواند بە شیوہی سلیمانی لە رۆژنامہی «ژبان و ژین» دا بڵاو ئە کرایەوہ، بە پراستی ھونەرێ نەمر «پیرەمێرد» ھەو لێکی زۆری ئە دا لە پیناوی زیندو کردنەوہی شاعیرہ کوۆنە کان و ھۆنراوہ بە نرخە کانیانی بە شیوہیە کی - ھەتا ھەز ئە کە ی - رێک و پێک و جوان ئە ی خستنە پێش چاوی خویندەوارانی بەرێژ.

تا لە سالی ۱۹۷۰ ز کاک «مەحمود خاکی» ھۆنراوہ کانی «وہلی دێوانہ» ی بە ھەردوو شیوہ کە کوۆ کردنەوہ و چاپی کردن، بە لام بە داخوہ ھەندێ کە م و کورپی تیا بە دی ئە کرا، تەنانەت ھۆنراوہی شاعیرہ کانی تری تیا ئە بینرا، وە کو: «بیسارانی» و ھی تریش، بە ھەرحال کاک بەرێژ شایانی رێژە.

دیسان لە سالی ۱۹۷۶ ز «وہلی» بۆ جارێکی تر خۆی نواند، بە لام بە شیوہیە کی رێک و جوان و شیوہ ئە سلێ کە ی لە کوۆ کردنەوہ و ونوسینی مامۆستای بەرێژ کاک «عوسمان ھەورامی» و (کوۆری زانیاری) چاپی کردووە، بڵاوی کردووەتەوہ.

چی! پالی پیوہ نام بۆ گوۆرینی ھۆنراوہ کانی «وہلی»؟ کاتی دێوانہ جوانە کە ی «وہلی» کەوتە بازارەوہ، زۆر کە سم ئە دی بە دەستێ و ھەبوو بە دەم رێوہ ئە یان خویندەوہ، کاتی زانیم ھاوڕێیە کە م ھاتە لام دیوانە کە ی «وہلی»

به دهسته وه بوو وتم: هاورپم هونراوه کانی «وهلی» ت به لاوه چونه؟ به ساردی به که وه وه لامي دامه وه و وتی: برا به راستی هه رته و دوو سی هونراوه بهی هه به که کراوه به گورانی. ناحه قیشی نیه! چونکه هه رله و دوو سی هونراوه به نه گه یشته که هونه ری به پز و نهمر «پیره میرد» وه ری گپرابوو، منیش وتم: نه کاکي خوم هه تا بللی هونراوه کانی به تام و به کوله هونراوه له هونراوه ی تهر و پاراوتره، تویش ناحه قته نیه، چونکه له شیوه که ی تی ناگه ی، خوزگه سه د خوزگه...! هونه ری نهمر «پیره میرد» هه موی وه رگپراهه ته سهر شیوه ی سوران، تا هه موو خوینده وارکی به پز باش له سوزی دهروونی «وهلی» تی بگه یشته، هه ر له وکاته دا برپارم دا که هونراوه کانی «وهلی» که م و زور که له م (دیوان) هدا به بی گورمه سهر شیوه ی سوران، هه رچه نده شیوه ی (سوران) و شیوه ی (هه ورامی) هه ردوولا هه رکوردین و (ناری) نه زادن، به لام له وتوو پز هه ندی جیاوازی تیا به.

با بینه سهر باسی گورین: گورین له شیوه ی که وه بو شیوه به کی تر هه روا ساده نیه، گه لیک دیقته و ته وانایی نه وه ی به تابه تی هونراوه کیش و قافیه ی نه ویت، سوز و تینی هه به، جا نه وهش له ووزه ی زور که سدا نیه، نه وه ی بیته سهر نه م پرتگه به نه بی دهستی به هیزی هه بی له ناسینی و پز و هونراوه دا، منیش هاتمه سهر نه م پز به و دهست له دهست و ته وانایی له به زدانی بی نیاز، هه رچه ند هه ولی زورم دا له پتاوی ژبان و به سهرهاتی نه م هونه ره به نرخه، له نه نجامدا به یارمه تی چه ند دل سوزیک و به هه زار کوپره وه ری گه یاندمه نه م جی به که واکورته به ک له ژبانی «وهلی» و «شه م» به یاکه م.

كورتە يەك لە ژيانى «وہلى دېوانە»

ھونەر ناوى «وہلىد»ە كورپى كويخا «موحەممەد»ە، كويخا موحەممەد كويخاى ھۆزى بوو لە تيرەى (كە مالىەبى) باوكى «وہلىد» بە كويخا (حەمە سوور) بە ناوبانگ بوو، گەلئىك داراۋ خاۋەن مالات بوو، ھە تابلئى دەست و دل خاۋئىن و خيىر خوا بوو، لەبەر ئەو ھى زۆر ھەزى لە پئى خاۋاناسىن و پياۋچاكى كردو، پەيمانى لە گەل خاۋى خويدا بەستو كە خوا ئەۋلادى تيرىنەى پئى بە خشى ناوى پئى «وہلىد...» چونكە (خالىدى كورى وەلىد) گەلئىك تئى كۆشاۋە لە پئى دىن و ديانە تدا، بۆيە «كويخا»ش ئەم شەرتەى كردو.

تا لە سالى ۱۱۸۰ كۆچى، «وہلىد» پئى نايە ناۋ دونياى پەر لە كويپرە ۋە ھى و دل شكاۋى. بەلئى... خوا كورپى بە كويخا بە خشى و ئاۋاتى ھاتەدى و ناوى نا «وہلىد»، ئەۋ سالى خوا «وہلىد»ى بە خشى بە كويخا، ھۆزى كويخا لە دشتى (شاكەل) و (شېروانە) ھەلئان دابوو، كويخاى باوكى ۋەلىدى زۆر خۆش ئەۋىست ۋە بربارى دا كە مامۆستايەكى بۆ پەيدا بكاۋ فيرى قورئان و خويئندى بكا، خۆى گەيانە شارى (سليمانى) لە پاش ھەۋل دان و پاسپاردئىكى زۆر فەقىيەكى لە مزگەوتە كاندا پەيدا كوردو بردى بۆ ھۆزە كەى، ھەم بۆ پيىش نوئىزى، ھەم بۆ فير كردنى «وہلىد»، فەقىي بوو بە مەلاى خيىل، ناوى فەقىي «يوسف» بوو پئى يان ئەۋوت «مەلا يۆسۆ»، مەلا يۆسۆ... زيرەك و پاك و خاۋئىن بوو، كويخا زۆر چوو بە دل يا ۋە ھەر لە ھۆزە كەى خۆى ژنى بۆ ھيتا ۋە ھەندئى ئاژەل ۋە مالىياتى پئى بە خشى. «مەلا» بوو بە مەلاى يەكجارى يان، «وہلىد»ى فيرى خويئندى و خويئندە ۋە نوسىنى كرد،

خویندن و خویندنه وهی «وهلید» دهنگی دایه وه له هه موو هژزو تیره ناہی
«که مالہیی» دا هه تا دهنگ گه یشته هژزی باوکی شہم.

کورتہ یه ک له ژبانى «شہم»

شہم ناوی «شہمسہ» یه کچی «کۆیخا قادر»ه، کۆیخا قادر کویخای
هۆزیکی تر بوو هه ر له تیره ی (که مالہیی)ه کۆیخا زۆر هه ولى دانه فہقی یه ک
نه کۆلکه مه لایه کی ده ست نه که وت، په نای به کویخا «حہمه سور» برد که
«شہمسہ» ی کچی بنیتریتہ لای «مه لایۆسو» بخۆینی، «مه لایوسف»
ماموستای «وهلید» دهرسى به «شہمسہ» ش ئه ووتہ وه، ماوه یه کی زۆر
به یه که وه بوون، تا ته مهنی دلدارى یان ریشہ ی دلایانی له یه ک ئالان و په یمانی
خۆشه وىستی یان مۆرکرد، «مه لایۆسو» هه سستی پی ئه کردن و باوکی
«وهلیدی» ی ناگادار کرد، باوکی پی خۆشحال بوو ووتی مه لای...! ته هه موو
ئاواتی مه که هه تا ماوم و نه مردوم به م ئاواته بگه م، ئه چین و داخوازی
«شہمسہ» ی بو ئه که یین.

داخوازی «شہمسہ» ی بۆ کرا، ده ست ماچ ئه کړئ و باوکی «شہمسہ»
ئهلئت: کویخا موحه ممه د با ئه مسال به ده زگیرانی بیان هیلینه وه تا له کویستان
بگه ریننه وه، هه ردوولا به چاکیان زانی، به لام قه ده ر چی رینک ئه خا، ئه وه
که س نازانی!!!

ئهو سألہ له (هۆبه تو) له ناوچه ی (دیواندەرہ) مانه وه، له هاتنه وه یاندا بۆ
گه رمیان هه ردوولا له چه ند جی گه یه کدا نزیک یه ک هه لیان داوه، تا پۆزی
قه ده ر په نگی ناکۆکی رشت و له سه ر له وه پرگه و پووشی ده ست ناخۆشی
که وته به ینی هه ردوولا، له به ینی دوو هۆز بوو به لیکدان و یه کتری دانه به ر

ته‌قه، هه‌تا شه‌ویک؟! هاتنه سهر ده‌واری مائی باوکی «وه‌لید»، ته‌قه‌یان کرد له ده‌واره‌کانی کوپخا، «حه‌مه سور» کورپکی تری ئه‌بئی له «وه‌لید» مندال‌تر ئه‌که‌وئته بهر ته‌قه و ئه‌مرئ، به‌مه کوستی - «وه‌لید»ی قور به‌سهر - ئه‌که‌وئ، دیسان کوپخا «حه‌مه سوور» له تۆله‌ی کوره‌که‌ی دوو پیاو له هۆزی کوپخا «فادر» ئه‌کوژئ، ئیتر به‌ته‌واوی ئاگری شه‌ر و ئاگری دلئ «وه‌لید» کلپه‌ ئه‌کا و په‌ره ئه‌سینئ، «وه‌لید»ی هه‌ژار ته‌نانه‌ت ناتوانئ له دووریشه‌وه «شه‌مه» بیینی.

به‌تی گۆنه‌ی «شه‌مه» بوو به‌مۆمیککی کافووری سپی داگیرسا و دلئ وه‌ک «وه‌لی» هه‌ژار بوو به‌په‌روانه‌ی ئه‌و، ئه‌وه‌تا به‌ناثومیدی‌یه‌وه ئه‌لئت:

په‌ری ره‌ش مالان، په‌ری ره‌ش مالان

ده‌لیل بچۆلای په‌ری ره‌ش مالان

لای «شه‌م»ی به‌زمی شادی په‌روانان

پیش‌په‌وه‌ی پۆلی دیده‌قه‌ترانان

یان ئه‌لئت:

سهر ههر له سه‌ودای عه‌شق‌بازی‌یه

دل ههر نیشانه‌ی تیرئه‌ندازی‌یه

به‌لام:

پیم به‌داوه‌وه شه‌ته‌ک دراوه دلم پر ئیشه‌جه‌رگم بپراوه
ئمه‌بوو ژبان و به‌سه‌رهاتی «وه‌لی» که‌دوای هه‌وئیک‌ی زۆر تا به‌ده‌ستم
هانی، ئه‌ویش چۆن؟!، به‌شیک له «پیشه‌کی»‌یه‌که‌ی کاک «عوسمان
هه‌ورامی» و به‌شیک‌ی تری له «که‌شکۆل»‌ی ده‌سنووسی «نجم‌الدین مه‌لا»، وه
چه‌ند پرسیار له‌پیاوانی شاره‌زا و «وه‌لی» دۆست.

بۆ به لڤگه‌ی خوینده‌واری «وهلی»، ئەم دوو به‌یتە‌ی دەری ئە‌خاکه «وهلی»
خوینده‌وارێکی باش بووه، وه‌ک ئە‌ئیت:

بنیان نه‌روی (تاق) مه‌جموع فه‌ردم

بنویسان وه (شه‌ست) ده‌ست نه‌و مردم

تا هه‌رکه‌س وینۆ می‌ل و مه‌زارم

بزانۆ کوشتە‌ی شه‌و «شه‌م» پوخسارم

به‌م مانا‌که: پێش مه‌رگی وه‌سه‌یه‌تی کردووه ئە‌م دوو به‌یتە‌ له‌سه‌ر کی‌لی

گۆره‌که‌ی بنوسن، هه‌رچه‌ند له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ کی‌ل نویسن باو نه‌بووه.

هه‌روه‌ها «شه‌م» یش قورئانی خه‌تم کردووه، «وه‌لی» له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا له

وه‌سه‌یه‌ته‌که‌یدا ئە‌ئیت: تۆخوا «شه‌م» ئاگادار بکه‌ن با بیته‌ ژوورسه‌رم و به

ده‌نگی خۆشی (یاسین)م بخوینۆ، با به‌ده‌م ده‌نگی سازی ئە‌وه‌وه‌ گیانم

ده‌رچۆ، وه‌ک ئە‌ئیت:

وه‌سه‌یه‌تم ئیده‌ن شای شه‌م پوخساران

به‌ی وه‌ بالینم چون به‌ینه‌ت‌داران...

بۆ خۆف و ئە‌ندیش جه‌که‌س نه‌که‌ی شه‌رم

هورداره‌ په‌رده‌ی حیجابت به‌ نه‌رم

نه‌پۆشی جه‌بین «شه‌مس» خاوه‌ری

به‌و وه‌ زانوودا چون ئاسمان په‌ری

بـنـیشه‌ وه‌ بان بالینم وه‌ ناز

بـوانه‌ سووره‌ی (یاسین) وه‌ ئاواز

«وه‌لی» ژۆر شاره‌زایی له‌ زمانی (فارسی)دا هه‌بووه، ئە‌مه‌ش به‌ بۆنه‌ی

ته‌واو کردنی (گولستان)ی «سه‌عدی» که‌ لای مه‌لایۆسف خۆندبوی. له

هونراوه‌یه کدا که وه لآمی «پره‌نجوری» ته‌داته‌وه ناوی زۆر له شاعیره‌کانی
پیش‌ته‌بات، وه‌ک: (جامی، مه‌سنه‌وی، عیسمه‌ت، شه‌وکه‌ت، ...) چه‌ندئ‌تر.
له‌ جی‌گه‌یه‌کی‌تر پره‌نجوری له «مه‌رسیه» که‌یدا، واته: له
شیوه‌نه‌که‌ی بۆ مه‌رگی «وه‌لی»، «وه‌لی» به (میرزا وه‌لی) ناو ته‌باو ته‌لیت:
حه‌یفا حه‌یف، ئه‌ی چه‌رخ چه‌واشه‌ی چه‌بگه‌رد

«میرزای» ناده‌ری رۆی ته‌ییامش به‌رد

له‌ سه‌رده‌می پیش، یه‌که‌ی خوینده‌ار بو‌بی له‌ نه‌خوینده‌وار جیایان
ته‌کرده‌وه و پێیان ووتوه (میرزا)، جا لێره‌ش ده‌ری ته‌خا، که‌ وه‌لی «میرزا
وه‌لی» بووه.

یان ته‌لێن له‌ سه‌ره‌تاوه «وه‌لی» هه‌ر نه‌بووه، ئه‌م چه‌ند هۆنراوه‌یه‌هی
هونه‌ری نه‌مر «پیره‌مێرد» بووه، له‌به‌ر ته‌وه‌که‌ له‌ هۆنراوه‌ی دل‌داریدا نه‌ی
و‌ستوه‌وه‌ خۆی ئاشکرا بکا، ئه‌م «وه‌لی دێوانه» یه‌ بۆخۆی داناوه.

وه‌ک ته‌زانین هۆنراوه‌ ملکی هونه‌ره‌، جا هه‌یه‌ خاوه‌نی ملکیکی زۆربیی به‌لام
تا پۆکه‌ی بخاته‌ سه‌ر یه‌کیکی‌تر، که‌ وابوو ئیمه‌ هه‌ر خاوه‌ن تا پۆ، به‌ خاوه‌ن
ملک دابنێن، یان هونه‌ریکی وه‌ک «پیره‌مێرد» که‌ پێ‌نووسی کوردی له
خۆشی ته‌و زوبانی گرت، ئیستا بۆچی له‌م هۆنراوه‌ دل‌پفینه‌ سوتینه‌رانه
خۆی که‌ نار بگه‌رئ.

من ته‌لێم: نه‌خیر ته‌مه‌ هه‌رگیز له «پیره‌مێرد» ناوه‌شیتته‌وه‌ وه‌ یان «پیره‌مێرد»
بۆچی ته‌م هۆنراوانه‌ی به‌ شیوه‌ی هه‌ورامی ووتوه، ئیتر نازانم بپاری چی بۆ
ته‌ده‌ن وایه‌ یان نه‌...؟

رازی

هۆنراوه کانی «وهلی دئیوانه»

(شه م و په روانه)

فه له ک هه تاکه ی

فه له ک هه تاکه ی، فه له ک هه تاکه ی...

فه له ک له ده رگات سزام هه تاکه ی...

تاکه ی په شیو حال په نگم زه رد، وه ک به ی

تاکه ی ناله نال بنالم چون نه ی

تاکه ی له ش به بار له خاکا که وتوو

تاکه ی ده رد و ئیش یم کا به مردوو

تاکه ی فریشته م چاوی له خه و بی

تاکه ی پوژی روون له لای من، شه و بی

تاکه ی بلیسه ی گیانم، له تاو بی

تاکه ی خورا کم خوین و زوخاو بی

تاکه ی ناگری ده روونم گه ش بی

تاکه ی له شادی دلم بی به ش بی

تاکه ی سکالام له پوژگاری بی

تاکه ی ده ربه ده ر جینگه م «کوسار» بی

تاکه‌ی ژیانم له یاران جیابئ
 تاکه‌ی رووم له‌که‌ی په‌شی‌ی تیابئ
 تاکه‌ی مه‌ینه‌ت‌کیش دهردم کاری‌بئ
 تاکه‌ی ژیانم بی‌قه‌راری بی
 تاکه‌ی به‌حه‌سره‌ت دلم تاسا بی
 تاکه‌ی شه‌ش‌ده‌رم پ‌ینگه‌ی گ‌یرا بی
 تاکه‌ی «دیوانه»ت له‌کو‌ساران بی
 تاکه‌ی فرمی‌سکم تاوی باران بی
 تاکه‌ی بی‌مروه‌ت، بزانه‌حالم...
 تاکه‌ی به‌جه‌فای تووه‌بنالم
 یا له‌م به‌نده‌دا توو پ‌زگارم که
 یا به‌یه‌کجاری شیت و هارم که

***

هه‌رمن خه‌م‌بارم

یاران خه‌م‌بارم، یاران خه‌م‌بارم^۱
 هه‌رمن سه‌رشیاو، هه‌رمن خه‌م‌بارم
 هه‌رمن چاوه‌پروان، نیه‌قه‌رارم
 هه‌رمن ناساز و چه‌وته‌پوژگارم
 هه‌رمن دل‌به‌خوین‌دیده‌پ‌رئاووم
 هه‌رمن له‌خوینی‌زمان‌تلاوم

۱. سه‌ردیژه‌که‌ی له‌بابی: هه‌رمن خه‌م‌بارم، «یاران خه‌م‌بارم».

ههرمن به شیری خهم گۆش کراوم
 ههرمن خاوهن دهرده هم دلشکاوم
 ههرمن هیجران بار من که مده ماخم
 ههرمن خانه خوئی په ژاره و داخم
 ههرمن ناواری کوچهی شارانم
 ههرمن به دبه ختی پوژگارانم
 ههرمن دل ته نگم لیوم به باره
 ههرمن به خه ده نگ جه رگم بوو پاره
 ههرمن په ریشان، ههرمن زویرم
 ههرمن بریندار پینکراوی تیرم
 ههرمن چاره شوم ره شه ئیقبالم
 ههرمن له جهوری گهردون نه نام
 ههرمن ناو جه رگم به گر بریانه
 ههرمن هه ناسه م چله ی زستانه
 ههرمن فرمیسکم تاوی بارانه
 ههرمن نالینم دهردی هیجرانه
 ههرمن خهم به خهم ئوگری کردوم
 ههرمن سه رتا پیم خهم وونی کردوم
 ههر خاکی منه به خهم شیلاوه
 ههرمن به رانم ناواتوسراوه

یاران له جه رگم

یاران له جه رگم، یاران له جه رگم^۱
 «شهم» شیوهی تیری داوه له جه رگم
 که وتمه گیانه لّلا دواکاتی مه رگم
 مه مشوون و کفن مه کهن به به رگم
 تکایه مه یشوون جی ی برینی له ش
 با له زام بتکی تکهی خوینی گه ش
 شه هید بی کفن و بی شتن چاکه
 هه رکه س شه هید بی بی گهرد و پاکه
 به لام وه سهیه تم نه مه یه یاران
 دوور له وولاتم وام له دیاران
 توخوا با گوپم له ری ی خیلان بی
 له سه ر یگای «شهم» شاخی گیلان بی
 کیلیکی بهرز به قه د بالای «شهم»
 له سه ر گلکوم بی به بی زیاد و کهم
 تاقی به وینهی تاقی بروی نه و
 سوژده گای دل بی به پوژ و به شه و
 له روی بنوسن هونراوه کانم
 که به تیری «شهم» ده رچووه گیانم

۱. نه شیعره له سه ر شیوه نه سلیه کهی وه رگپراوه.

تا هه‌رکه‌سی دی کیل و مه‌زارم
 بزانی کوشته‌ی ده‌ستی دل‌دارم
 چونکه «شهم» گونا تاتاری چینه
 له ده‌شت بی‌زاره چیا نشینه
 رۆژی هه‌ل‌که‌وی له پری‌گوزاری
 ریگی بنیته سه‌ر گۆرم جاری
 بزانی کوشته‌ی ئاخ و داخی دل
 ئیش و ئازاری برده‌وه تۆی گل

***

دل‌بریانی بی

دل‌بریانی بی، دل‌بریانی بی
 ده‌روون‌پرده‌رد بی، با حال‌زانی بی
 تۆ مه‌ینه‌ت‌کیش بی، ئه‌ویش به‌ خه‌م بی
 تۆ وه‌ک «په‌روانه»، ئه‌و وینه‌ی «شهم» بی
 بو‌که‌سی دلت له‌ خه‌م که‌یل بی
 تۆ «مه‌جنون» ی ویل، ئه‌ویش «له‌یل» بی
 داخت بو‌یه‌کی ئه‌ویش داخ‌دار بی
 خه‌م‌خۆر و دلسۆز هه‌تاسه‌ر یار بی
 خۆشه‌ دل‌داری له‌ هه‌ردوسه‌ر بی
 نه‌ک تۆ بسوتی ئه‌و بی‌خه‌به‌ر بی

نهک بهوینهی «شهم» ترسی خوای نهبی
 له پهروانهکهی هیچ ئاگای نهبی
 دهربهستی ئیش و ئازاری نهبی
 ئاگای له ناله و هاواری نهبی
 دلّه، دهخیله دستم به دامان
 بی سوود مه کیشه جهفای بی سامان

***

ئهی نائومییدی

ئهی نائومییدی، ئهی نائومییدی
 ئهی رهنجهپۆیی، ئهی نائومییدی
 یاران پوژرهشی وهک من کوا؟ کئی دی؟
 دهردی مه جنونم هیناوه ته دی
 شاخ و ههرد و چۆل گه پام سه رانسهر
 له تونوتونی «بابا» چوومه دهه
 ههردی (نجد) گه پام جی ی «قهیس» ی داماو
 وینهی «پهروانه» ی پهروبال سوتاو
 هاتمه ئه و شوینهی ماوام قیبهلم بوو
 ئه و جینگهی که زووا جی وپیی «شهم» بوو
 چیم دی؟ ههواری چۆل و ویرانه
 بایه قوش تیایا کردبوی لانه

نه‌مابو ده‌نگی هه‌یاهوی جاران
 بی‌خشیه‌و سامناک وینه‌ی موغاران
 پرسیم بایه‌قوش هاوده‌ردی ده‌ردم
 دۆستی هاوپاز و هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 من «پروانه» که‌ی ویل و «دیوانه»
 جی‌گیری «قه‌یس» ی‌پیسوای زه‌مانه‌م
 په‌روپۆ سو‌تاو له‌خیل جی‌ماوم
 تیری عه‌شقی «شه‌م» له‌جه‌رگی داوم
 بایه‌قوش وتی شی‌تی سه‌وداسه‌ر
 ریسوای زه‌مانه، ویلی ده‌شت و ده‌ر
 خیل پی‌چایه‌وه چووۆ بو (له‌یلاخ)
 بو من جی‌ی چۆل ما، بو تۆش ئاخ و داخ
 له‌شومی چاره‌م من واماومه‌وه
 به‌نائومی‌دی به‌سه‌ودامه‌وه
 ئاخ! چی‌بکه‌م له‌ده‌س چه‌وتی زه‌مانه
 روو له‌هه‌رکوی که‌م بوته‌ ویرانه

***

روناکیم له‌سه‌ر

روناکیم له‌سه‌ر، روناکیم له‌سه‌ر
 هه‌رمن نیم‌سه‌ودای عه‌شقی تۆم له‌سه‌ر

ویننه من زوره، لهت و پت جگهر
 له عهشقی بالآت ویلن، دهر به دهر
 هه رلایه ک نه چم هه رباسی تویه
 هه رکهس نه بینم هه راسی تویه
 له ناو جواناندا جوانی تو تاکه!
 شاهان هه سرت مه ند گه دا خه م ناکه
 چه ند موسولمانت توبه (نارت) کوشت
 به نیگات خوینی چه ن دلدارت پرشت
 چه ند مورشید شیئت بوون، چه ند سو فیان ویل
 دل به سته ی عه شقت لاوانی گشت خیئل
 «فهقی» ت ریسوا کرد، «مه لا» سه رگه ردان
 «شیخ» دهر به دهر بوو، «ده رویش» له هه ردان
 ویننه ی په روانه و بولبول شهیداتن
 دلانی پرده رد هه ر له سه وداتن
 تو ویننه ی «ته رسا» جوان و نازه نین
 پیری «سه نعان» ی لائده ی له دین
 نه وروره جوانیت خوا کردی پهیدا
 سو فی و ده رویش و مورشید، بوون شهیدا
 له چاووت هه ی داد له بالآت هه ی پوژا
 سه رسام! سه رگه ردان، عالم له تاو تو

له شاران هاوار، له خیلان غه وغا
 هه رکهس شهینم خه م ناکه و شهیدا
 گهر «فه رهاد» و «قه یس» بزائن خه بهر
 دووباره له خاک سه ردینه دهه
 دین به هه یاهووی قیامه ته وه
 ببینن جوانی له م قامه ته وه!
 هه تا زیندوویم شای «شهم» جه بینم...
 شیت و خه م بارم دل ماته مینم

***

روناکی باوان

روناکی باوان، پوناکی باوان
 سه رزه مین به شهوق پوناکی ت! ئاوان!
 بالات نه مامی نه وتولی سالان
 سارای گولستان (جنة المأوی) ن
 پرچت پاریزه ی په خسانی کاوان
 شه گریجه ت بالی «مراوی» ئاوان
 یا وه ک چنوره ن له سه رکلاوان
 هه ردین و شه چن له دهوری چاوان
 چاوت وه ک چاوی «ئاسک» ی سه رئاوان
 گونات «گول خونچه» ی تازه کراوان

سینهت به «لیمۆ»ی گولّ به ده م ئاوان
 بۆن خوۆشن به بۆی «شهوبۆ»ی شه تاوان
 خالت «سوۆسه ن»ی بهر خوۆره تاوان
 من بو ئه و خاله (ته ره) م له باوان
 نه مامی هه لچوو نازداری عه شره ت
 دیده به خومار جوانی گولّ پومه ت
 که س نیه وه ک من بکیشی نازت
 منم هه لگری راز و نیازت
 ویلم، ئه گه ریم له دووت پوۆژ و شه و
 هه رامم کردوه له دوو چاوم، خه و
 له وس او ه تیرت له دلّم داوه
 چوۆل و ویرانه ت به من کرد ئاوه
 شه و و پوۆژ له گه لّ به ختم ده عوايه
 بوّیه جیم له سه ر لوتکه ی «چیا»یه
 فیدای چاووت بم چاو په شی چاوگه ش!!!
 به زه یی به کت بیّ به منی چاره په ش

***

ئاخ! بوّ (خه سه ره و خان)

ئاخ بوّ خه سه ره و خان، ئاخ بوّ خه سه ره و خان

ئاخ بوّ «خه سه ره و خان» خانی خانه دان

دارای گه نج و مالّ خاوه ن سپا و سان

ئازا و چاونه ترس شییری پرووی مه‌یدان
 ده‌ست و دل‌خاوین به‌په‌حم و ویزدان
 ئه‌و به‌خشه‌نده‌یه به‌دلی نه‌رمی
 به‌شه‌وق و زه‌وق و به‌هه‌ستی گه‌رمی
 بو‌راوو شکار بی بو‌ئه‌م کیوه
 ئه‌م «کیوه» ی منی «دیوانه» ی پیوه
 به‌چاو بیینی جه‌سته‌ی په‌شیوم
 وه‌ک جانه‌وه‌ری ناو ده‌شت و کیوم
 به‌زه‌یی به‌کی بی به‌دیده‌ی نم‌ناک
 به‌ئیشی زامم، به‌لاشه‌ی سه‌رخاک
 به‌روت و قوتیم، ته‌نیایی، چۆلم!!!
 به‌سه‌رینی به‌رد، گیانی ناو خۆلم
 به‌بی‌که‌سی یو سه‌رگه‌ردانیم‌دا
 به‌زامی سه‌ختی بی ئامانیم‌دا
 به‌ئاه و ناله‌ی نیوه‌شه‌وم‌دا
 به‌راپه‌پینی شیرین‌خه‌وم‌دا
 به‌نامورادی و په‌شی به‌ختم‌دا
 به‌ناله‌ی گه‌رم و زامی سه‌ختم‌دا
 به‌شیواوی به‌خت، شوومی چاره‌م‌دا
 به‌تکه‌ی خوینی جه‌رگی پاره‌م‌دا

به کله ی گری ئاگری جهستم
 به گیانی کفتی پر ئیش و خهستم
 دلی بیته جووش که دی ئه حوالم
 بپرسی کوشته ی کام نه ونه هالم
 تی بگا که من لیره چی ئه کم
 بووم به «په روانه» ی گری گونای «شهم»
 سه رمایه ی شادیم کی زه وتی کرد لیم
 «په ری» ی کام جی بوو هیچی نه هیشت پیم
 «وهلی» به خه یال (نوفه ل) ^۱ یاد ئه کا
 خوی به زونا کی «شهم» ی شاد ئه کا
 خوژگه خه یالم به راست ئه گه ری
 ده لیلیکی وام به هاتایه ری
 یا به گه نج و مال یا به زوری چه نگ
 شادی کردایه «په روانه» ی دل تنگ
 به خشه نده بایه به وینه ی (حاته م) ^۲
 «شهم» بستینی بوم، من شادکا به «شهم»
 به لام، ئاخ، چی بکه م له پرؤزگارم
 دلسؤزی نیه بی به هاوارم
 مه گهر (یه زدان) ی خاوه ن ده سه لات
 له م به نده سه خته پرزگارم بکات

۱. (نوفه ل) ئه ژو پیاوه بو کاتی ویستی (له یال) بو (مه جنون) بستینی.

۲. (حاته م) ئه و به خشه نده یه که ناوداره و ناوی ههر نامری.

ئه‌ینا ئه‌و (به‌ند)ه‌ی وابه پیمه‌وه

هه‌تاكو مردن پی‌ی ئه‌تلیمه‌وه

***

داخ هاته سه‌ر داخ

داخ هاته سه‌ر داخ، داخ هاته سه‌ر داخ

ئیش هاته سه‌ر ئیش داخ هاته سه‌ر داخ

له‌ داخی دووری شای بو‌له‌ند ده‌ماخ

من گه‌رمای (گه‌رمین) ئه‌و فینکی (له‌ یلاخ)

ئاخ و داخ و ده‌رد له‌ لام مایه‌وه

مالی باوانی نه‌گه‌رایه‌وه

ئه‌م‌سال نه‌وبه‌هار لای من (ده‌بجور)ه

چونکه‌ چاوانی له‌ چاوم دوره

ئه‌وا له‌ کۆیستان له‌وپه‌ری خوشی

من مام له‌ (گه‌رمیان) بو‌ زوخواو نو‌شی

ئه‌ترسم بازی بازاری گه‌ردون

له‌ گه‌ردولولی چه‌رخی دونیای دوون

«مه‌جنون» به‌ نازار سه‌ری نایه‌وه

خه‌م بو‌ «فه‌ره‌اد»ی هه‌ژار مایه‌وه

یه‌ک یه‌ک یارانسی له‌ ژین بیزار کرد

پۆژی پوناکیان به‌شه‌وی تار کرد

به جوړی عه شقی «مه جنون» تاروی سهند
 بناغهی ژینی له بیخا هه ل کهند
 نه ترسم به ختی ناپوختم وایی
 میراتی نه وان بو من جی مایی
 «شهم» م به هاوده م (ابن سلام) ^۱ بی
 منیش تا ماوم نازار سزام بی
 خوایه نه و باره نه نیته شانم
 گهر هاتوو روی دا زوو ده رچی گیانم
 مهرگ چاکتره بو من له و ژیانه
 گوړ زور خو شتره بو م له و زیندانه

***

ریسواي زه مانهم

ریسواي زه مانهم، ریسواي زه مانهم
 «قه یسی» سهر شیواو سه حرای ویرانهم
 «په روانه» ی په شیو ریسواي زه مانهم
 بیزار له مالْم، شیّت و «دیوانه» م
 وینهی بایه قوش شه و له ویرانهم
 جهرگ پراوی ته شهر و تانهم
 بیزار له بینین دیده ی یارانم
 پاسه وانسی دیر سهر دیارانم

۱. (ابن سلام) نه و که سه یه که «له یل» شووی پین کرد.

له كهس ته وه لالا له دۆست بيزارم
 به شه وو به پۆژ له يادی يارم
 عهسای خه له دهس مهی، خه مه نه نوشم
 سه رگهردانی خه شه ی خه مه پۆشم
 سهز او سه ته م کیش به ختی رهش بينم
 «فه رهاد» ی کوکه ن موغار نشينم
 شه شه ده ری به ختم پری لی گیراوه
 خه م بار و دل ته نگ جه رگم بپراوه
 چه وت و لار و گيژ چه رخی چه پگه ردم
 ده ردم گرانه دوور له هاوده ردم
 وه ک سه ر بزوتی قه راخ ئاگرم
 به سه روهی شه مال زیاتر گر ته گرم
 دل پپر ئازاری زه مانه ی دوونم
 پشتم شکاوه کۆم و زه بوونم
 شه و دیده بی خه و پۆژ بی قه رارم
 گیراوی جه وری چه وتی پۆژگارم
 بيزار له ژينم پازيم به مه رگم
 به نه شته ری خه م کون کونه جه رگم
 چاو له پری خیلان پيسواي هوزانم
 به ئاگری عه شق سوتاوه گیانم

هاوړئى جانه وهر له بيا بانم
 «قهيس»ى تانه كيش، چاو به گريانم
 «پدروانه»ى شوقى «شم» روخسار يكم
 پيكر او تيرى موژه ي يار يكم
 «حاته م» يكي «تايى» قاته له به ختم
 به زه يي به كى بى به دوردى سه ختم
 وهك «نوفل» كى به بى بو ثم جى يه
 بى بى «قهيس»ى دووه مى لى يه
 خه يال چه ندخوشه بو نه وهى ئادم
 خوا بى ناردايه به كى وهك حاتم
 شادى كردايه دلهى خه مبارم
 به ئاواتى خوّم به وه سلى يارم
 خوايه مه گهر تو بگه يته فريام
 نهينا تا مردن ئاواره و ته نيام

***

نه ستيره ي به يان

نه ستيره ي به يان، نه ستيره ي به يان
 نه ستيره كه ي روژ ه ل دى ي دم به يان
 جوان و پرشنگ دار پيش له خو ره لات
 تو خوا نه ت ديوه قيله ي دوور وولات

خو تۆ له زومپه‌ری به‌خت‌دارانی
 جیگای ته‌ماشای گشت نازدارانی
 تۆ زۆر ئه‌وه‌ستی رۆبه‌پروی پاکان
 ته‌ماشات ئه‌که‌ن گشت شه‌ره‌ف‌ناکان
 هه‌مو رۆژی رۆی پاکیان ئه‌بینی
 به‌هره له شیوه‌ی چاکیان ئه‌ستینی
 چاوت و له رۆی «ته‌تار» ئه‌وه^۱
 له شه‌وق و جوانی نازدارانه‌وه
 هه‌تا رۆژ له «که‌ل» سه‌ردیینه‌ده‌ر
 تۆ باخه‌وانی له باخی دولبه‌ر
 توخوا ئه‌بینی نووری چاوی من
 «شه‌م»؟، شادی دل‌ه‌ی پر زوخاوی من
 ئه‌و که له زومپه‌ری جه‌بین سافانه
 «شه‌م» م شه‌وچرای عیلى «جافانه»
 گه‌ردی سه‌رریت‌بم ئه‌ستیره‌ی به‌یان
 ئه‌و وه‌ک تۆ شیرین، تۆ وینه‌ی ئه‌و جوان
 چون نه‌ت‌کرد سه‌یری ئه‌و فریشته‌یه
 سه‌یری ئه‌و شوخه له‌لات عه‌به‌یه

***

۱. «ته‌تار» واته: ئاسکی ته‌تار، که ئه‌و ئاسکه زۆر ناسراوه به چاو جوانی.

ویلی دشت ودهر

ویلی دهشت و دهر، ویلی دهشت و دهر

ئه‌ی هه‌وای خووشی کویستانان له‌سه‌ر

ناسکی سرک و جوان پیش پۆلی ناسکان

گورج و عاشق‌کوژ، ئه‌برۆ وه‌ک که‌وان

به‌عه‌تری په‌رچه‌م «چیا» ت پر کردوون

به‌نیگا و له‌نجه‌ت دنیات سپر کردوون

نازانم راوچی؟ یا نیچیری؟ تو

چه‌نده‌ها راوچی که‌وته‌ن گیزی تو

به‌رزه ئه‌ستیره‌ی گه‌شی به‌ختی تو

کار ناسکی گورجی هه‌ردی سه‌ختی تو

پوو ئه‌ستیره‌ی گه‌ش برۆ وه‌ک که‌وان

برژانگت تیری جه‌رگی عاشقان

به‌له‌نجه و لاری دل فرینه‌وه

به‌په‌وت و نیگای گیان ئه‌ستینه‌وه

به‌پرچی قه‌ف‌قه‌ف گرژ و لوله‌وه

به‌بالای هه‌لچووی وه‌ک نه‌وتوله‌وه

به‌و کریشمه و ناز، له‌نجه و په‌وته‌وه

به‌پووی وه‌ک پۆژ و زولفی شه‌وته‌وه

به‌لیوی ئالی وه‌ک یاقوته‌وه

به‌ریزه‌خالی تاک و جوته‌وووه

به‌گه‌ردنی به‌رز شوشه‌ی سافه‌وه
 به‌زولفی بۆن‌خۆش میسکی ناهه‌وه
 به‌کرژ و توند و ڤق و قینه‌وه
 به‌ڤه‌وتی نه‌رم و سله‌مینه‌وه
 قیله‌م کیت نه‌کرد تو به «دیوانه»؟
 کی بۆتۆ نه‌بووه ڤیسوای زه‌مانه‌؟

***

به‌ردی هه‌واران^۱

به‌ردی هه‌واران، به‌ردی هه‌واران
 ڤه‌ش داگیرسای کۆچی هه‌واران
 مه‌لول و دل‌ته‌نگ جی ماوی یاران
 وه‌ک من هاوبه‌شی ده‌رد و په‌ژاران
 تو به‌ردی کوی بووی؟ له‌ کام هه‌واران؟
 بو‌کی ڤه‌ش پۆشی؟ ویلی دیاران
 خه‌م‌باری عه‌شقی کام نه‌ونه‌هالی؟
 بی‌ڤه‌نگ و ماتی کام ڤوومه‌ت ئالی؟
 تو به‌داخی کی ڤه‌ش بووی سووتاوی؟
 له‌ کام هه‌وار و هۆزی جی ماوی؟
 ڤاستم پی بلی بو‌کی داخ‌داری؟
 نازیزت کی‌یه؟ وابۆی خه‌م‌باری!!!

۱. مه‌به‌ست له‌م به‌رده‌ ره‌شه‌به‌ردی سی گۆچکه‌یه (کوانوو)، که مه‌نجه‌لی
 ئه‌خه‌نه‌سه‌ر، جا که خیل گۆچی کرد ئه‌و به‌ردانه‌ به‌جی ئه‌هیلن.

«بهرد» ووتی به دبه خت کویله ی دهر دوخه م
 «به روانه» ی په شیو دوورکه و تووله «شهم»
 مه گهر نازانی بینایت لیله
 ئیره جی و شوینی گوزهرگای خیلله!!!
 ئیره شین گه که ی خیلی جافان بوو
 جی ی ناز و عیشوه ی گهردن سافان بوو
 هه وارگه ی ره وگه ی عیلى «مورادی»
 شوینیان ئیره بوو پرشه وق و شادی
 من شوینی «شهم» ی شای په روانان بووم
 پیشهنگی جوانی ناو رهش مالان بووم
 پاییز کوچی خیل دینه خواره وه
 ته شریف دیننه وه شوینی پاره وه
 منیش به شهوقی «شهم» ه سوتاوم
 گه شی گونای ته و دووره له چاوم
 هه روا ی ووت «بهرد» ی ره شی هه واران
 من له و خراپتر بی دهنگ بووم یاران
 زانیم بو «شهم» ه شه ویش داخداره
 داخ و خه م ناکسی بو دووری یاره
 منیش له ئیشی شای «شهم» روخساران
 ناوا چوومه رهنگ «بهرد» ی هه واران

«به‌رد» ی جیّ ماوی هه‌واران منم
خه‌م خۆری هه‌موو خه‌م باران منم

***

شه‌وییدارانم

شه‌وییدارانم شه‌وییدارانم
هاوده‌می نالّهی شه‌وییدارانم
بومی وێران‌ه‌ی گشت دبارانم
ئاخ و ئۆف‌کیشی رۆژگارنم
«په‌روانه» ی سووتاو په‌شیو‌حال منم
وه‌ک قه‌قنه‌س سووتاو کۆی زوخال منم
پاوچی بی نه‌چیر له‌هه‌ردان منم
پیی شیل‌کراوی دل‌به‌ردان منم
گیرو‌ده‌ی مه‌ینه‌ت پرجه‌فا منم
تاساوی چه‌رخ‌ی بی‌وه‌فا منم
سه‌رکرده‌ی پۆلی مه‌ینه‌ت‌بار منم
سه‌رلی شیواو‌و‌گه‌سته‌ی مار منم
مه‌ئوس‌ی بینین دیده‌ی یار منم
مه‌جنونی ویلی سه‌رکۆسار منم
بی دوست و هاوه‌ل بی خه‌م‌خوار منم
بی ئه‌حوال‌پرس و بی دل‌دار منم

کهسن ديار نيه خزم و يارانم
 بينی کلپه ی ئاگری گیانم
 دهردی دای بهمن چهوتی رۆژگار
 مه گهر دابیتیه مه جنونی هه ژار
 بو ئیشی جهرگم لهت لهت و چاکم
 چاوه پروانی لوتف «یهزدان» ی پاکم

***

پهري رهش مالان

پهري رهش مالان، پهري رهش مالان
 دهلیل بچۆ لای پهري رهش مالان
 لای «شهم» ی بهزمی شهوی پهروانان
 پيش رهوی پۆلی دیده قه ترانان
 ناسکی چۆل و ههر د له «چیا» پهروه ده
 چهن دلی وهک من بو ت پر له دهر ده
 ئەلێت گویت داوه به قسه ی ئەغیار
 من به و په یمانه که کردم ئیقرار
 سه ره ره له سه و دای عشق بازی به
 دل ههر نیشانه ی تیر نه ندازی به
 پیم به «داو» وه شه ته ک دراوه
 دل پر له ئیشه جهرگم برپاوه

هه‌تا ئه‌م‌نینه دووتۆی گوڤۆی ته‌نگ
شه‌رته له ئیشت هه‌رگیز نه‌که‌م ده‌نگ

***

فیدای ناووت بـم

فیدای ناووت بـم، فیدای ناووت بـم
تۆ ناووت چیه؟ فیدای ناووت بـم
بالاگه‌ردانی هه‌ردوو چاووت بـم
شانهی داهینه‌ر زولفی خاوت بـم
من «په‌روانه»ی ویل هه‌ردی ویره‌م
«قه‌یس»ی سه‌رشیاو و پيسوای زه‌مانه‌م
شه‌وان هه‌تا رۆژ هاورازم خه‌مه
گیان له‌به‌رانی کۆم هه‌وده‌مه
ده‌به‌ده‌ر ماووم بـی خۆراک و جـم
په‌زاره و مه‌ینه‌ت بوونه‌ته هاوریم
له‌ش به‌ ئازار و گه‌ر له‌ ده‌رونم
له‌ هه‌ردی له‌به‌س ئاواره‌ی توونم
له‌وکاته‌وه‌ من له «شه‌م» دوورکه‌وتووم
دل پر له‌ پشکۆم ساتن نه‌سه‌ره‌وتووم
هه‌ر گیان له‌به‌ری له‌ شیوه‌ی یاره
هاورازی دل‌ه‌و ده‌وای ئازاره

من زه و قلم له گهل دهنگی ئاسکانه
 سوکناییم سهیری چاوی ئهوانه
 دوور له چاوی یار بهوان دل شادم
 تا رۆزی گهردون ئه دا مورادم
 توخوا ئه و ئاسکه گرتوته به داو...
 شیوهی ئازیزم ئه نوینی تهواو
 تیری نیگای ئه و له دل کار ئه کا
 چاوی له چاوی چاوبه خومار ئه کا
 فیدات بم سه دجار راوچی دهشت و دهر
 بی به خشه، «داو» ی له مل بیینه دهر
 ئازادی بکه توخوا له «داو» ت
 یاخوا هه تا هه ی به رزبئی ناوت
 ئه و ئاسکه جوانه ئازادکه ی له «داو»
 له ژینا نهنگی نابینی به چاو

***

جوانی پیچاوه

جوانی پیچاوه، جوانی پیچاوه
 جوانی سه ریچی سه ری پیچاوه
 زولف و ئه گریجه ی ریک داهیناوه
 به سه ر روومه تا په خشان کراوه

سینه‌ی دەرکه‌ووت یه‌خه‌ی کراوه
 لیمۆی وه‌ک تورپه‌ی ته‌یمور نه‌خشاوه
 په‌رچه‌می چین‌چین تازه‌ قرتاوه
 خۆر هاتوه‌ته‌ده‌ر له‌ رۆژئاواوه
 ئەبرۆی شمشیری تازه‌ سوراوه
 به‌ چاوی وینه‌ی ئاسکی خه‌تاوه
 برژانگه‌کانی تیژه‌ وه‌ک نیژه
 هه‌ر ئەلێی سوپای شاهێ «په‌رویز»ه

***

بوچی زویر بی...؟

بوچی زویر بی، بوچی زویر بی...
 دل له‌ ئازار و ئیشت زویر بی...
 دل‌م گه‌ردانه‌ی یاقووتی ئال بی..
 له‌تۆ زویر بی به‌ کۆی زوخال‌بین
 چاوی هه‌موده‌م بالات نه‌بینی...
 به‌ فرمیسک خۆلی ژیر پیت نه‌پشینتی...
 نه‌وچاوه‌ چاوی ئاسکی «چیا» بی..
 له‌ «خوا»م داوایه‌ که‌ نابینایی
 سه‌ری شه‌وو‌رۆژ ئاگای نه‌بی لیت...
 نیوچاوان نه‌خا له‌ خاکی ژیر پیت...

ئەگەر ئەو سەرە سەری «قاپون» بێ..
 لە «خوا»م داوا یە سەرە و نگون بێ
 دەستی لە داوای دۆعا نەبێ بۆت...
 لە سەر سنگ نەبێ کاتی هات و چۆت...
 ئەگەر ئەو دەستە دەستی «پۆستەم» بێ..
 لە «خوا»م داوایە ئیفلیج و کەم بێ
 پێ یە ک هاتو چۆی رێگای تۆ نەکا...
 لە بەر مالتانا نە یەت و نەروا...
 ئەو پێ یە گەر پێ ی پاشا و ئەمیر بێ..
 لە «خوا»م داوایە بەستە ی زەنجیر بێ
 گیانە دەستی من بە دامانی تۆ
 گبیانی شیرینم، بە قوربانی تۆ

***

یارم لە خەودا

یارم لە خەودا، یارم لە خەودا
 ئەمشە و پەشیۆ دیم، یارم لە خەودا
 رەنگ زەرد و بێ دەنگ پر خەم لە خەودا
 کز و لیۆبە بار دیم «شەم» لە خەودا
 کە بە زەلیل ی دیم «شەم» لە خەودا
 کە و تمە نالە لە شیرین خەودا

جوړی شیواو بوو دیم به خه و ئه مشه و
 به سه رگه ردانی راپه پریم له خه و
 کاتی راپه پریم، که زانیم خه و
 مهستی (ئه له ست) بووم له و نیوه شه وه

***

دلدارم «شه م» بی

دلدارم «شه م» بی، دلدارم «شه م» بی
 بو هه رکهس وه ک تو که ناوی «شه م» بی
 سه رگونای وینه ی مانگی چوارده م بی
 ناسک و نازدار له چه شنی که م بی
 پرچی رهش مار و عه تر په رچه م بی
 دلی «په روانه» ی بو پر له خه م بی

***

بو هه رکهس بالای وه ک «سه ول» ی ساف بی
 په رچه م پرگولای یا موشکناف بی
 پیش ره وه ی جوانی گشت عیلی جاف بی
 ئه بی تو ئاسا وا بی ئینساف بی
 وه ک تو لیو شیرین یا خونچه ده م بی
 دلی «په روانه» ی بو پر له خه م بی

***

بۆ ههركهس وهك تۆ ئهبرۆ كهوان بى
 زولف و خال سيوهنگ برۆ كه تران بى
 وا بى فرسهت و داده و ئامان بى
 وهك و تۆ فیتنهى ئاخوزه مان بى
 بى شهرت و به ئین، ئارهزو كه م بى
 دلى «پهروانه»ى بۆ پر له خه م بى

***

بۆ ههركهس وهك تۆ پروى پر له نوور بى
 سینه و گهردنى وینهى بلوور بى
 فریشتهى ئاسمان نه سلى له حوور بى
 بى ترس و بى باك له پرىى خوا دوور بى
 وهك تۆ ده لیلی دورى پىگه م بى
 دلى «پهروانه»ى بۆ پر له خه م بى

***

بۆ ههركهس وهك تۆ لیمۆ كالى بى
 سینگى «سه دهف» و لىوى ئالى بى
 گهردنى به رزى وهك «غه زال»ى بى
 ناسك و نازدار و چوارده سالى بى
 وهك تۆ دلدارى له ناو دل كه م بى
 دلى «پهروانه»ى بۆ پر له خه م بى

***

بۆ هه رکهس وه ک تو به جوانی «شان» بی
 چاو پر له سورمه به عیشوه و ناز بی
 هه زاران دلی ئاواته خواز بی
 ناشی و نه زان حال و ابی مه جاز بی
 شه وقی پر نووری به وینهی «شه م» بی
 دلی «په روانه» ی بۆ پر له خه م بی

***

کاتی مردنم

کاتی مردنم، کاتی مردنم
 ئەمانهت فه رزه واده ی مردنم
 گه یشته واده ی وه سیهت کردنم
 له کاتی سه ختی گیان سپاردنم
 توخوا بلینه شای «شه م» جه بینم
 کاتی رۆح کیشان بیته سه رینم
 به بی ترس و باک شه رم نه کا له کهس
 په رده ی روو پۆشی دادری به دهس
 نه پۆشی تیشکی گۆنای خاوه ری
 بابزانن ئاسمان دای به زانده پهری
 دانیشی له پال سه رینم به ناز
 بخوینی سوره ی «یاسین» به ئاواز

به زوبانی شیرین شه کرپازه وه
 به دهنگ و سه دای خوش ئاوازه وه
 روو به ئاوهنگی پر گولآوه وه
 به گونای ئال و زولفی خاوه وه
 فرمیسک له چاوی ئه و نازداره وه
 بتکیته سهر پرووی ئه م بی چاره وه
 با تیر سه یربکه م له چاوی جوانی
 گیانم ده رچی بیته قوربانی
 با تیر گوی بگرم له دهنگی سازی
 له سورهی شریف!!، خوشی ئاوازی
 گیان کیش بیت به سه د ئیش و ژانه وه
 هه رگیز نیم به تهنگ گیان کیشانه وه
 گهر به م جوړه بی ئارامی گیانم
 به خوا به ئاسان ده ردی ره وانم
 ئای که چهند خوشه ژیان و عومرم
 له خاک و پای تو گیان ده رچی، بمرم
 گهر به قه د کیوی گونا هم هه بی
 به هه شت جیگامه، «خوا» ئه م به خشی

***

گیانه خهوم بی

گیانه خهوم بی، گیانه خهوم بی
 نه گهر به بی تو یه ک ئان خهوم بی
 ناله بی ئه مان کاری شهوم بی...
 قهت ئوقره نه گرم دایم پهوم بی...
 بی دیده نی تو گهر په ژاره م بی...
 په ژاره و ترسی به رقه ناره م بی...
 گهر ساتی یادت له دلم ده ربی...
 دلم لهت و پهت نوکی خه نجه ر بی...
 نه گهر بی تو کهس، بکه م به یارم...
 سره وتم نه بی له بهر ئازارم...
 گهر ساتی یادت ده رچی له یادم...
 نوقمی یادنه بی دلی ناشادم...
 ده روونم له تی تیخی ئه لماس بی...
 زوبانم لهت لهت وینه ی په لاس بی...
 قه سه م به دیده و به بالای شه نگت
 نه گهر بو ساتی نه بیسم ده نگت...
 مه لی په وانم له «تهن» بیزاره
 دونیا له چاوم تاریک و تاره

به کوی زوخال بی

به کوی زوخال بی، به کوی زوخال بی
 مالی باوانت به کوی زوخال بی
 دایکت نابینا زوبانی لال بی
 باوک مردووی خوشیت لی تال بی
 سویندم به و خویبه مال بی ته ناهه
 گهر له گهل مندا مه یلت خیلافه...
 دوور له بالای خوت باوانت چول بی
 خزمانت سهرشیت که لپوس له کول بی
 باوان ویران بی، که ست نه مینی
 بایه قوش له سهر مالتان بخوینی
 خیلی خویشانت توشی تالان بن
 به پهنه و عیبرهت کورد و گوران بن
 شهوش بزانی که دوعای منه...
 سه رلی شیواوی و خوشیت لی وونه
 تو جیگهت سازه کویستان نشینی
 که ی دهر بهستی ئیش منی خه مینی
 له کویستان ی خوش به ده ماخه وه
 له چاوگه ی سازگار لای «له یلاخ» وه وه
 له کوی شه بینی «دیوانه» ی ناشاد
 له و جی یه منت کوا؟ دیته وه یاد

کاتی مه رگمه

کاتی مه رگمه، کاتی مه رگمه

واده م به سه رچوو، کاتی مه رگمه

به و ئیشه سه خته ی له ناو جه رگمه

خاک و گل و گوپ، جل و به رگمه

له گیان کیشانا هر چاوه پروانم...

که ته شریف بیئی کاتی نه مانم!

کاتی که گیان کیش دی بۆ ره وانم...

مۆله تم نادا، ده ستینی گیانم

«شه م» ی پومه ت شه م بیته سه رینم...

ئه وکاته ده رچی پۆحی شیرینم

برژیته سه رم فرمیسکی چاوی

کفنه که م بدروی به زولفی خاوی

بلیم به «شه م» ی شاهی چاومه ستان

له گهل ته رمم دا بیته گوپستان

به ده ستی ناسک شوخی دولبه رم...

به ردی «ئه له حد» م بنی سه ر سه رم

که به ردت دانا خاکی مه زارم...

بکه به سه رما، شوخی نازدارم

گیانه که م هات و نه وه ت بۆ کردم

به وینه ی دلدار تۆ به ریت کردم

شهرته هه تا کوو رۆژه که ی «ئه له ست»

من دۆعا گۆی تۆم شوخی دیده مه ست

***

سه گی ده رگای یار

سه گی ده رگای یار، سه گی ده رگای یار

سه گی پاسه وان پیش قاپی دلدار

هاوړی و هاوړازی گشت کاتی نازدار

خاکی پیت ده رمان چاوی پر ئازار

خۆ تۆ له زومرپی وه فاداران

دل سوۆز و خه م خۆر ده رده دارانی

سه گی خانه زای باوانی یاری

ئارامی دلای ده وای ئازاری

ئه زانم قیبه لم به ده ستی جوانی...

په روه رده ی کردوی بو پاسه وانی

خۆ ئه گه ر هات و قه ستی سه رت کا...

ئازارت بدها، ده ربه ده رت کا...

قه ت بپروام نیه تویی وه فادار

له ئاستانه ی یار بیی ده س به ردار

هۆی چیه ئیستا هاوده ردی ده ردان

دورکه وتوی «شه م» ی که وتویته هه ردان

ئییستا دورکه وتوی له قاپی دلداری
 ییم بلی به دبخت، چون ئه گری قه رار
 وه ک من هه رده مه وای له هه ردیکا
 هه رشه و میوانی له بن به ردیکا
 سه گ وتی: کهوته ی زه مانه ی بی بار
 «په روانه» ی «شه م» ی رومه ت پر شنگ دار
 بو لیتلاو یته بینایت کویره
 به هزی خومه؟ یا دهستی زوره؟
 بو شاری «به غدا» چوو ه باوکی «شه م»
 من پاریزگاری مالاتان ئه کم
 هاتومه ئیره به حوسن و رهزا
 تا «گورگ» مینگه ل، پاک نه کا غهزا
 بو مه پر فرۆشتن چوو ه باوکی «شه م»
 «په روانه» ی خه مگین وایه به بی که م
 ئه گینا به بی سووچ و به هانه
 بوچی ئه گه پریم ئه م بیابانه
 «وه لی» به قوربان مه پرومالتان بی
 بالا گه ردانی مال و حالتان بی

***

نازداری جافان

نازداری جافان، نزداری جافان

نازداری بی‌عیب تایه‌فه‌ی جافان

پیش‌ره‌وه‌ی پۆلی ئاسکی سه‌رشاخان

گۆلی سه‌رکرده‌ی گۆلی ناو‌باخان

ئاسکی که‌ژال، چاو له ده‌شت و ده‌ر

توند و سرک و گورج له سیبه‌ر سل‌که‌ر

له تیره‌ی ته‌تار شوخی شیرین‌خال

خاوه‌ن خه‌ت و خال‌خه‌تا و خوته‌ن مال

جینگه‌ت سازگار له به‌رزی کوستان

راو‌چیانت و یل‌دلیان پرله‌ژان

ئه‌برۆ وه‌ک که‌وان چالاک و چاوره‌ش

له ده‌ست و تیرت ئه‌تکی خوینی‌گه‌ش

گۆنه و لاجانگت هه‌تاوی قه‌دپال

بالنده‌ی توند‌په‌و شمقاری تیژبال

چرای پووناکی هه‌موو په‌ش‌مالان

ناوت ویردی لیو‌خاوه‌ن ئیقبالان

به‌کۆلمی گه‌شی پر له نووره‌وه‌...

کی‌ت نه‌دابه‌ده‌م ئاگری سووره‌وه‌؟

به‌و برۆ په‌شه‌تۆخ و قه‌ترانه‌...

خانه‌ی چه‌ن دلت کرده ویرانه

به‌و چاوه‌گه‌شهی سورمه تی کراره...
 موژت له خوینی کی وه‌رنه‌داوه؟
 به‌و نیونگی‌ای ناز، به‌و له‌نجه‌ولاره...
 ئاخ‌ر جه‌رگی کی‌ت نه‌کردووه پاره؟
 به‌ره‌وتی نه‌رم و له‌نجه‌و هاتوو‌چوو...
 بلی کی‌ت نه‌کرد به‌باوک مردوو؟
 به‌گه‌رده‌نی به‌رز شوشه‌ته‌زه‌وه...
 به‌پرچی لول و بال‌ای به‌رزه‌وه...
 توخوا دل‌ی کی‌ت تو‌نه‌ستانده‌وه؟
 خان‌هی ژیان‌ت نه‌پروخاند‌وه؟
 من له‌داخی تو‌جه‌رگم بوو تو‌ی تو‌ی
 هر داخه‌دیته‌سه‌ر داخانی نو‌ی

***

له «شه‌م» جیام من

له «شه‌م» جیام من، له «شه‌م» جیام من
 «په‌روانه» ی په‌شیو له «شه‌م» جیام من
 مه‌جنونی ویلی ده‌شت و سارام من
 مه‌ئیوسم له «شه‌م» چاره‌سیام من
 شی‌ت و سه‌رگه‌ردان له خی‌ل جی‌ماوم
 وی‌ل و ده‌ربه‌ده‌ر عه‌قل شی‌واوم

بی کھس و تہنیا، بی ہاودہم ماوم
 لہ گئی دہریای خہما خنکاوم
 رہش تر لہ بہردی ہہواران منم
 دہر بہدہر ماوی دیاران منم
 کہوتووی توناوتون توونی «تہبہس» م
 جہفای بہ بی سوود رنج بہ عہبہسم
 دہرد و ئیش وہک کیو بارہ لہ شانم
 بوڈیدہنی «شہم» ہر چاوہ پروانم
 ہاودہمی وہحشی و جانہوہرانم
 ٹہشکہنجہ و ئازار بارہ لہ شانم
 چاوہ پروانی ری یاری کوستانم
 دل پر لہ ہسرت چاوبہ گریانم
 بیگانہی قہوم و کھس و کارم من
 ناٹومید لہ «شہم» پر ئازارم من
 تاکاتی ٹہرم دل مہ حزونم من
 گری عیشقی «شہم» لہ دہرونم من

***

ناسک، نازی «شہم»

ناسک، نازی «شہم»، ناسک، نازی «شہم»

ناسک، لہنجہ و لار غمزہ و نازی «شہم»

- ناسک، برۆی ره‌ش قودره‌ت‌سازی «شه‌م»
- ناسک، بالآی به‌رز چاوی بازی «شه‌م»
- ناسک، دو لیوی به‌ه‌نگوینی «شه‌م»
- ناسک و شیرین پیکه‌نینی «شه‌م»
- ناسک، گه‌ردنی شوشه‌ی به‌رزی «شه‌م»
- ناسک، سه‌رسینگی سه‌ده‌ف‌ته‌رزی «شه‌م»
- ناسک، په‌رچه‌م و زولفی‌خاوی «شه‌م»
- ناسک، گو‌فت و گو‌ی پرگولآوی «شه‌م»
- ناسک، ددانی گه‌وه‌ردانه‌ی «شه‌م»
- ناسک، نه‌خشی خال لوته‌وانه‌ی «شه‌م»
- ناسک، مه‌چه‌کی بی‌وینه‌یی «شه‌م»
- ناسک، سه‌رپه‌نجه‌ی بی‌خه‌نه‌یی «شه‌م»
- ناسک، سرکه‌یی جوان‌پیچراوی «شه‌م»
- ناسک و نازدار برۆ و چاوی «شه‌م»
- ناسک، چه‌ناکه‌ی چال و جوانی «شه‌م»
- ناسک، دووپرچی بانی‌شانی «شه‌م»
- ناسک، دووتیشکی خوابه‌ندی «شه‌م»
- ناسک، ناسکی‌ی که‌مه‌ره‌ندی «شه‌م»
- ناسک، دیده‌ی مه‌ست، به‌خوماری «شه‌م»
- ناسک، بالآی به‌رز، وه‌ک چناری «شه‌م»

ناسک، لاملی وینهی به فری «شهم»
 ناسک، نه گریجهی پر له عهتری «شهم»
 ناسک، به رامی عه به رباری «شهم»
 ناسک، پوزی ساف شوشه کاری «شهم»
 ناسک، سه رکولمی گولئی سووری «شهم»
 ناسک، ناوچاوی پر له نووری «شهم»
 ناسک، قامه تی خه رامانی «شهم»
 ناسک، ناسکی بی تامانی «شهم»
 نه مه هه «شهم» بوو بهم ناووداوه
 هه زار «په روانه» ی به گر سووتاوه
 له په نای نوری شای نه جف مال بی
 ناحه زی بالای زوبانی لال بی

***

به خالی تووه

به خالی تووه، به خالی تووه
 نوری لبقای حق به خالی تووه
 تیشکی «شهم» به شهوق جه مالی تووه
 دارایان به داخ که مالی تووه
 «له یلا» که نیزه ک «شیرین» کاره که
 «زلخا» کپریار به زیر سه ره سه

«هومه یلا» ی پهری «به لقیسا» ی بالدار
 «گولشاد» «گول نه ندان» «عوزرا گول عوزار»
 یهک به یهک شییتی به ژن و بالاتن
 بالای نه ونه مام سه ولی ئالاتن
 دلارامی دل «سه مه ن» بو ی پهری
 «مه نیجه» ی «بیژهن» «زوه ره» و «موشته ری»
 «خه رمان» شییتی شیوه ی جوانته
 بانووان خه ریک سه نا و خوانته
 حووری به هه شتی فریشته ی روگه ش
 سه ناخوانی تون له زه مین تا عه رش
 گول له گولزاران به داخی تووه ن
 داخ داران به داخ ده ماخی تووه ن
 چه ند په روانه هه ن به شاخ و کووه
 هه موو حه یرانن به شه وقی تووه
 منی «په روانه» ش داخ له دلی تووم
 شیواوی گونای وینه ی گولی تووم
 به سه رگه ردت بم «شه م» ی سپی شه م
 سه رگه ردانی تووم ده رون پر له خه م
 به باخی لیموی کالت شادم که
 یا خو بم کوژه یا ئازادم که

ئه گهر له سهر ليو وون نه كهی خه نده
هه چي كه م ناوي له و خودا وه نده

***

هه وري ره شي خه م

هه وري ره شي خه م، هه وري ره شي خه م
تو ره شت پوشي مينش باري خه م
ده با هه ردو كمان به دلي پر ماته م
من له زه مين «ئه»، تو ئاسمان «ته م»
تو باراني پروون من فرميسكي گه ش
با دا چله كي گه ردوني سه ركه ش
تو ئاوي چاوت به شين و زاري
به ريژه ره خوار تاوي به هاري
من به ناله نال له ئيشي ده رد م
بيته ده ر كه زي هه ناسه ي سه رد م
با توفاني خو ر زه مين به مالي
هه ل كيشي له بن سنگي ره ش مالي
خي لان له ته مي ئاهي هه ردو كمان
دا گه ري نه وه بي نه وه گه رميان
تا كو چي خي لي جافي مورادي
به يدا بن له گه ل «شه م» م به شادي

با هەردی گەرمیان بە وان بە فەر بی
 وەک بە هاری نوێ پاراوو تەریبی
 توخوا هەوری رەش با هەردو وەک یەک
 من لەسەر زەمین تۆ لە پوری فەلەک
 هەردو کمان بە جووت با بگرین بە تاو
 پەیدا کەین تەم و هەیه جانی ئاو
 ئەگەر بەم جوۆرە لافاو هەل بستی
 خێل کۆیستانان ئیتر ناوەستی
 کۆچی رەش مالان دینەووە دامان
 شاد ئەبین بەسەیر نەوتول نەمامان
 منیش شاد ئەبم بەسەیری «شەم»
 دلەم خۆش ئەبی نامینی غەم
 هاتوو بە بالای نەمامی بووم شاد...
 جەوری گەردونم نامینی لە یاد

***

هامسەران ناوم

هامسەران ناوم، هامسەران ناوم
 من بە «دیوانە» نراوە ناوم
 ریسوای زەمانە کەیلی زوخاوم
 ساتی نەووەستا فرمیسکی چاوم

کاتئی له داوینن دایکم بووم پهیدا
 ناوم لئی نرا «دیوانه» و شهیدا
 چاو به فرمیسک و دهرون پرداخ بوم
 خه م ناک دل شکاو هم بی ده ماخ بوم
 ئه بینم ئه ی «شه» ره قیب له گه لئا
 گیانم وه ک ئاگر ئه چیزی به نه وئا
 هه رچه ند سزا کیش باری مهینه ت بم
 بهم جو رهش رازیم سه ت نار ه حه ت بم
 هه رکه ئه بینم له راگوزهردا
 «شه» شیوه، ئاگر له دل بهرئه دا
 کزه ی بلینسه ی بوگه ردون ئه با
 ئه بم به خه لوز یا توژی ده م با
 «په روانه» ئاسا ئه بم به زوخال
 ئه سوتیم به شه وق «شه» ی گوئا ئال
 ئاگری گیانم ئاوا ئه سوتی
 تا قرچه ی جه رگم ئه گاته بهر گوئی
 له پیشا «قه یس» ی دهشت و کیوان بووم
 شیئت و دهر به دهر بار له لیوان بووم
 ئیستا «دیوانه» م په ر و بال سووتاو
 ویل و دهر به دهر کوست که وتوو داماو

یاران به گپری پوی «شهم» سووتاوم
 چۆن ئەکەن عیلاج جەرگی قرچاووم
 شیت ئەوکه سهیه دلدا به خه یال
 بسووتی ببی به مشتێ زوخال

***

یاران بو تاره...؟

یاران بو تاره؟ یاران بو تاره؟
 ئەمسال نهوبه هار له چاووم تاره
 ژیان و خویشیم وهک ژه هری ماره
 دونیا له چاووم (وادی القهار)ه
 هه مووکهس له کات جوانی نهوبه هار
 شاده به بونی گولان له گوژار
 من نه بی، ئەمسال شادیم ناشاد بوو
 نائومید دل تهنگ په نگم به رباد بوو
 «بولبول» شاد به گول، من دل توی توی بوم
 په نجه پوی جوانی به هاری نوی بووم
 ئەمسال نهوبه هار خوشر له سالان
 بووژاوه تهوه سهوزه و گولالان
 دهشت و قه تپال و سارا و هه واران
 گول دای پویشیوه جوان تر له جاران

گولزار له چاوی من درک و داله
 سهوزه و گول و گيا لام بی جه ماله
 سهیری جوانی کهم ناخم زیادکا
 «لاله» له دهرن داخم زیادکا
 شکوفه‌ی تازه شیوه‌ی «شهم» دینی
 له ناخا دلّم دائه چله کینی
 به هاری ناوا...، دوستم لی دووربی
 چاوم به گریه‌ی جیایی سوور بی
 خوزگه سهت خوزگه به به هاری پارا
 هه موو به یانیاں ئەم دی بالای یار
 به هاری ئەمسال گیری نازارم
 ناواته خوازی دیدهنی یارم

***

هه رمن خه م بارم

هه رمن خه م بارم، هه رمن خه م بارم
 هه رمن خه م گینم، هه رمن خه م بارم
 هه رمن «په روانه» ی «شهم» ی گپ دارم
 هه رمن ناواری بی ی رهش و تارم
 هه رمن ئەستیره‌ی به ختم گیراوه
 هه رمن له شهش لا ریگه م ته نراوه

ههرمن وه ک «مریخ» جیام له پوناکی
 ههرمن به‌دناویم پچری به تاکی
 ههرمن په‌ریشان ئیش و ئازارم
 ههرمن گه‌روده‌ی ده‌س رۆژگارم
 ههرمن ئالۆز و شیواوه به‌ختم
 ههرمن سزاکیش ئازاری سه‌ختم
 ههرمن له‌گیژی خه‌ما خنکاوم
 ههرمن وه‌ک «مه‌جنون» ده‌ربه‌ده‌ر ماوم
 ههرمن له‌به‌ختم راستی نه‌ماوه
 ههرمن وه‌ک «فه‌ره‌ه‌اد» جه‌رگم بپراوه
 ههرمن فریشه‌ی شادیم نوستووه
 ههرمن وینه‌ی «قه‌یس» «سارا» م‌گرتووه
 ههرمن له‌پینج‌فه‌رز وه‌ستاوم ببیزار
 ههرمن وه‌ک «سه‌نعان» به‌ستومه «زنار»
 ههرمن به‌تانه‌ جه‌رگم بپراوه
 ههرمن له‌دو‌نیا خو‌شیم نه‌ماوه
 ههرمن «په‌روانه» ی په‌ریشان‌حالم
 ههرمن ده‌رناچن «شه‌م» له‌خه‌یالم
 ههرمن له‌ئاسمان ته‌ستیره وونبوم
 ههرمن شه‌م‌ناین له‌«شه‌م» دور‌که‌وتوم

ههرمن سهرزهوی گه رام له دوی «شهم»
 ههرمن به دناویم زرا له عالم
 ههرمن بو «شهم» م دل پرئازارم
 هه ی یاران عیلاج، بین به هاوارم

***

هه ی «شهم» ی شهوان

هه ی «شهم» ی شهوان، هه ی «شهم» ی شهوان
 هه ی «شهم» ی به شهوق چل چرای شهوان
 هه ی ژیانن من، هه ی پووحی رهوان
 هه ی گلینه یی دیده ی بی خهوان
 هه ی ئاسکی سه رکهل له سیبه ر سل کر
 هه ی هه وای سازی کوستانان له سه ر
 هه ی عه نبه رین خال سو سه نی کلاف
 هه ی پونا کایی ره ش مالانی جاف
 هه ی من «په روانه» ی په رسوتاوی تو
 هه ی من گیروده ی زولفی خاوی تو
 تو جاری نایه ی بو سهروه ختی من
 گوئی ناده ی به «ئه» زامی سه ختی من
 ناپرسیت ئاخو من بو تو چو نم
 بی باکی له تین قرچه ی ده رونم

هه‌وای کویستانت وایبۆ بووه‌وه
 حه‌یفت کرد منت له بیر چووه‌وه
 بی‌مروه‌تیت کرد هه‌ی «شهم» ده‌یاره‌م
 من بوۆتۆ «قه‌یس» ی سیا ستاره‌م
 واده‌ی من و تو دیوانی (خوا) بی
 مه‌گر ئه‌ورپۆژه دادم ره‌وابی
 «شهم» ی شهم پوومه‌ت تو به‌سه‌لامه‌ت
 سکا‌لای دل‌م که‌وته قیامه‌ت

***

ئۆف، برینداره

ئۆف برینداره، ئۆف برینداره
 دوو تو‌ی جه‌رگی من او برینداره
 هه‌ر دیده‌ی منه له خه‌و بی‌زاره
 هه‌ر زووخ‌ی دل‌ه، دئ‌ی وه‌ک فواره
 دووکه‌لی ئاهم دونیای گرت‌ه‌به‌ر
 به‌ سو‌زی منه سووتا ده‌شت و ده‌ر
 هه‌ر ئاه‌ی منه ده‌نگ‌ی دایه‌وه...
 له گوی‌ی عاله‌م‌دا زرن‌گایه‌وه
 گریانی منه به‌رد به‌ده‌نگ دینی
 بی‌ئاگا له خه‌و رائه‌چله‌کینی

هەر شینی منه به پوژ و به شهو...
 هەر «هۆله یل» مه وه ک مه جنون بی خه و
 هەر منم به پوژ هه تا ئیواره
 دوورکه وتوی یار، یانهم کۆساره
 هەر داخی منه ده ردی له دووی ئاخ
 ره شی کرد «لاله» له ههردی ئیلاخ
 یاران ته دبیری نزیکه مه رگم
 به خوینی دیده م ره نگینه به رگم

***

یاران سافیکم

یاران سافیکم، یاران سافیکم
 شیت و ئاواره ی گهردن سافیکم
 شه یدای جوانی به رگ شه فافیکم
 کوشته ی نیگای ناز کیژه جافیکم

***

گگیری دلداری ناز ته تاریکم
 کوژراوی موژه ی پر له ژاریکم
 بی هوش و مهستی پهری تاریکم
 دل پر له زوخ و بی قه راریکم
 له رزه ی له رزانه ی ئه حوال تافیکم
 کوشته ی نیگای ناز کیژه جافیکم

***

ئاواره و ویلی جام جه بینیکم
 غه‌مباری غه‌می دلّ غه‌مگینیکم
 زاماری ده‌ستی زولف چین چینیکم
 موپته‌لای قیبله‌ی دونیا و دینیکم
 مایل به جوانی بی‌ئینسافیکم
 کوشته‌ی نیگای ناز‌کیژه جافیکم

***

دلّ پـربرینی ده‌می شه‌ستیکم
 زار و زه‌لیلی تیغ به‌ده‌ستیکم
 عه‌قل‌پراوی چاوان مه‌ستیکم
 جی‌ی تانه‌ی هه‌موو خاوه‌ن هه‌ستیکم
 ئە‌ی له‌یل من «قه‌یس» ی بی‌خیلافیکم
 کوشته‌ی نیگای ناز‌کیژه جافیکم

***

«فه‌ره‌اد» ی «شیرین» شه‌کور‌پازیکم
 ناز‌داری نازی ناز‌ئه‌ندامیکم
 دلّ به‌سته‌ی داوی نوی‌په‌روازیکم
 جه‌رگ و دلّ‌پاره‌ی چنگی بازیکم
 «په‌روانه» ی پی‌به‌ست پرچ‌کلافیکم
 کوشته‌ی نیگای ناز‌کیژه جافیکم

***

دل پر له کلپه‌ی شه‌وقی نوریکم
 شیواوی شیوه‌ی «شهم» ده‌ستوریکم
 هه‌راسانی ئیش زامی دووریکم
 «قه‌یس» ی سه‌رشیواو ناومه‌شهوریکم
 «دیوانه» ی ناودار قاف تا قافیکم
 کوشته‌ی نیگای ناز کیژه جافیکم

***

ده‌ربه‌ده‌ر ماوو هه‌راسانیکم
 گیرۆده‌ی تیشکی خورشید سانیکم
 ویل و قه‌له‌نده‌ر «خوم» له‌شانیکم
 ووته‌گیر و ویر بی زوبانیکم
 ئاواره‌ی ئاهوی موشکین نافیکم
 کوشته‌ی نیگای ناز کیژه جافیکم

***

یاران مه‌جنونم

یاران مه‌جنونم، یاران مه‌جنونم

«دیوانه» و واریس جیگه‌ی «مه‌جنون» م

ئاخ و ئۆف و کیش و زام له‌ده‌روونم

به‌وینه‌ی «مه‌جنون» ئاواره‌ی توونم

ئە وەرپۆژە ی «مەجنون» لە زوخواونۆشی...
 مەینەت فەوتانی، کفنیان پۆشی
 من بوومه واریس لە قەوم و خویشی
 سپاردی بە من ئازار و ئیشی
 نال و هاوار و پەژارە و هیجران...
 ئاخ و ئازار و دەروونی پرژان
 وێڵ و ئاوارە، شیت و سەوداسەر
 گیری ئازاری یەک لە یەک زیاتر
 بی خۆراکی پۆژ، بی خەوی شەوان..
 هاوپی ی تا قمی دورەندە ی کیوان...
 شین و واوہیلای زامی پر لە سوئ...
 فەریاد و نالە ی ئیشی کۆن و نوئ...
 کۆی کردبۆنەوہ ئەمانە یە کسەر...
 بە خوینی جەرگی، نووسی لە دەفتەر
 وتی من «مەجنون» تو «دیوانە» بە
 هاوپی ی دورەندە ی ئەم کیوانە بە
 لەسەر پرووی زەمین نەیتوانیوہ کەس
 جی و شوینی «مەجنون» بەھینتە دەس
 من حەرامم کرد لە خۆم خورد و خەو
 تا میرات گیربووم چوومە جینگە ی ئەو

ئای جهند خه م ناکم، ئه ی دونیای فانی
 خوایه فه ناکه ی «مه جنونی» سانی
 با شوین و جیگه ی نه مینئ «مه جنون»
 کویری که ره وه هه واری مه حزون

***

دل به داخه وه

دل به داخه وه، دل به داخه وه
 نه مشه و خه ریکام، دل به داخه وه
 به داخی «شه م» ی شه و چراخه وه
 هه تا نه سیم هات له له یلاخه وه
 کزه ی نه سیمی (روضه) ی (رضوانی)
 هیزبه خشی گیانی سه ت ساله ی فانی
 کزه ی هه ناسه ی (مه سیح) ئاسایی
 ئاسوده ی ئیشی زامی جیایی
 شاره زایی ری ی شایی «شه م» جه بین
 دۆستی «دیوانه» ی ته وه لالا له ژین
 عه تری زولفانی بو هینام نه مشه و
 ته سکین بوو بو ئیش، ده رمانیش بو خه و
 پرسیم نه سیمی ده می به یانی...
 ئه م بۆنه خو شه ت له لای «شه م» هانی !!؟

بالنده‌ی تیژبال له دهشت و سه‌حرا
 تو‌ی ئاگاداری ئاواره و ته‌نیا
 چون زانیت نه‌مشه و من واهيلاکم؟!
 گیرۆده‌ی داخم ته‌نیاوو تاکم
 ئەم بۆنه خو‌شه «شه‌م» پیتی داوه...
 پیم بللی نه‌سیم، چونت هیناوه؟
 وه‌لامی داوه نه‌سیمى به‌یان..
 وتی: «دیوانه»‌ی هه‌رد و بیابان
 هه‌رکاتی که «شه‌م» زولف دادینی
 هه‌ناسه‌م بوونی بو‌لای تو‌ دینی
 کهم ئەکاسزا و ئیشی ته‌نیایی
 کز ئەکاکله‌ی ئاگری جیایی
 منیش رابه‌ری رینگه‌ی دلانم
 مه‌هره‌می رازی رومه‌ت گولانم
 هه‌ر که وه‌رم‌گرت بۆم‌هینای نه‌مشه و
 زانیم به‌سووده بو‌چاوی بی‌خه و
 ده‌ک به‌فیدات‌بم سروه‌ی به‌یانی
 له کاتی پێویست ده‌رمانت هانی
 گه‌ر نه‌گه‌یشتایه ده‌رمانی ده‌ردم...
 بی‌که‌س و ته‌نیا نه‌مشه و نه‌مردم

ئاخ، برینداره!!!

ئاخ! برینداره! ئاخ برینداره!
 دلّم به تیری «شهم» برینداره
 گیانم پر له ئیش، دهرد و ئازاره
 دیدهم نابینا تاریک و تاره
 به گلهیی نیم، من له ئازارم
 سکالا ناکهم له دهس هاوارم
 سه ری هه مووکات له سه ودات نه بی...
 له راگوزهردا گهردی «پا» ت نه بی...
 سه ری وام ناوی با له «مل» جیا بی
 خه لئانی خوین و تاک و ته نیا بی
 «بی» یه ک پی نه کهم هات و چۆ بۆلات...
 «گیان» ی نه کیشتی شه و ورپوژ جه فات
 شه و پی یه ماری هه وسه ر بی گه زی
 شه و گیانه به زام توئی توئی دارزی
 «زمان» ی مه دح و سه نای تو نه کا...
 نه پارپته وه، دۆعای بو نه کا...
 ووشک و بی دهنگ بی وینه ی په لاس بی
 نه جنن نه جنی تیخی شه لماس بی
 ئاخ له دووری تو «شهم» ی روناک پروو
 «په روانه» که ی رووت هاکا له دهس چوو

جوانی ژیر رهش مال

جوانی ژیر رهش مال، جوانی ژیر رهش مال

فریشته ی بههشت دانیشتوی رهش مال

«کهو» ی سه رچینه خاوهن خهت و خال

«شه م» ی شه فابه خش شادی په روانان

سه رکرده ی پۆلی دیده قه ترانان

«ئاسک» ی سه رکهل له تیره ی ته تار

سرک و دیده مه ست سبه ینان دیار

گفت و گو شیرین پیشه روی جوانان

نازداری خیلان شای نه و نه مامان

«ئاسک» ی خوش پهو له ههردی ئیلاخ

چه ند راو چیانت راو کردن به داخ

کارئاسکی گه میان پهروه رده ی ههردی

شاهینی تونده ننگ شوخی بی گهردی

ئای چۆن تیریکت داوه له جه رگم

زامی به ئیشه تا رۆژی مه رگم

من راوچی ناشی، تو نه چیری چاک

ده رچوی له جه رگم ئازانه بی باک

مه گه ربه زه بی خواوه ند بیته کول

بولبولی دلم شاد بکا به گول

ئەینا من راوچی دەشتی مەینەتم
 ھەتا کو مردن کەیلی خەفەتم

***

ھەرمن ناشادم

ھەرمن ناشادم، ھەرمن ناشادم
 ھەمووکەس شادە، ھەرمن ناشادم
 ھەرمن ناگاتە لای «خوا» دادم
 ھەرمن بی بەشی قاپی مورادم
 ھەرمن ری ئی مۆری نەردم گیراوە
 ھەرمن شەش دەری بەختم تەنراوە
 ھەرمن ناسازە فەلەک لە بەختم
 ھەرمن گیرۆدە ئازاری سەختم
 ھەرمن چەرخێ چەپ لیم چوو بە قینا
 ھەرمن پۆژپەشم لە پرووی زەمینا
 ھەرمن ئەستیرە شادیم گیراوە
 ھەرمن فریشتەم دەربەدەر ماوە
 ھەرمن ئیقبال و بەختم نوستووہ
 ھەرمن پینگەیی راستم وون بووہ
 ھەرمن چەوساوی دەستی گەردونم
 ھەرمن بادەنۆش جامی «مەجنون» م

ههرمن «په‌روانه» ی غه‌مناک و خه‌ستم
 ههرمن گری عه‌شق به‌ربوه‌ته جه‌ستم
 ههرمن وه‌ک بولبول یه‌ک فه‌سلم وه‌سله
 ههرمن سنی فه‌سلی عومرم بی‌ئه‌سله
 ههرمن پوژی روون له‌چاوم تاره
 ههرمن ژیانم وه‌ک ژه‌هری تاله
 ههرمن گیروده‌ی ئیش و ئازارم
 ههرمن به «پاییز» گورا «به‌هار» م
 ههرمن سزاکیش داخ له‌سه‌ر داخم
 ههرمن چاوه‌پیی ریگه‌ی «له‌یلاخ» م
 ههرمن بو‌دوستی، ئیلاخ نشینم
 وه‌خته بیته‌ده‌ر گیانی شیرینم
 تائه‌ورژه خیل ئه‌گه‌په‌ته‌وه
 من به‌داخه‌وه سویم ئه‌بیته‌وه
 مه‌گه‌ر خوداوه‌ند بیته‌فریادم
 ئه‌ینا تا مردن خاتر ناشادم

***

ده‌لیل «شه‌م» ت دی...؟

ده‌لیل «شه‌م» ت دی؟، ده‌لیل «شه‌م» ت دی؟

له «له‌یلاخ» هاتووی «شه‌م» ی جوانت دی؟

- ٹاسکی پیش پڑھوی ٹاسکانت دی؟
 نووری بینایی دووچاوانت دی؟
 ناسک و شل و مل بی ٹہندازت دی؟
 شوخی شیرین دہنگ شہ کرپازت دی؟
 کوچی خیل خانہی ئیلی (جاف) ت دی؟
 پیشہنگی جوانان سہولی سافت دی؟
 «شہم»ی سوتینہر پہروانانت دی؟
 خانی خانہدان گشت خانانت دی؟
 ٹاسکی مل بہ خال لہ ہہردانت دی؟
 دہرمانی ئیشی پاک دہردانت دی؟
 شیوہ خہ والوو خال کوتراوت دی؟
 ہہوینی عہتر و ہم گولاولوت دی؟
 نہمامی ساوای ناو باخانت دی؟
 تاکہ جوانہکھی ئیلاخانت دی؟
 دہوای پہزارہ و غہمی دلت دی؟
 پہری زادہکھی سرک و سلت دی؟
 ئیل و پہش مالّی کوستانانت دی؟
 جینگھی پیروزی «شہم»ی جوانت دی؟
 «شہم»ت نہدیوہ لہ جینگھی پہنہان؟
 پرسیت ٹہحوال «پہروانہ»ی بی گیان؟

نهم زانی که «شهم» پهیمان شکین بوو
 له و شهرتهی بهستمان نه و بی به لین بوو
 ساردی کویتانان مهیلی کردوه ساردا!
 له باتی وه فاجه فای بو من نارد
 که یفی زورخوشه دونیای به کامه
 دیاره مهیلی لای (ابن سلام)ه
 کوا عه شقی راستی ده لیلی دیاری؟
 نه گهر تو راستی بوچی بیزاری؟
 راستم پی بلنی با دل نیا بم
 «قهیس» ئاسا ویلی دهشت و چیا بم

***

سه ره ئه نیمه وه

شه رته له داخت سه ره ئه نیمه وه
 روینی ئه روم ناگه پریمه وه
 سه رتایم رهش کم ته رکی دونیا کم
 پشت له قهوم و خویش روو له سه حرا کم
 دلهی سپر ده ردم پاره پاره کم
 ریشهی جهرگی خوم به قه ناره کم
 شه و تا به یانی ناله و هاوار کم
 ناحیزی به دگۆ له بهینا تار کم

مه گهر ئه وساته دلّم بئ خه م بئ
 گيانم به قوربان دووچاوی «شه» بئ

***

هاوار له ئيشی

هاوار له ئيشی زامانم ئه مشه و
 رهنگينه به خوین دامانم ئه مشه و
 کواحه کیم بکا ده زمانم ئه مشه و؟
 وهک «ئه یوب» دیده گریانم ئه مشه و
 زامم به ئیش و کاری یه ئه مشه و
 پیشه م نالین و زاری یه ئه مشه و
 یاران له دهس چوو حه یاتم ئه مشه و
 وهک «خضر» تووشی زولماتم ئه مشه و
 بئ به فریای گریانم ئه مشه و
 زیندانی تاره ژیانم ئه مشه و

***

یاران نه و به هار

یاران نه و به هار، یاران نه و به هار
 ئه مسأل له به ختم «پاییز» ه «به هار»!
 هاته خوار کۆچ و کۆچ خانه و و بار
 لئلاویم داهاات ئه م دی کۆچی یار

خيالات هاتنه خوار پۆل پۆل له سەردا
 هەموو دابەش بوون له سارا و هەردا
 ديارنيە بار و بارگەي دلدەرم
 بەهاري جوان بوو بە ژەهري مارم
 هەرگۆل بە رەنگي خۆي ئەنوئي
 دلم بە جواني دائەچلە کيني
 هەر داخ و ئيشە ديتە سەر دلم
 لەم بەهەرەدا نەپشکووت دلم
 بە بۆي هيج گۆلي گەشە ناکا دل
 ئازار و ئيشە بينيني سومبول
 نەرگسي گەش و جواني هەلالە
 لەبەر چاوي من کۆگاي زوخالە
 سۆسەن پيم ئەليت بۆ لائەدەي ليم؟
 جواني ئازيزت (تەشبيە) بکە پيم
 سەيرانی بەهار لام زەهري مارە
 ئەلين سەيرکە ئەمرو بەهەرە
 وەختە لە دوری شای شەم جەبينم
 بيته دەرەووە گيانی شيرينم
 ياران، هامسەران، حالم بي حالە
 من لە بن بەردان «شەم» لە رەش مالە

له و نووری «شه م» ه

له و نووری «شه م» ه، له و نووری «شه م» ه

هه زار ماشه لالا له و نووری «شه م» ه

له و نووره پاکه ی چه رخی چواره مه

له شه وق پرشنگ مانگی چواره مه

له پیچی هاتوی ته بروی که وانی

له ریک وهستانی برژانگی جوانی

له قه د و بالای ریک پراوه ستاوی

له گونای ئالی بوونی گولای

له و تا په رچه مه ی دلی پی گیره

له و پرچه لوله وینه ی زه نجیره

له لیوی ئالی یاقوت نوینی

له گفت و گو ی خوش شه کرشکینی

له چه ناکه ی خر خریل و جالی

له ژیر گهردنی ئالتونی خالی

له و گهردنه به رزه شوشه ی باده یه

له و سینه سپی و ساف و ساده یه

له و نیو نیگایه ی سهد نازی پی یه

له و لیوه ئاله له و گواره ی گوئی یه

له و دوو چاوانه ی که پر له نووره

له و سینگه سپی یه وینه ی کافوره

له و نه زاکهت و په‌وشت سه‌نگینه
 له و قۆله پیره په‌نجه نه‌خشینه
 له و پری پۆیشتن و په‌وته ناسکه
 له و سرک و سلّیه‌ی چه‌شنی ئاسکه
 له و توو‌په‌بونه له و شیرین رووه
 له و گه‌ردنه‌به‌رزه و له و ئاسک خووه
 جوانیت «سنعان» ی لانه‌دا له دین
 به‌که‌نیزت بی گول‌نه‌ندامی «چین»
 چه‌ند سه‌ردارانت بو سه‌رگه‌ردانن
 وه‌ک من داخ‌له‌دل واپه‌ریشانن

***

هه‌ی ده‌ربه‌ده‌ر خوّم

هه‌ی ده‌ربه‌ده‌ر خوّم، هه‌ی ده‌ربه‌ده‌ر خوّم
 سه‌رکز و مل‌کز، هه‌ی ده‌ربه‌ده‌ر خوّم
 «قه‌یس» ی سه‌رشیاو هه‌ی خا‌که‌سه‌ر خوّم
 به‌دبه‌خت و پۆژپه‌ش ژیا‌ن‌سه‌قه‌ر خوّم
 بی‌به‌ش له دونیا‌ی دین و دول‌به‌ر خوّم
 سه‌ر له‌سه‌ر ئەژنۆ ده‌س له‌که‌مه‌ر خوّم
 هاو‌ری و هاو‌ده‌می سه‌د جا‌نه‌وه‌ر خوّم
 کاس و سه‌رشیاو زامی خه‌ته‌ر خوّم

دیل و پی بهستی (رۆم) و (ته ته ر) خوّم
 باخه وانیکى باخى بی بهر خوّم
 دوورکه وتوی وولات چاوبه گریان خوّم
 بی بهشى کۆرى خانه دانسان خوّم
 سه ر تا پی سوتاو دوورکه وتوی یار خوّم
 دل به ئازاری زامى نادیار خوّم
 بالآ چه وتاوه زهرد و پيسوا خوّم
 بی هوش و کاس و شیت و شهیدا خوّم
 جى تیر و تانه ی گشت ناکه سان خوّم
 ویل و ئاواره ی که ژ و کیوان خوّم
 گیرى زهنجیر و پی بهستی «داو» خوّم
 عه قل و هوش و بیر تالان کراو خوّم
 بی کهس و کار و پيسواى زه مان خوّم
 برسى و به ره لّلا پرووت و بی نان خوّم
 گیرۆده ی فه ره ننگ یا به ند و دین خوّم
 که شتى شکاوی ناو ده ریای «نیل» خوّم
 مال به تالان چوو، مایه به تالّ خوّم
 دل پهش وه ک قه قنهس به کۆی زوخال خوّم
 پرووزهردی دیوان دوست و یاران خوّم
 گیرۆده ی مهینه ت ویلی شاران خوّم

ئەری تۆلی نەیی

ئەری تۆلی نەیی، ئەری تۆلی نەیی
ئەری نەونەمام بەلا تۆلی نەیی
ئەری دیدەمەست چاوپیاڵەیی پیرمەیی
سزای تۆ تاچەند سەبری من تاکەیی

***

ئەری ئەیی شیرین بەلا زەر ستون
دارپژراوی حەق کارسازی بی چون
من بووم بە «قەیس»ی ئاوارە و مەفتون
رەنگ زەرد، پەریشان زیاتر لە «مەجنون»
چاوپر لە ئەسڕین رەنگم زەرد وەک بەیی
سزای تۆ تاچەند سەبری من تاکەیی

***

ئەری نەونەمام تازە و تەر و جوان
شۆخی چاوخومار فریشتەیی ئاسمان
لە تاوی بەلات منی سەرگەردان
تک تک خوینی گەش ئەرژیی لە چاوان
شەوورۆژ ئەگریم ئە نالییم وەک نەیی
سزای تۆ تاچەند سەبری من تاکەیی

***

قه سه م به تاتای زۆلفی چین چینت
 به وورده خال و عه تری موشکینت
 به گۆنای ئال و شوشه ی جه بینت
 به شهوق و جوانی شیوه ی شیرینت
 به وینه ی «مه جنون» بیابان که مته ی
 سزای تو تاچهند سه بری من تاکه ی

***

گهر باوهر ئه که ی «زوله یخا» ی سانی...
 به ئایه ی قورئان زاتی ره ببانی
 به ههشتی ژینم به تووه، فانی
 له داخی بالآت حوری ریزوانی
 تاکه ی ناله ی بی دلّه که ی من وه ک نه ی
 سزای تو تاچهند سه بری من تاکه ی

***

ئه ی دلّ به «بهرد» بی

ئه ی دلّ به «بهرد» بی، ئه ی دلّ به «بهرد» بی
 ئه ی دیده کویر بی ئه ی دلّ به «بهرد» بی
 زوبان تو لالّ بی خووشی به ده ر بی
 ئه ی لهش به باربی ئه ی روخسار زهرد بی
 ئه ی گوئ نه بیستی ته واوی که پر بی
 کپ و بی دهنگی باکه ی سه پر سه پر بی

(طالع) به‌کامی من نه‌بووی جاری
 ئە‌هی (طالع) و به‌خت به‌ردتان لی‌باری
 ئە‌هی فریشته‌ی من پیم‌بلی تۆ‌کوای؟
 له‌ناو فریشتان بوچی ده‌رکرای؟
 ئە‌هی ئیقبالی ره‌ش سه‌رنگون ماوی
 له‌گیژی ئاوی «هامون» خنکاوی
 خۆم به‌خۆم ئە‌لیم به‌کۆی زوخال بـم
 فه‌نا و سه‌رگه‌ردان مایه‌ به‌تال بـم
 چه‌ن‌سال ته‌وه‌للا له‌شادی و خووشی
 خوین و زوخاو و ئازارم نووشی
 شه‌وو‌رۆژ بی‌خه‌و‌گه‌رم‌بوو شینم
 تا به‌ژن و بالای له‌یلم بینم
 خه‌وی مه‌رگم بی، خه‌وم کردبوو
 چاو له‌خه‌وابوو «شه‌م» رابوردبوو

***

بایه‌قوش نالان

بایه‌قوش نالان، بایه‌قوش نالان
 تۆ‌ئه‌کیشی هو، من تا پۆژنالان
 من خیلی شادیم کراوه‌ تالان
 تۆ‌ده‌ردت چیه‌ هاوده‌ردی سالان

من «په روانه» ی شهوق «شهم» جه مایکم
 کوشته ی نیگای ناز سۆسه ن خالیکم
 ناله نالی من له سه ودای یاره
 دلّم له دووری ئه و بی قه راره
 تو شه و هه تا روژ سه روه ت نیه
 ده رده داری کی ی ئازارت چیه
 من سووتاوی گر بلیسه ی نوورم
 به روژ ئه سوتیم به شه و «ده یجور» م
 تو داخ و ده ردی کی ت له ده روونه؟
 وه ک من سه رگه ردان جه سته ت زه بوونه
 من موپته لای ده رد مه ست و مه فتونم
 جی گه نشینی «قه یس» ی مه جنونم
 تو له عه شقی کی ویل و دیوانه ی؟
 شه وان بی خه وی له جی ی ویرانه ی
 سه د خوژگه م به تو نیته داخ و نیش
 قه ت به من نه بی جه ور و جه فا کیش
 تو هه ر عاشقی جیگه ی ویرانه ی
 بی باک له لومه و ته شه ر و تانه ی
 منیش فه و تاوم به م گشت داخه وه
 له دووری «شهم» ی شه و چراغه وه

به پرۆژ خه ریکی گه نجی ماته م
به شه و له یادی سه رگۆنای «شه م» م

***

بیزاری هۆزان

بیزاری هۆزان، بیزاری هۆزان

«قه یس» ی سه رشیاو بیزاری هۆزان
ویستتان بم بینن دلسۆزه کانم
هه رده که ی (نه جد) ه شوینی ژیانم
گه ر یادتان کردم دۆستان و یاران
یا ویلی هه ردم، یا له کۆساران
هه رشوینی که زوو جیگه ی «مه جنون» بوو...
په سترای ژیری «قه یس» ی مه حزون بوو...
ئه وشوینه جیگای هه لس و که وتمه
جی ی رازی دلّه ی قهت نه سه ره وتمه
هه رجی یه ک خاک و خۆلی به قور بوو...
جانه وه ری زۆر له وشوینه پر بوو...
ئه و قوره قوری گریانی منه
جانه وه ر پاک ی میوانی منه
له سه ره هه ر به ردی شانم دا دابی...
بی تۆ له و به رده زوبان په یدا بی

پرسیار له بهرد کهن ئەزانئى حالم
 له قرچەى دەروون له ژيانى تالم
 ئەگەر لهو جئى يە نيشانم نەبوو...
 ئاسارى له جئى ويرانم نەبوو...
 ئەوسا بزنانن مەحاله بوونم
 له هەردان کەوتو وینەى «مەجنون» م

***

بارە کەللا «شەم»

(بارک الله) «شەم»، (بارک الله) «شەم»
 خالق چۆن «شەم» ت هینایە بەرھەم؟
 نەققاشى قودرەت پرای کیشا قەلەم
 لەم سەرزەمینە (لا) وینەى «شەم» کەم!!!
 تۆ تیشکى نوورى هەل دئى سوبح دەم
 ئاسمان چەماوہ لە جوانیت بوو خەم
 ئەبرۆت وەک کەوان خالقى (ئەعزەم)
 خەدەنگ ئەھاوئى بو دلهى پەر خەم
 سرکى بەوینەى ئاسکى خوش پەرەم
 گيان بەخشى بئى گيان پیکەنینى دەم
 تیرى برژانگت تیپ تیپ کردون جەم
 بئى باک ئەى هاوئى بو گيانى خەستەم

زولفت دا پۆشی مانگی پرووت وه ک ته
 جوانیت به وینه‌ی «مه‌سیحا» ی «مه‌ریه» م
 رۆخساری گه‌شت مانگی چوارده‌هم
 ده‌مت شه‌کراوی سه‌رچاوه‌ی زه‌م‌زه‌م
 سی‌ودوو ددانت مرواری سه‌ر جه‌م
 لی‌وت وه‌ک لی‌وی پی‌آله‌ی عه‌جه‌م
 خا‌لت سلیمان کردی به‌خاتم
 دو دانه‌گه‌وه‌هر پی‌یان ئه‌لین چه‌م
 سی‌وی سه‌ر سینه‌ت تازه‌و گولّ به‌ده‌م
 به‌خوا وینه‌یان له‌به‌هه‌شتاکه‌م
 یه‌زدان به‌م جو‌ره‌هینایه‌به‌ر هم
 بو‌یه‌به‌م چه‌شنه‌ناوی‌نرا شه‌م
 ده‌نگی زولالت بو‌زمان مه‌ره‌م

***

بالنده‌ی تیژبال

بالنده‌ی تیژبال، بالنده‌ی تیژبال...
 قازان قوله‌نگان، مه‌لانی تیژبال...
 بو‌م بکه‌ونه‌ر پی‌سا به‌هر ئه‌حوال
 بچن بو‌ئیلاخ شوینی دیده‌کال
 بگه‌رین لوتکه‌ی چیا‌ی له‌یلاخان
 هه‌وارگه‌ی خو‌شی بو‌له‌ند ده‌ماخان

ئەبینن ڕەش مائ چەند هەل دراوه
 جوانان لەناویا شانیاں داداوه
 پۆل پۆل وهک پەری نازدارانی جاف...
 جوان و نازەنین گەردن شوشە ی ساف...
 هەموو خان و مان کۆلوانە لە کۆل...
 ئالو و آلپۆش جوان و گورج و گۆل...
 یەک یەک شوخانی ئیلی مورادی...
 لە کویستان لە گەل قیبلەم بە شادی
 بگەرپین بەسەر گشت ڕەش مالاندا
 سوور بخۆن بە لای سۆسەن خالاندا
 خەبەر کەنەوه، خەوتوون لە خەو
 با ئاگادار بن، ڕۆیی تاری شەو
 جوانان لە گەل «شەم» ڕومەت وهک هەتاو
 لەوی هەمویان ئەبینن بە چاو
 خۆزگە وهک ئیوه منیش مەل ئەبووم
 بە بال ئەفریم، بۆ جی یە ئەچووم
 بەهیزی بالم ئەچوم بۆ جی یە
 ئەوشوینە ئیستا وونبوومی لی یە
 تا «شەم» م لە گەل پۆلی جوانان
 تیڕ بە چاو ئەدی کە دی بۆ ناوران

ئە ی چرای رووناک

ئە ی چرای رووناک، ئە ی چرای رووناک

فە لە ک بی مه یله باوانت بی باک

تۆ «لە یل» ی دیرین من «قە یس» ی خە م ناک

چۆن بگە ی نه یه ک خوای ته نیا و تاک

گەر به سەر رازین پیش که شتان بی سەر

گەر گیانتان ئە وئ گیانم بیته دەر

گەر مالتان ئە وئ بی مال و حالم

شیت و سه و داسەر ویل و عه و دالم

هه موو هه ولیکم گه یشتن به تۆیه

به ته مای هه یچ نیم له م کرد و کۆیه

گەر بو دادگا به رم من هاوار

دیاره باو کته زالم و تاوانبار

ئاخ بو «نۆفل» ی کارم مه یسه رکا

من به تۆ شادکا ناحه ز بی سه رکا

ئه مجا بگه رین له کوچه و خیل دا

به شوین «په روانه» ی ئاواره و ویل دا

منیش رووبه رووت به دل و به گیان

که ژاوه ت بگرم به ته نیمه دیوان

هه رگیز مه ترسه که ناوت نه نگ بی

باوکت له م کاته زوبانی له نگ بی

قهوم و خویشانت پاکی به دناو بی
 ئەم کاره بو من کاری ته واو بی
 من بی سامانم بی پاره و بی پوول
 کرداری ئاواقه د ناکه م قه بوول
 هه تا زیندوبم له سه ر پووی زه مین
 من به مه یلی تو پرائه بورم ژین
 خو ئە گه ر پوژی دونیات به کام بی
 هاوده می شهوت (ابن سلام) بی
 ئەوسا ئەو دهردهش با له بان دهر د بی
 تو خوش بی بامن هه ر جیگه م هه رد بی

***

نامه

نامه ی مه لا «عومه ری په نجوری» بو «وهلی دیوانه»
 زانای خوش خه یال، زانای خوش خه یال
 زانای هونه رمه ند توانای خوش خه یال
 دانای دوزشناس، کانگه ی پرکه مال
 ناسک بینی راست، ئاگاداری حال
 هونه ری خوش گو گه نجینه ی زه مان
 به یتت پرمانا، «سه عدی» خوش زمان
 جی نشینی جی ی «حاجی» جه وهه ردار
 جه واهیر فروش، سه رچاوه ی ئەشعار

«په‌روانه» ی ده‌وری «شهم» ی پرومه‌ت گول
 شه‌یدایی شیوه‌ی شیرین له‌ناو دل
 له‌سه‌ر زه‌مین پاک دل وه‌ک ئاوینه
 «قه‌یس» ی قه‌دیم‌سال «تاکه» ی بی‌وینه
 زاماری جیایی دل کوره‌ی ئاگر
 ئه‌وه‌ی من ئه‌لیم له‌لاته‌ زاهیر
 زیاتر له‌ زوم‌په‌ری خاوه‌ن‌که‌مالان
 زه‌وقی دیده‌نمه‌ شاهی عه‌ودالان
 مه‌یلم له‌ خووشی گف‌ت و گوی تو‌یه
 وته‌ت شادبه‌خشی دل‌ه‌ی تو‌ی تو‌ی‌یه
 خواوه‌ندی پاک ئاگای له‌ حاله
 تاسه‌ی دووری تو‌م هه‌ر له‌ خه‌یاله
 هه‌رکه‌سی که‌ دئ له‌ شوین و جی‌یه
 له‌و بیابانه‌ی یانه‌ی تو‌ی لی‌یه
 به‌کول ئه‌پرسم حال و ئه‌حوالت
 وه‌رئ‌ه‌گرم، چو‌نه‌ ژیان‌ی تالت
 بلئی زانای باش دو‌سته‌که‌ی گیانی
 تو‌ له‌ باره‌ی من شتی نازانی؟
 تو‌ هیچ ناپرسیت له‌ ئیش‌ی گیانم؟
 له‌ په‌شیو‌ حالی و دلی پرژانم؟

هـيوام ئه وهيه پوژى له پوژان
 له تووه بوم بى نامه كهى جوان
 خوژگه بوم نههات نامهى پيروژت
 سكاللا و دهردى دلى ئالوزت
 بوچى به نامت تو نامهكى دلشاد؟
 يادت به پيکه بانه چى له ياد
 من بو يادگار نامه بوناردى
 تا تويش يادم كهى به خوام سپاردى
 كاتى يادى توم هينايه به رههه
 ته من گه بى بوه: «په نجا»، «پينج» ي كهه
 سالى هه زار و دوسه د و نو بوو
 نامهى نوسراوم به رهه ولاى تو بوو
 «رهنجورى» رهنجور پر ئيشى دونيام
 بو جوابى نامت چاوه رى رى پيگام

***

وهلام

وهلامى نامه كهى «رهنجورى»

له لايهن «وهلى ديوانه» وه^۱

۱. كاتى ئەم هونراوهيهت خوینده وه، ئەتوانى بلى ی كه «وهلى» خوینده وار نیه!!!؟
 يان «وهلى» شوان بووه له بهر ميگهه؟. جا تكايه به ووردى سه رنج بده و خووت
 وهلامى خووت بده ره وه. رازى

زانای دورشناس، زانای دورشناس
 مه ولای «رهنجوری» دانای دورشناس
 هه یاسی زانائەسل و نه سه ب خاس
 نه ته وه ی خاسان (نظامی) قیاس!!!
 (فیردۆسی توسی) (جامی) مه له ک جام
 (خاقانی) خه یال، (ئه نوه ری) ئه یام
 (سه عدی) قسه زان ده ریای مه عانی
 (حافظ) ی «شیراز»، (صائب) ی سانی
 به تاکی خوای گه و ره و بی هاوتای
 هاوتای تو ناکه ن له سه ر پووی دونیا
 (شه وکه ت) نو قمی ده ریای مه عناته
 (عیسمه ت) له وه سفی سیفاتت ماته
 مه ولانا (ظهیر) (فارابی) ده وران
 (فیض الله) ی (فاضل) (نادری) خو ش خوان
 چه ند شاعیر هه بی به و ناو نیشانه
 عیلمت ئه خوینن له قو تا بخانه
 (غواص) ی قولی ده ریای علومی
 شی عرت (مه سنه وی) یا مه لای (پومی)^۱
 تو شوکر که هه یه ت سایه ت بی زیاد
 من چیم به م جو ره منت هاته یاد

۱. مه به ست: مه ولانای پومی یه، خاوه نی کتییی (مثنوی).

بی له پیاو تی و گه ورهیی کردن
 چیه هه ژاری وه ک من یاد کردن
 هه لبت زانیوته هه ناسه ساردم
 له روی به زهیی نامت بو ناردم
 شه و ابوم ده رکوت زانای دهر ون که یل
 تو خاوهن لوتفی یانی من بی مه یل
 من سویندم به زات پاکی یه زدانه
 هه مووکات ناوت ویردی زوبانه
 هه رچهند به خزمهت تو ئاشنا نیم
 به لام له یادت ساتی جیا نیم
 شه و ورپوژ دلی گهرمی «په روانه»
 ئاره زوی جاری دیده نته گیانه
 قهت واتی نه گهی گیانی شیرینم،
 نیشانهی مهردی له تو شه بینم
 چیت له ناودله هه ر له نه دیده
 قهده له یاد ناچی روناکی دیده
 ووتت پیش رهوی نوسراوی منه
 نامت روناکی دووچاوی منه
 (وهیس) چهند پیی خوش بوو (نه بی) ببینی
 من زیاتر ههستم بولای تو دینی

قەت خەيال نەكەي كه له تۆ دوورم
«دیانە»م بەندەي مەلای «رەنجور»م

***

شیوہ نی «رەنجوری» بۆ مەرگی «وہلی دیوانە»

یاران بی‌هستم، یاران بی‌هستم
یاران له داخی دلم بی‌هستم
حالا پەڕیشان و دل ماران گەستم
ژیان و شادی دەرچوو له دەستم
پەنگی خواردەوہ هۆنراوہی جوانم
خەفەت وەک و کێو بارە له شانم
بە لیلی ئەسرین له چاو دیتەخوار
دیدەي بینیم تاریک بوو یەک جار
ئاگر له دل و دەروون بەربووە
دوکلەلی «ئاہ»م چیا ی گرتووہ
بۆ کۆچی دواکۆچا، «وہلی دیوانە»
ناوداری عەشق «میرزا»ی زەمانە
خاوہنی شیعری ئاودار و بەتام
«میرزا وەلی» بوو «دیوانە»ی پرفام
خاوہن بەیت و فەرد کانگای کەمال بوو
بەزم و نەزم تەر، خاوہن خەيال بوو

دانا و زانا، ساحیب ئاسار بوو
 له ههلبهستی جوان پیش که وتوو دیار بوو
 ویردی سه رلیوی خاوهن وه زیر بوو
 بهیتی پرمانا زور رۆشن بیر بوو
 چرای پرووناکی ئیلی جافان بوو
 شانهای لهت لهتی پرچ کلافان بوو
 دهنگی دابوه وه له هه مووشاران
 به رزی کردبوه وه ناوی ناوداران
 هه رچهند که م دو بوو شیعی خۆش ته رزه
 له سایه ی شیعی تیره ی سه ربه رزه
 (زه ند) و (زه نگه نه) (جاف) و (پالانی)
 هه موو سه ربه رزن به «قه یس» ی سانی
 له شیعی شیرین ته واو مه شه ور بوو
 له ههلبهستی جوان (سه عدی) ده ستور بوو
 نازدار و جوانی (بن کوپه) و (زه هاو)
 خانه دانانی ئیره و ئه وه بر ئاو
 هه میشه دلشاد به شیعی خۆشی
 عه شقیان گه رم کا عه شقی له جو شی
 سینگی سه ده فی گه نجینه ی دور بوو
 دل و ده روونی له زانین پر بوو

زوبانی رهوان (زهنگه‌نه) و (زه‌ند)
 بۆی به جی هیشتین ئامۆژگاری و په‌ند
 حه‌یفه حه‌یف چه‌رخه‌ی چه‌واشه‌ی چه‌پ‌گه‌رد
 «میرزا» ی هه‌ل‌که‌وتووی ئه‌مرۆی ئیمه‌ی برد
 باده‌ی مردنت به‌زۆر پی‌نۆش کرد
 روی له‌ جیهانی کپ و خامۆش کرد
 کئی بی‌ له‌ دوای ئه‌و ئاوابتوانی؟
 کئی ره‌سم و قانون «مه‌جنون» بزانی؟
 کئی مه‌دح و سه‌نای بالای جوانان کا؟
 کئی نووری چاوی پیشکەش چاوان کا؟
 کئی «په‌روانه» بی‌ بۆ «شه‌م» جه‌بینان؟
 کئی بی‌ سه‌ناخوان په‌رچه‌م موشکینان؟
 کئی له‌ بای شه‌مال بی‌پارێته‌وه؟
 کئی به‌رد به‌ «ئا» ی بتاویته‌وه؟
 دوای مه‌رگی به‌رێز «میرزا» ی پرمايه
 خوۆزگه‌ ئه‌م چه‌رخه‌ هه‌ل‌بگیرایه
 خوایه‌ روی ره‌حمی لی‌ بده‌ره‌وه
 له‌ به‌هه‌شتی خۆت جی‌ی بکه‌ره‌وه
 «ره‌نجوری» بۆ مه‌رگ «میرزای دیوانه»
 ئاخ و داخیه‌ له‌ده‌س زه‌مانه

له ریگه و بانا^۱

له ریگه و بانا، له ریگه و بانا
 رۆژنیک له ئیلاخ له ریگه و بانا
 دیم «شهم» خه وتبو له دم به یانا
 ئه گریجه و په رچهم تاتا له شاننا
 وهک په ری «تاووس» تاتا له سه رخاڵ
 بآلون له سه رگونای گوئی ئال

***

هاوار له به ختم

هاوار له به ختم، هاوار له به ختم
 هاوار له ره شی و ناپوختی به ختم
 هاوار له ئیشی زامانی سه ختم
 هاوار، دلسۆزی بیته سه روه ختم
 هاوار کۆستکه وتوی زه مانه منم
 هاوار بی کەس و «دیوانه» منم
 هاوار نوقمی گیزی دهرد منم
 هاوار ئاواره ی کیوو ههرد منم
 چاو به فرمیسک و به ئازار منم
 بی یار و بی دل بی خه مخوار منم

۱. ئەم هژنراوهیه ناتەواو دەستکەوتوو.

پوژ بی مودارا شه و بی خه و منم
 فریشته گیراو بهخت شه و منم
 ئاواره و ویلی ناو شاران منم
 غوولی به‌ره‌لّای کۆساران منم
 ده‌رون هه‌لقرچاو په‌فیق‌که‌م منم
 «په‌روانه» ی ده‌وری گۆنای «شه‌م» منم
 یاران ته‌گیری، چاره‌یه‌ک کاری
 ده‌رمانی ده‌ردم و له‌ کام شاری؟
 بوک‌ه‌سی نی‌یه بیته‌ هانای من
 ده‌رمان‌کا دلّی نات‌ه‌وانای من
 مه‌گه‌ر هه‌ر یه‌زدان فریام بکه‌وی
 ئەینا هه‌ناسه‌م ئەگیری شه‌وی
 ته‌واو

***

سۆز و ئه‌وین ی هۆنهرینکی وه ک و «وهلی» به تاییه تی که ئهم کاره ساته گرنه گهی به سه راهات ئه وه ئه گه ینیی که هۆنراوه ی یه کجار زۆربیی، به لام که م ته رخه می و که می خوینده وار له و چه رخه دا بووه به هۆی له ناوچوونی گه لیک له و هۆنراوانه، تاکه تاکه یه کی نه بی که ده ماوده م وه رگیرایی، یان له پشت کتییی فه قیی و مامۆستاکانی ئه وسه رده مه نوسراییی و له لایه نی ئه ده ب دۆست و هۆگرانی هونه ر و ئه وانه ی که به دوای که له پوری نه ته وه یی دا ئه گه پۆین، کۆ کرایته وه، وه ئهم چه ن لاپه ره یه ی لی کۆبوه ته وه.

ئینجا بۆ ئه وه ی ئهم که له پوره نایابه نه چیتنه په رده ی نه بوون، زۆر به تاسه وه تکا له هه موو ئه ده ب دۆست و رۆشن بیریک ئه که ین که ئه گه ر هه ر کام له وان هۆنراوه کانی «وهلی» نه مری، لایه ییجگه له مانه ی که به چاپ گه یشتوون بۆمانی بنیری تاله هه ل و فرسه ت و ده رفه تی خۆیدا چاپی بکه ین و بلاوی بکه ینه وه. بۆ ئهم مه به سه ته به چوار چاو چاوه پروانین. ئیتر هه موان به خوای گه وره ئه سپیرین.

رازی

دیوانی وهلی دیوانه

به شی هه ورامی

سدیق سه فی زاده هیناویه ته سه رینوسی نوی

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱)

ئەرى ھەي تولى نەي

ئەرى ھەي تولى نەي، ئەرى ھەي تولى نەي
ئەرى ھەي نەونەمام قامەت تولى نەي
ئەرى ھەي دىدەمەست چەم پيالەي مەي
سزاي تۆ تا چەند سەبر من تا كەي

***

ئەرى ھەي شىرىن قامەت ئەرى ستون
رەژىدەي قودرەت كارساز بىي چوون
منت كىردووه «قەيس» سەرگەشتەي مەفتوون
رەنگ زەرد و زايىف بەتەر جە «مەجنون»
مەگىلۈن ھەردان ۋە جەستەي پىر ۋەي
سزاي تۆ تا چەند سەبر من تا كەي

***

ئەرى ھەي نەونەمام تازە پەسىدە
سەروەناز سۈنە «سانع» كەشىدە

جه دووری بالآت ئه‌ی به‌رگوزیده
 هه‌ر ده‌م مه‌وارۆ هه‌ووناو جه‌ دیده
 شه‌وان تا وه‌رۆ مه‌نالوون چون نه‌ی
 سزای تو تا چه‌ند سه‌بر من تا که‌ی

***

قه‌سه‌م به‌ توغرای زولفی چین‌چینت
 به‌و ورده‌ خالآن سیای موشکینت
 ئه‌ر باور داری «زلّیخا»ی شانی
 به‌ ئایه‌ی که‌لام حه‌ق په‌ببانی
 به‌هه‌شت پۆحم بی وه‌ تو فانی
 جه‌ داخ بالآت حوور رزوانی
 به‌ وینه‌ی مه‌جنوون هه‌ردان که‌ردم ته‌ی
 سزای تو تا چه‌ند سه‌بر من تا که‌ی

***

(۲)

ئه‌ی دلّ وه‌ سه‌نگ بای

ئه‌ی دلّ وه‌ سه‌نگ بای، ئه‌ی دلّ وه‌ سه‌نگ بای
 ئه‌ی دیده‌ کوور بای، ئه‌ی دلّ وه‌ سه‌نگ بای
 ئه‌ی «زووان» لالّ بای ئه‌ی خاتر ته‌نگ بای
 ئه‌ی «ته‌ن» تاویای ژار فه‌ره‌نگ بای

ئەى «گۆش» نەژنەوا ھەر يە كجار كەپ باى
 ئەى كەپ وه غەزەب باد سەپسەپ باى
 ئەرى تالەى من غەزەب وارۆ لیت
 ئەرى بەخت من تەوہن وارۆ پیت
 ئەى فریشتەى من وه فەرمان ھەق
 فریشتان ەرش شەقت كەران شەق
 ئەى ئیقبال من ھەر سەرنگوون باى
 سەرنگوون نە قەعر ئاب «ھاموون» باى
 ویم بە ویم واچوون بە كوۆى زوخال باى
 تەن نە غەرق بەرق فەنا پامال باى
 چەند سالەن كە پەنج پریازەت بەردم
 ھووون زوووخ زام پریشەى دل وەردم
 ئاخ و داخم بى شەوان تا وەرۆ
 بوینۆ بالای لەیل ەنەبەر بو
 خاومەرگم بى، خاوم كەردە بى
 دیدەم نە خاوم بى «شەم» ویەردە بى

***

(۳)

بايه قوش نالان

بايه قوش نالان، بايه قوش نالان

تۆ ھۆ كيشەنى من ھەر شەو نالان

من خیل شادیم شه‌خسی که‌رد تالان
 تو چیش پیت ئامان هام‌ده‌رد سالان
 ناله‌ی من جه سوک سه‌ودای ئه‌و یاره‌ن
 دل‌م جه دوری ئه‌و بی‌قهراره‌ن
 من «په‌روانه»‌ی شه‌وق «شه‌م» جه‌مالیکم
 کوشته‌ی نیگای ناز سو‌سه‌ن خالیکم
 تو شه‌وان تا رۆ بانگ هۆهۆته‌ن
 ده‌رده‌که‌ی دووری زامه‌ت جه‌کوته‌ن
 من سفته‌ی سو‌زان شو‌له‌ی ئه‌و نوورم
 به‌رۆ هه‌راسان به‌شه‌و «ده‌ی‌جور»‌م
 تو داخ هجران کیت نه‌ده‌روونه‌ن
 چون من سه‌رگه‌ردان جه‌سته‌ت زه‌بوونه‌ن
 من مو‌بته‌لای ده‌رد مه‌ست مه‌فتوونم
 جانشین جای «قه‌یس» مه‌جنوونم
 تو جه‌عه‌شقی کی و یلی و دیوانه؟
 شه‌وان بیداری نه‌جای ویرانه
 خوزگه‌ پیت سه‌د جار ده‌ردین دل‌ریش
 وه‌جه‌سته‌ی من نیت جه‌ور و جه‌فا کیش
 تو هه‌ر نه‌خه‌یال جای ویرانانی
 بی‌باک و لاقه‌ید تیر و تانانی

دریغا منیش وهی گشت داخه وه
 وه داخ ئه وه شهم شهو چراخه وه
 شهو خه ریک کونج جای ماته م بیا
 شه وانج نه بهزم شادی شه م بیا

***

(۴)

بیزیای هۆزان

بیزیای هۆزان، بیزیای هۆزان
 ها بیم وه مه جنون بیزیای هۆزان
 ئه گهر وه ئه و زام بیان دلسوزان
 مه گهر نه ههرده ی (نه جد) م بدۆزان
 ئه ر یاران یه کئی ئه و یادم ئاران
 یا ههم جه ههردان یا جه کۆساران
 ههر جایی مه قام ماوای مه جنون بو
 مه نزلگهی مه جنون مات مه جزوون بو
 ئه و مه نزل مه قام ئه و مه سکه ن جامه ن
 ئه و ماوا و مه کان یوورت ماوامه ن
 جه ههر جایی خاک زه مین پر نه م بو
 جه ههر کۆ کۆمه ی وه حشیان جه م بو
 ئه و جا جای سه یلان گریان منه ن
 ئه و کۆمه کۆمه ی دیوان منه ن

هه ره سه نگی جیگه و دهس یارم بو
 یاران هه ره کهس یار غه مگوسارم بو
 ئامانت هه و آل من بپه رسان جیش
 مه ره ئه و بو اچو حال و یلیم پیش
 ئه ره بهی نشانان نشانم نه بو
 ئاقاری جه یوورت ویرانم نه بو
 تاقی بزنانان بی شهرت و شوونم
 بی سه ودا جه فکر سه ودا ی مه جنوونم

***

(۵)

جه و را گوزه ردا

جه و را گوزه ردا، جه و را گوزه ردا
 بهک رو جه «لایلاخ» جه و را گوزه ردا
 دیم «شهم» خهفته بی جه سوب سه هه ردا
 نه گریجه و زولفان په خش بی وه به ردا
 نه گریجه و زولفان بووک تاووس بال
 په خش بی نه ده و ر گونای گول میسال
 منیش په ی ئیحسان ئه و سا جه و ده م دا
 نه گریجه و زولفان شانام وه هه م دا
 ئاوه ردم په ی ویم وه ده وان ده و
 زانام سوودش هه ن په ی بی خاوی خه و

فدای نەسیم بام عەطر شەم پێش بێ
 ئەمشەو زامانم یەک یەک ساریژ بێ
 نەسیم ناوەردای دەوا پەیی دەردم
 بێ شەک جە دوری ئەو من مەمەردم

***

(۶)

جەیی شۆلەیی «شەم»

جەیی شۆلەیی «شەم»ە، جەیی شۆلەیی «شەم»ە
 ئەیی بارە کەللا جەیی شۆلەیی «شەم»ە
 جەیی نوور مونیڕ چەرخ چوارەمە
 جەیی شەوق جەمال مای دوو هەفتەمە
 جەیی تاق میحراب ئەبرۆ کەمانە
 جەیی مەودای موزگان مەست قەترانە
 جەیی سیم «ئەنف» ئەلف نگارە
 جەیی گۆنای گۆلبیز گۆل و گۆلزارە
 جەیی زولف کەمەند دلان پئی گیرە
 جەیی حەلقەیی تەناف گیسوو و زەنجیرە
 جەیی لەعل لەبان پڕ جەگە و هەرە
 جەیی پاز پازان پێزەیی شەکەرە
 جەیی چای زەنەخدان شیۆه شیرینە
 جەیی «زنج» زیبای تۆپ زیرینە

جهی مینای بلوور مهملوو جه باده
 جهی ساقی گهردهن سوراحی ساده
 جهی نیم‌نیگای ناز نهو نازفرۆشه
 جهی گۆشواران ئاویزای گۆشه
 جهی جفت قه‌ندیل چه‌مان جه نووره
 جهی سهدر سینهی سفید بلووره
 جهی سام سه‌نگین ئی سام سه‌نگینه
 جهی «ساعده» سیم په‌نجه ره‌نگینه
 جهی پام خاو په‌فت غه‌زاله
 جهی «که‌تف» و «که‌مه‌ر» ئاهووی به‌رماله
 جهی «چه‌م» غه‌زه‌ب شیرین نگاره
 جهی «ناف» مشکین ئاهوو ته‌تاره
 پروو ته‌رح ته‌سویر سه‌نعان که‌رد جه دین
 وه‌للا مه‌ر شیوهی گول‌ئه‌ندام چین
 چه‌ن ئه‌یام سه‌ردار سه‌ولان ته‌ر بو
 ئه‌سه‌په‌ردهی ئیمام زامن خه‌به‌ر بو

***

(۷)

چراغم ئاوان

چراغم ئاوان، چراغم ئاوان

سه‌رزهمین وه‌ زه‌وق دین تو ئاوان

بالآت سه نگرچه ی نه وتوول ساوان
 ساوای گولستان (جنّة المأوی) ان
 گیسوت به رزای په خش پای کاوان
 زولفت نه گریجه ی بال «به ط» ئاوان
 یا چون چنوران نه سهر کلاوان
 چابوکی ازان نه ده ور چاوان
 دیده ت چون دیده ی ئاهووی بهر تاوان
 گونات گول غونچه جه نو شکاوان
 لیموت گول وهدهم هیمای نه یاوان
 نمناکن وه عه تر شه و بوئی شه تاوان
 خال نوخته سو سه ن پای خوره تاوان
 من جهو خاله دهر د مه جنوون پیم یاوان
 نه مام نه وخیز نازدار باوان
 توئی شای سو سه ن نه سهر سهر اووان
 هیچ کهس نزا که ت نازت نه تاوان
 ههر یه ک من نه بو شای چه م سیاوان
 من ویلم په ی تو سو ب تا خورئاوان
 کاوان، کلاوان، گشت وه من ئاوان
 جه وساوه وه نیس نیگای تو کاوان
 شه وان حه رامن جه دیده م خاوان

شهو تا پۆ چه‌نی به‌خت ویم داوان
 جام هانه سهر فهرق قولله‌ی کلاوان
 فدای دیدت بام شای چه‌م سیاوان
 په‌حمی که‌ر وه‌حال به‌نده‌ی بی تاوان

***

(۸)

چراغم بی رام

چراغم بی رام، چراغم بی رام
 فه‌له‌ک بی مه‌یلن، باوانت بی رام
 تو «له‌یل» قه‌دیم من «قه‌یس» نه‌ییام
 چون مه‌بو حاصل عومرم وا به‌کام
 ئه‌ر وه‌ سهر رازین سهر نه‌ پاشانم
 گیان وه‌ سهر توفه‌یل خاک پاشانم
 ئه‌ر مال مه‌سوزان من بی ماله‌نان
 مه‌جنوون موفلس خه‌مه‌ یاله‌نان
 غه‌یر جه‌سه‌ودای عه‌شق دین تو دیدم
 رابه‌ر نیم وه‌ هیج ئه‌ی به‌رگوزیده‌م
 ئه‌ر وه‌لای حاکم داد ویم به‌روون
 داد و بی‌داد جه‌ ده‌ست باوانت که‌روون
 ته‌رسوون چه‌کایه‌ت «نه‌وفه‌ل» بدو سهر
 تو شاد وه‌ باوان من هه‌ر ده‌ربه‌ده‌ر

ئەرنا گارۆویی نه کۆچ خیل دا
 ویل بای وه ماوای مه جنوون ویل دا
 هۆردارووت به رووت به و جامازه وه
 به و جاماز خاس پر جیازه وه
 مه ترسوون که نام نیکیت نه نگ بو
 جه و بابته زووان با بوته له نگ بو
 قه وم و قه بیلته گشت به دنام مه بو
 من جه وان به تهر ریسوای عام مه بو
 ئه ر سه د بی مال م بی پاره و بی بوول
 من یانه هیچ کام نه دارو قه بوول
 هه ر تا زنده نان جه رووی سه ر بیسات
 دایم وه مه یلته مه که رو قنیات
 خو فم هه ن جه جه ور چه رخ بی رامی
 په یدا بو په ریت (ابن سلام) ی
 ئەوسا دوباره زامم خه تهر بو
 ئی داخیچ وه بان داخان تهر بو

***

(۹)

چراغم نه سه ر

چراغم نه سه ر، چراغم نه سه ر

هه ر من نیم سه ودای عه شق تو نه سه ر

قبیله م گشت عالهم جه من زیادتهر
 نه سه ودای عه شقت ویلنه دهر به دهر
 وه هه رجا مه شوئن هه ر باس تو بی
 هه ر کهس دیم نه فکر هه راس تو بی
 نامت نه ده فتهر دل به ران تاجه ن
 شاهان چه سه رت مه ند، گه دا موحتاجه ن
 چه ن موسلمان ت وه ناحق کوشته ن
 نیگات نه جه رگ چه ند بی دل نیشته ن
 چه ند مور شید شه یدا، چه ند سو فیان مات
 ماتن نه سه ودای عه شقت گشت خیلات
 «فه قی» ت رسوا که رد، «مه لا» سه رگه ردان
 «ده رویش» دل پریش ویلنه نه هه ردان
 په روانه ده ستوور بولبول شه یداته ن
 دل هی دهر ده دار هه ر نه سه وداته ن
 قبیله م چون ته سویر ته رسای جام جه مین
 شیخ «سه نعان» ت وه رگه را جه دین
 خودا وه ند ئه و رو حوسنی وه تو دا
 سو فیان ساف گشت دا وه کو دا
 جه چه مه ن هه ی داد، نه سه حرا هه ی رو
 داد و بی داده ن گه رد نه ده س تو

نه خیلان غه وغا، نه شاران شوړه
 هر کهس دیم هر دیم توشه ش زه رووره
 ئه ره هاد ئه ره قه یس بزنان خه بهر
 دووباره جه خاک «ئه لحد» مه دان سهر
 مه یون وهی غه وغای قیامه ته وه
 وه سه هیر باغچه ی ئی قامه ته وه
 تا که زنده نان شای شه م جه مینم
 دیوانه و غه مبار دل ماته مینم

***

(۱۰)

چول نشینه خوّم

چول نشینه خوّم، چول نشینه خوّم
 چون «قه یس» مه جنوون چول نشینه خوّم
 به خت سیاوشوم دل خه مینه خوّم
 مه حرووم دیدار دنیا و دینه خوّم
 ئه رامه ندهی دوور بی دیانه خوّم
 ره فیک وه حشی ویران یانه خوّم
 سه رسام سادا زه دهی دیوه خوّم
 یا به ست زه نجیر مه کرو ریوه خوّم
 دوور که فته ی وه تن هه راسانه خوّم
 مه حرووم مه جلس گشت خاسانه خوّم

سه‌ر تاپا سفته‌ی کوره‌ی ناره خۆم
 دل پارهی قوللاب نیش و خاره خۆم
 قامه‌ت خه‌م‌زه‌ده‌ی پ‌یسوای عامه خۆم
 شه‌یدای بی‌هوش عه‌قل و فامه خۆم
 وه تیر تانه‌ی ناکه‌سانه خۆم
 دوستانه‌ی هه‌رده‌ی کوردستانه خۆم
 مه‌ج‌بووس زه‌نجیر خه‌یالانه خۆم
 مایه‌ی فکر و هۆش وه تالانه خۆم
 روو زه‌ردی دیوان هام‌سه‌رانه خۆم
 گیرۆده‌ی مه‌ینه‌ت دل‌گرانه خۆم
 بی‌قه‌در و قیمه‌ت جه لای «ناس»ه خۆم
 «ته‌ن» لوخت و عوریان بی‌کراسه خۆم
 گیرۆده‌ی فه‌ره‌نگ تازه دیله خۆم
 که‌شتی شکسته‌ی به‌حر «نیل»ه خۆم
 مایه‌ی لاو‌به‌ردی بی‌هاوماله خۆم
 دل سیاو‌قه‌قنه‌س کۆی زوخاله خۆم
 شه‌رمه‌نده‌ی عه‌شره‌ت سه‌رئه‌فکه‌نده خۆم
 رووسیا‌ی ده‌رمال خودا به‌نده خۆم

***

(۱۱)

خه سره و خه یالی

خه سره و خه یالی، خه سره و خه یالی

ناخ په ی خان خاس خه سره و خه یالی

صاحب سپاوسان دارا ئیقبالی

موه ییا نه گهنج خه زینه و مالی

به خشه نده ی بی باک کوی که ره م به یا

صاحب شهوق و ذهوق دل بی غم به یا

با ماوه شکار سهر دیاران دا

وه ماوای مه جنون رۆزگاران دا

بدیا وه جهسته ی خه م پی واران دا

وه کومه ی دیوان وه حشی سارام دا

وه سهیل ته سرین دیده ی تارم دا

وه دهر دهر وون ئه نده دۆبارم دا

وه عوریانی «تهن» ته نیای تاکم دا

وه سهنگ بالین خه فته ی خاکم دا

وه سه رگه ردانی سه حرای چۆلم دا

وه عاسا و که شکۆل پۆس کۆلم دا

وه ئاه و ناله ی شهوان تا رۆم دا

وه زایه له ی سهخت شین بی شۆم دا

وه په‌شیوی به‌خت شوومی چاره‌م‌دا
 وه زوخا و زام جه‌رگ پاره‌م‌دا
 وه بلّیسه‌ی به‌رز‌گر تئی به‌سته‌م‌دا
 وه خه‌سته‌ی خاتر خار جه‌سته‌م‌دا
 به‌زه‌ییش باما وه جه‌سته‌ی حالّم
 بزانش کوشته‌ی کامین نه‌وهالّم
 جه‌کیوه‌ن خاتر خه‌سته‌م‌گرته‌ن خه‌م
 سفته‌ی سوّزانم چون په‌روانه‌ی شه‌م
 سه‌رمایه‌ی عه‌قلم کئی که‌رده‌ن غاره‌ت
 کام دلّبه‌ر به‌رده‌ن وه یه‌ک ئیشاره‌ت
 به‌لئی ئه‌و خه‌یال «نه‌وفه‌ل» نه‌دلّ به‌رد
 گیان ویش هیلاک ژار قاتل که‌رد
 نه‌که‌ردا ئه‌و فکر ناوه‌ردا نه‌دلّ
 نه‌شیا نه‌سه‌ودای خه‌یال باتلّ
 یا وه گه‌نج و مالّ یا وه زوّر ویش
 شاد که‌ردا خاتر دیوانه‌ی دلّ‌پیش
 بکه‌ردا هیممه‌ت چون خان «حاته‌م»
 «شه‌م» واسلّ وه من، من واسلّ وه «شه‌م»
 هه‌ر چه‌ند مه‌وینوون نه‌ی رۆزگاران
 که‌س نیه‌ن دلّ‌سوّز سیا ستاران

مهر هر خوداوهند گوشایه ندهی بهخت
 پهها بدو بهخت من نهی بهند سهخت
 وهرنه ئی بهنده زه نجیر پامهن
 تا مهردهن چوو قه یس وا حسره تامهن

***

(۱۲)

داخ وه بان داخ

داخ وه بان داخ، داخ وه بان داخ
 دهرد وه بان دهرد، داخ وه بان داخ
 جه داخ دووری شای بوله ند دهماخ
 من جه گهرمه سیر ئه و شی وه لیلاخ
 جه و پهی داخینم تا مهرگ سامان
 یبانه باوانش ئاماو ده دمان
 ئیمسال نه و ههار وه نهم «ده یجور» بی
 پهی چی؟ که دیده م جه دیده ش دوور بی
 ئه و شی وه لیلاخ چون بی بهینه تان
 من مه ندهن پهی دهرد سزای مهینه تان
 ته رسوون جه بازی بازار گهر دوون
 جه که ج نه ردی چه رخ ده ور دنیای دوون
 مه جنوون هاشت وه داخ سزای دهرده وه
 قاپی خهم نه بهخت فه رهاد که رده وه

یه ک یه ک هامسه ران جه گیان بیزار که رد
 رۆی رۆشن جه عهین دهر دینان تار که رد
 ئەو ئه رده وه بهخت قهیس و مه جنوون شه ند
 به رد بنچینهش جه بنیاد هۆر که ند
 مه ته رسوون جه بهخت منیچ بشانو
 سزای ئەو یاران په نهم بنمانو
 ئیدیچ وه قسمهت (ابن سلام) م بو
 من وهی دهر ده وه دهور دنیا م بو
 یا شائی نه رده نشانیم وه بهخت
 ئه ر بو مه رگم بو وه رجه واده و وهخت
 مه رگم خاسته رهن من جه و ژیا نه
 جهی زنده گی پووچ شاد په شیمان ه

***

(۱۳)

دل وه داخه وه

دل وه داخه وه، دل وه داخه وه
 ئیمشه و خه ریک بی دل وه داخه وه
 جه داخ ئەو «شەم» شه و چراخه وه
 تا ئاما باوی جه ئیلاخه وه
 بادئ چون نه سیم ره وزه ی پزوانی
 قووهت به خش رۆح سه د سال فانی

نه سیمی نه فہس «مہسیح» ئاسا بی
 تہ سکین بہ خش زام دل شناسا بی
 ہم شاره زای رای شای شہم جہمین بی
 دوس پہروانان خاطر خہمین بی
 شہمیمی جہ عطر زولف شہم ٹہ و شہو
 دانہ پرووی دہماخ پہروانہی بی خہو
 پہرسام ٹہی نہسیم سو بخیز سارا
 دہماخ جہ بوی عہتر زولف «شہم» دارا
 دہوہندہی تیؤبال سارا سہیرانی
 راہنمای پہہبہر راگہی حہیرانی
 یہ چونت زانا من ئیمشہو مات بیم
 «پہروانہ» ی پہ شیو حہبس زولمات بیم
 کی شہمیم عہتر «شہم» نمانا پیٹ؟
 ٹہی بو ئاوردی نہسیم کی دا پیٹ؟
 وات: ٹہی پہروانہی پہر سوختہی مہلال
 تہن خہستہی ٹہیام خورپہمی ویسال
 منیچ وینہی تو مہعتوف «شہم» بیم
 جہ بوی عہتر شہم دہروون پہر غہم بیم

***

(۱۴)

دلّه ماتهم بۆ

دلّه ماتهم بۆ، دلّه ماتهم بۆ

ده‌روونت وه ده‌رد کەسی ماتهم بۆ

تۆ مه‌ینه‌ت کیش بی، ئەویچ وه خەم بۆ

تۆ چون په‌روانه ئەو وینە ی شەم بۆ

په‌ی کەسی جەرگت جه‌ داخان کەیل بۆ

تۆ «مه‌جنوون» خەیاڵ ئەو وینە ی «له‌یل» بۆ

داخ په‌ی کەسی کیش داخمان دیار بۆ

غەمخوار و دل‌سۆز تا وه سه‌ر یار بۆ

نەک چون شەم بی خۆف بی خودا و بی پیر

ئەرها له‌ لیلاخ ئەر جه‌ گەرمسیر

هیچ نیەن وه قەید جه‌فا و جه‌ور تۆ

جه‌فا به‌رده‌ی سه‌خت سزای ده‌ور تۆ

دلّه ئامانت ده‌ستم وه دامان

به‌یۆ مه‌کیشه‌ جه‌فای بی سامان

***

(۱۵)

ده‌لیل «شەم» نەدیت

ده‌لیل شەم نەدیت، ده‌لیل شەم نەدیت

جه‌ لیلاخ ئامای سپی شەم نەدیت

ئاهووی سه رقه تار نه وای ره م نه دیت
 نوور بینایی هر دوو چه م نه دیت
 نازار باوان نازنه ندام نه دیت
 شوخ شیرین ره نگ شه که رپاز نه دیت
 شه م شادی پؤل په روانان نه دیت
 خان سیامال گشت خانان نه دیت
 خاویر خالدار خوتهن خو نه دیت
 مایه ی موشک ئه رزان عه نه ربو نه دیت
 سه ر مه نزل نه سای سه هندان نه دیت
 گول غونچه ی گول بو ی گول خندان نه دیت
 «وه نه وشه» ی بی خه وش «سو سه ن» گول نه دیت
 ده وای بیماران، ده وای دل نه دیت
 زامن نه به رزی ئیلاخان نه دیت
 وه تن نه سورگه ی سای زاخان نه دیت
 سه ر سه وز و بو رچین گول او ان نه دیت
 نازداران نه پای وه فراوان نه دیت
 «نیلو و فهر» نه مه وج گول او ان نه دیت
 نه سرین نه پایه ی شه تاوان نه دیت
 «به ره زا» ی تاشان سه ر شاخان نه دیت
 جه بین شو له ی شه وق چراخان نه دیت

سه رقه تار په م ئاهووی چین نه دیت
 غه زاله ی خوتهن نه ماچین نه دیت
 شاباز شاهین (شیروانی) نه دیت
 صوراحی بی گهر د دیوانی نه دیت
 گوله ندام شیوه ی له یلاته رز نه دیت
 سه ردار په نندان بالابه رز نه دیت
 شای که مه ند وه پیل عوزرا ته ور نه دیت
 «هلال» کامل گۆشه ی هه ور نه دیت
 ده لیل ئامانه ن قبله ی من نه دیت
 هم رۆح هم ئیمان دنیا و دین نه دیت
 ده لیل ئامانه ن ئامای جه لیلاخ
 قبله کهم نه دیت به یو بی ده ماخ
 ده لیل ئامانه ن موژده بده ر پیم
 حالات قبله م ئیزهار ببۆ لیم
 بزانونم قبله م وه شادی نیشته ن
 سه رتاپاش وه نوور نه و «سوهیل» پرشته ن
 مه یل من پیشه ن نه و شیرین شیوه
 وه ی ته ور من په ی نه و شیته بووگم لیوه
 یام خو نامه که ی بی شه رتی وه نده ن
 وه ته حقیق دهنندان دۆستیش که نده ن

مه زانو هم شهرط وه رین شکهستن
 ئەساسه‌ی ئەسباب بهین نۆش بهستن
 سهردی ئیلاخان مه‌یلش کهردهن سهرد
 سهردش جه و ئیقرار چه‌نی ئیمه‌ش کهرد
 بهین نۆش بهستن دنیاش به کامهن
 مه‌یل و مۆبه‌تش (ابن‌سلام)هن
 به‌شوق رای پاسان ده‌لیل یه‌پاسهن
 ئهر پاسهن جه‌من بیزاریش واسهن
 پاس بو‌اچه‌پیم تا دلنیا بام
 قه‌یس‌ئاسا عه‌ودال ده‌ور دنیا بام
 ئەگهر بزانووم جه‌من ویه‌ردهن
 ئیقرار که‌رده‌ی ویش به‌جاناوه‌ردهن
 منیش وه‌ته‌حقیق مه‌ویه‌رووم جه‌ئهو
 ده‌می شیم نه‌خاو ئەوم‌دی نه‌خهو
 چونکه‌شهرتی ویش نه‌به‌رد تا وه‌سه‌ر
 چه‌نی ره‌قیبان ویش که‌رد وه‌یاوه‌ر
 په‌ی من شهرت نیه‌ن یه‌ک شیوه‌خاسی
 ساحیب شهرت و شوون یه‌ک مودبرماسی
 شهرت و وه‌فاش بو‌چه‌نیم تا وه‌سه‌ر
 به‌ینش دروست بو‌تا وه‌رۆی مه‌حشه‌ر

جه من زیادتەر مهیل نه دۆ وه کەس
 کلید گەنجش نه دۆ به هیچ کەس
 دل چەنی هیچ کەس نه کەرۆ پابه‌ند
 هەر پۆژی کەسی نه کەرۆ پەسەند
 تا نامە ی خاسیش گشت کەس بوانۆ
 پەقییان بی فه‌م هەرزه‌ش نه زانو
 ئەبۆ به پێش‌خەند هاسەران ویش
 تیر تانە ی تال دايم نه‌دهن لیش
 وه‌فاش تا سەر بۆ چون وه‌فاداران
 ویش نه‌کا وه‌قەلب ناره‌وای شاران
 جه یه‌ک به‌دهن بۆ پۆحش چەنی من
 پێشە ی نه‌خل عەهد نه‌کنیۆ جه بن
 به‌لکم جه ئەلتاف جه‌مین جامش
 جه بیخ شه‌وبەند خەیا ته‌ ی خامش
 «په‌زا» ی بیچاره‌ ی دیوانه‌ ی دل‌پیش
 خە‌لاص بۆ جه ده‌ست جه‌فای ئیش و نیش

***

(۱۶)

ریسوا ی زه‌مانه‌م

ریسوا ی زه‌مانه‌م، ریسوا ی زه‌مانه‌م

«قه‌یس» قه‌دیمی ریسوا ی زه‌مانه‌م

«په روانه» ی په شیو سه حرای ویرانه م
 عه بدال به رگیل بیزار جه یانه م
 «جوغد» خانه چوّل شه وان بی خام
 تهن ته نیای مه لوول دیده لیلاوم
 هه راسان نه دیده دیده یارانم
 دیده وان ده ییر سه ر دیارانم
 بیزار جه زامهن بیزیای دؤسم
 شه و تارؤ نه فکر که دو که لپؤسم
 عه سای خه م وه دهس «خه مر» خه م نوّشم
 لیوه ی له نگ لال لؤنگ خه م پوّشم
 سزای سته م کیش سیاستاره م
 «فه رهاد» کوکن مه نزل مه غاره م
 رای شه ش دهر وه به خت سیا ده ربه سته م
 په شیمان جه گشت په شیو حال جه سته م
 جفت چه میده چه رخ چه پگه رد م
 ده رده دار سه خت دوور جه هآمده رد م
 «تهن» سیاجلوّسک سه ر دیارانم
 سفته ی شه مال گر کوی ئایرانم
 دل ئازورده ی زولم زه مانه ی زشتم
 چه رخ که مان پشت شکه سته ن پشتم

شه‌و دیده بی‌خاو پۆ بی‌قه‌رارم
 گـرفتار جه‌ور پۆی پۆزگارم
 بی‌زیا جه‌ ژین رازی وه‌ مه‌رگم
 سه‌د جار نیش خار هجران به‌ جه‌رگم
 چه‌مه‌پای خیلان ریسوای هۆزانم
 به‌ ئاهر عه‌شق شه‌خصی سۆزانم
 گرۆی وه‌ حه‌شیان بیابان گیلّم
 «قه‌یس» تانه‌ کیش بینایی لپلم
 دلّ په‌روانه‌ی عه‌شق شه‌م پوخساریکم
 پیکیای په‌یکان دیدهی یاریکم
 «حاته‌م» خه‌یالی قاته‌ن نه‌ باره‌م
 بزانیۆ وه‌ حالّ دهرد بی‌چاره‌م
 چون نه‌وفه‌ل به‌یۆ نه‌ ماوای هه‌ردان
 باوه‌پۆمه‌وه‌ وه‌ لای هه‌م‌ده‌ردان
 به‌لیّ جه‌ وه‌سواس شه‌یتانی دوور بۆ
 چون حاته‌م خاتر خوداش مه‌نزوور بۆ
 گوشاد که‌رۆ دلّ خه‌مناک خه‌سته‌م
 شاد که‌رۆم به‌ وه‌سلّ ئه‌و ئاوات وه‌سته‌م
 مه‌ر مه‌ولای غه‌مخوار بسازۆ کارم
 وه‌رنه‌ به‌ردابه‌رد پۆی پۆزگارم

(۱۷)

زوہرہ ی سوب سہ لات

زوہرہ ی سوب سہ لات، زوہرہ ی سوب سہ لات
 زوہرہ ی وقت پو وادہ ی سوب سہ لات
 پیش پو و خاور کو گای خہم خہ لات
 ہہرگیز نہوینی قبیلہ ی دوور ولات
 تو خو نہ زومرہ ی سہ عد تہختہ رانی
 تہ ماشاچی حوسن پاک نہ زہ رانی
 فیشتہر نہ زارہت وہ پرووی پاکانہن
 تہ ماشات وہ شہوق شہرہ فناکانہن
 ہہر پو سویح چارہ ی سافان مہوینی
 میوہ ی نو جہرہنگ پاکان مہچینی
 سیرہت و سوورہت تہ تارانہ وہ
 وہ نوور جہمال نازارانہ وہن
 تا خو نہ پرووی بورج بہر مہ شو چون تہیر
 نہ گولباغچہ ی حوسن پاکان مہ کہ ی سہیر
 ہہرگیز مہوینی نوور دیدہ ی من
 شہم شادی و زہوق بہرگوزیدہ ی من
 نہ تہو جہ زومرہ ی جہمین سافانہن
 شہم سووی چراغ عیل جافانہن

فیدات بام سهد جار زوهره‌ی وه‌قت رۆ
 تۆ به‌و مه‌مانی ئه‌و به‌ شیوه‌ی تۆ
 چون نه‌که‌ردت سه‌یر ئه‌و مه‌له‌ک چاره
 ته‌ماشای ئه‌و حوسن مه‌ر وه‌ تۆ عاره

***

(۱۸)

سه‌نگ هه‌واران

سه‌نگ هه‌واران، سه‌نگ هه‌واران
 سه‌نگ سپاره‌نگ سفته‌ی هه‌واران
 مه‌لوول ماتهم په‌س مه‌نده‌ی یاران
 چون من هام شه‌ریک ده‌رد و په‌ژاران
 تۆ سه‌نگ کۆنی یه‌ کام هه‌واره‌ن
 یه‌ په‌ی کئی ره‌نگت ئازیه‌ت باره‌ن
 سفته‌ی سه‌ودای عه‌شق کامین نه‌وه‌الی
 بی‌ده‌نگ به‌ دره‌نگ مات مه‌لالی
 تۆ جه‌ داخ کئی سفته‌ سۆزانی
 په‌س مه‌نده‌ی هه‌وار کامین هۆزانی
 راس واچه‌ هجران کیت نه‌ دل داخه‌ن
 جه‌ هجران کئی به‌رگت قه‌لاخه‌ن
 سه‌نگ وات سیابه‌خت سته‌م کیش خه‌م
 «په‌روانه» ی په‌شیو دوور که‌فته‌ی پای «شه‌م»

مه ر نمه زانی لیلاویت لیله ن
 نه ئی جا مه سکه ن گوزهرگای خیله ن
 یوورت چه راگای خیله جافانه ن
 جای عهیش و نشات عه نه بر ن افانه ن
 هه وارگه ی ره ویله خیله مورادیه ن
 ماوای شهوق و زهوق زومره شادیه ن
 من هه وار شه شای په روانانم
 خان خاله خاسان سیایانانم
 پاییز کوچ خیله بیان وه دامان
 ته شریف باوه ران وهی زی دو زامان
 من سفته ی نه و شهوق شو له ی شه م چاره م
 داخین نه و نوور سه حه ر ستاره م
 ئید که واتش پی م سه نگ هه واران
 من جه نه و به ته ر لاله بیم جه زبان
 زانام سفته ی شهوق نه و شه م روخساره ن
 داخدار داخ مای ده ست نه و یاره ن
 منیچ جه هجران شای شه م روخساران
 با بیم وه هامر نه نگ سه نگ هه واران
 ته ن چون سیاهه نگ هه وارانه م
 پادشای خه م کیش خه م دارانه م

(۱۹)

شای سیاسانان

شای سیایانان، شای سیایانان
 ده لیل شوّ وه لای شای سیایانان
 شه مع شه وانهن به زم په روانان
 ده لیل هی قه تار دیده قه ترانان
 تاهووی بیدی گیل سایه په روه رده وه
 هه زاری چون من جه داخش مه رده
 واچه گوّش نه دوّ به حه رف نه غیار
 من به و شه رته نم که رده نم ئیقرار
 سه ره نه سوودی عه شقش بازیشه ن
 دل هه ر نیشانه ی تیره نندازیشه ن
 پام به و دامه وه هه ر مه بو له نگ بو
 خاتر وه نیش هجرانش ته نگ بو
 تا ریزوم وه خاک نه لحه د سه رای گل
 شه رته ن دل وه نیش زامش بدو چل

***

(۲۰)

شه و بیدارانم

شه و بیدارانم، شه و بیدارانم
 ره فیق ناله ی شه و بیدارانم

جوغد جا نه سەنگ سەر مەغارانم
 یا هووکیښ جهور پۆزگارانم
 پەروانە پەشیو سفتە ی نارانم
 چون قەقنەس زوغال کۆی دەن دارانم
 سەییاد بی سوود سەر دیارانم
 سەمکۆی لەنج عەشق ناز تە تارانم
 گیرۆدە ی سەرچەنگ جەفای خارانم
 خار خەم نه جەرگ خار خومارانم
 پادشای گشت پۆل هجران بارانم
 ویل وادی گرد هەردە ی هارانم
 هەراسان نه دین دیدە ی یارانم
 مەجنوون بەرگیل پای کۆسارانم
 هیچ کەس نه مەندەن جە غەمخوارانم
 بپەرسۆ هەوال وینە ی جارانم
 دیار دیارەنی مەینەت بارانم
 بزانیۆ وه شین ئاھر وارانم
 دەردی من گرتەن غەمگوسارانم
 مەرھەم جە ی وەر قەیس پۆزگارانم
 جە ی دەرد ساکن سەر دیارانم
 مونتەزر وه لوتف بینای کارانم

(۲۱)

شیرین بهسته وه

شیرین بهسته وه، شیرین بهسته وه

شیرین ئه ساسه ی سه روین بهسته وه

دهست ئاوه رد وه زولف سیادهسته وه

په خشان که رد وه پرووی دیده ی مهسته وه

گولآو که رد وه جام جه م ئیظهاره وه

چون تورپه ی «تهیموور» وه توّماره وه

په رجه م وه په رچین قه یچی کاره وه

په خش وه پیشان ی خور ئیواره وه

ئه برۆان وه سه یف قه زارپزه وه

وه ده ور دیده ی ئاهوو بیزه وه

موژگانش وه نیش سه ودای نیزه وه

ها وه هوون شای ئه و «په روئیز» وه وه

***

(۲۲)

سه ییاد نامت بام

سه ییاد نامت بام، سه ییاد نامت بام

تۆ نامت چیشه ن؟ فیدای نامت بام

سه د جار وه سه رگه رد دهست و دامت بام

په حمهت به یۆ پیم تا غولامت بام

من په روانه ی ویل وادی ویرانه م
 مه جنوون چوّل گهر د ریسوای زه مانه م
 شهوان تا وه روّ جه غم دارانان
 ره فیق هام پاز وه حشی سارانان
 عه بدال به رگیل بیدی مه کانم
 جه فا و مهینه ت کیش زه رده ی هیجرانم
 سزا و ستم کیش غم نه دهروونم
 هه رده ی (ته به س) گیل ئاواره ی توونم
 چه ندیوه ن جه دین شای شهم دوور که فتمه
 سفته ی ئاهرناک ساتی نه سره فتمه
 هه ر وه حشی نه شکل شیوه ی دوسمه ن
 ره فیق هام پاز عاسا و پوسمه ن
 من زه وقم وه دهنگ ناله ی ئه وانه ن
 قنیاتم وه دین دیده ی ئه وانه ن
 دوور جه دیده ی دوس من به وان شادم
 تا ئه و روّ گهر دوون بدو مرادم
 ئه ی وه له ده ی شوخ توگرته ن نه دام
 جه شکل و شیوه ی قیبه ی من ته مام
 نیم نگاش نه دل ناوک شانو
 دیده ش وه دیده ی قیبه م مه مانو

فیدات بام سهد جار سه ییاد سارا
 به خشش وه بهندهی خهم پی دا وارا
 ئازادش بکهر ئامان جه دامت
 یه خه یلی نه نگین مه بو په ی نامت
 نه و وه له دهی وه حش ئازاد که ی جه دام
 ئینشاللا جه دوو دنیا وی نی کام

***

(۲۳)

ته یران تیژبال

ته یران تیژبال، ته یران تیژبال
 قازان قوله نگان ته یران تیژبال
 خوژگه پیتان بو جه ی ماواو مه حال
 مه شدی وه لیلاخ به ند سهر سارال
 مه گیلان کاوکاو به ند لیلاخان
 یوورت چه راگای بوله ند ده ماخان
 مه وینان وه چه م سیامال خیل
 مشکین کلانان کوی که توون وه پیل
 پؤل پهری په م تایفه ی جافان
 نازک نازداران عه نه ربو نافان
 تهمام نازاران واشته د که ژ وه دوش
 دیده مودبران به رگ داراپوش

یه کیه ک خال خاسان خیل مرادی
 جه ئیلاخ چه نی قبیله م وه شادی
 مه گیلان وه فهورق سیامالان دا
 مه دیان وه خیل سو سه ن خالان دا
 در یغ منیچ ته یر هه وایی بیام
 چه نیشان به و زید تا پراهی بیام
 چیگه تا ئه و زید بنیشتام وه بال
 شاد بیام به و زید به و ماوا و مه حال
 تا قبیله م چه نی پؤل ره ویلان
 بیدیام وه سه رده م ته تار خیلان

***

(۲۴)

قیبلم خاوم بو

قبیله م خاوم بو، قبیله م خاوم بو
 نه گهر وه بی تو یه کده م خاوم بو
 رو جه فا و مهینه ت شه و ئاراومم بو
 وه چنگ گیان کیش گلاروم بو
 غه یر جه دین تو ئه ر په ژاره م بو
 په ژاره ی پر خه وف رای قه ناروم بو
 ئه ر لادی فکر ت به ر که رو نه دل
 جه رگم له ت له ت بو به مه و دای قاتل

ئەگەر سىۋاي تۆكەسىۋەم فەرد بۆ
سەر تا پام پەشتان ئالوودەى دەرد بۆ
ئەر لەحزەى نامت فەرامۆشم بۆ
يا سۆز سەوداى تۆ خامۆشم بۆ
زۋوانم پارەى تىغ ئەلماس بۆ
دەروونم لەت لەت گشت ۋە پلاس بۆ
دېدەم ۋە دېدەى مەست سىۋەنگت
ئەگەر يەك نەفەس نەشەنەوون دەنگت
مورغ ئەپرواحم جە تەن بىزارەن
دنيا نە دېدەم زولمات ۋ تارەن

***

(۲۵)

قىبلەم رېش نەبۆ

قىبلەم رېش نەبۆ، قىبلەم رېش نەبۆ
ئەر دل ۋە مەوداى عەشقت رېش نەبۆ
ئەر تەن بەلابار مەينەت كېش نەبۆ
ئەگەر دېدەم خار دووريت تېش نەبۆ
ئەو دل سىياسەنگ ئەو دېدە تار بۆ
ئەوتەن كۆنە كونج ماواى مەزار بۆ
سەرى سەراسەر نە سەودات نەبۆ
گشت دەمى نەگەرد خاك رات نەبۆ

ئەو سەر بئی سامان نه تهن جیا بۆ
 خامۆش غهلتان خاک سیا بۆ
 پایی نه کهرۆ ئاموشۆ وهلات
 دهستی نه کیشۆ شهوو ورۆ جهفات
 ئەو پاگهستهی مار ئه فعی حهفت سەر بۆ
 ئەو دهسته مه جروح زام خه تهر بۆ
 زووانی نه زکر سه نای تۆ نه بۆ
 شهوو ورۆ نه فکر دۆعای تۆ نه بۆ
 ئەو زووان بئی نوتق ههر وه پلاس بۆ
 ئامین بریدهی تیخ ئه لماس بۆ
 من جه دووری تۆ شای شه م جه مینان
 ههر کاتی زانای لاشه م مهوینان

***

(۲۶)

قیبلاه شه م مه بۆ

قیبلاه شه م مه بۆ، قیبلاه شه م مه بۆ
 مه ر هه ر کهس چون تۆ نامش «شه م» بۆ
 جه مینش چون به در دووهه فته م مه بۆ
 په روانه ش خه ریک خار خه م مه بۆ

***

مەر هەر کهس بالاش سهول ساف مه بو
 گیسووش پر جه عه تر موشک ناف مه بو
 سهردار رهندان ئیل جاف مه بو
 چون تو بی مروهت بی ئینساف مه بو
 چون تو شه کهر له ب غونچه ده مه بو
 پهروانش خه ریک خار خه مه بو

***

مەر هەر کهس ئه برۆش چون که مان مه بو
 زولف و خال سیوهنگ چه م قه تران مه بو
 وینهی تو فیتنهی پرووی زه مان مه بو
 وینهی تو بی ره حم بی ئه مان مه بو
 بی شهرت و بی بهین موبهت کهم مه بو
 پهروانهش خه ریک خار خه مه بو

***

هەر کهس پيشانیش پر جه نوور مه بو
 ساق و گهردنش چون بلوور مه بو
 مه لایک ته لهعت نه سل حوور مه بو
 بی پهروا جه پای «خودا» دوور مه بو
 چون تو ده لیلهی لوای ره مه بو
 پهروانهش خه ریک خار خه مه بو

***

مه ره ره کس چون تو لیموش کال مه بو
 سینه ی سه دهف تا بووم لال مه بو
 ناف ناف غه زال خوتهن مال مه بو
 نازار باوان چارده سال مه بو
 چون تو موبه تش مهردوم کهم مه بو
 پهروانهش خه ریک خار خه مه بو

***

مه ره ره کس وهش بوش سا چون له یل مه بو
 موژانش نه گهرد سورمه که یل مه بو
 هزار کس نه راش سهرتوفه یل مه بو
 ناشی و نه زانحال هر بی مه یل مه بو
 شهوقش به وینه ی سپی شه مه بو
 پهروانهش خه ریک خار خه مه بو

***

(۲۷)

قیبلم مهردهنم

قیبلم مهردهنم، قیبلم مهردهنم
 ئامانت فه رزن واده ی مهردهنم
 نه حالات وهخت وهسیهت کهردهنم
 نه ئاکام سهخت گیان سپهردهنم

وه‌سیه‌تم ئی‌ده‌ن شای شه‌م ڤووخساران
 بی‌وه‌ بالینم چون به‌ینه‌ت داران
 بی‌خوف و ئه‌ندیش جه‌ که‌س نه‌که‌ی شه‌رم
 هه‌ورداره‌ ڤه‌رده‌ی حجابت به‌ نه‌رم
 نه‌پوشی جه‌مین شه‌مس خاوه‌ری
 بووه‌ زانو‌دا چون ئه‌سمای په‌ری
 بنیشه‌ وه‌ بان بالینم وه‌ ناز
 بوانه‌ سووره‌ی «یاسین» وه‌ ئاواز
 زووان به‌ ڤیژه‌ی شه‌که‌ر ڤازه‌وه
 ده‌نگ وه‌ سه‌دای خاس وه‌ش ئاوازه‌وه
 جه‌مین وه‌ عه‌ره‌ق بوگولاوه‌وه
 گو‌نا و ئه‌گریجه‌ و زولف‌ خاوه‌وه
 جه‌و عه‌ره‌ق نه‌ ده‌ور گو‌نای مه‌پاره
 جه‌ سه‌ر بتکیو بگنو و جه‌ چاره
 تا دیده‌م جه‌ سه‌یر دیده‌ی سیات بو
 نه‌زاره‌ و نه‌زه‌ر نازت زیاد بو
 گوش هم‌ وه‌ سه‌دای ڤیژه‌ی ڤازت بو
 به‌و سووره‌ی شه‌ریف وه‌ش ئاوازت بو
 ئه‌ر سه‌د جار «قابز» سزا بدو ڤیم
 هه‌نی نیم‌ وه‌ ته‌نگ گیتن کیشان ویم

ئەگەر بهو تهور بوۆ رۆح پهوانم
 بیللا وه ئاسان بهرمه شوۆ گیانم
 های چه وهش مه بوۆ عومر و زینده گیم
 نه خاک پای توۆ بکهردام ته سلیم
 ئەگەر وه ته حقیق سه د کوۆ گونامه ن
 ئینشه الّا به ههشت هه شته مین جامه ن

***

(۲۸)

قییله م مه لال بوۆ

قییله م مه لال بوۆ، قییله م مه لال بوۆ
 دلّی غه یر جه خه م خالت مه لال بوۆ
 ئەو دلّ ئه ر دانه ی شه وچرای لال بوۆ
 توۆ خودا بازهش با وه زوخال بوۆ
 دیدم دیده یی نه وینۆ بالات
 هه رده م نه رژیۆ وه گه رد پالات
 ئەو دیده دیده ی جه یر توندخیز بوۆ
 توۆ خودا بازهش با سووما بیژ بوۆ
 سه ریۆ وه سه ر که مان هه ر رۆ
 شه وان سه ر نه دۆ وه ئاستانه ی توۆ
 ئەو سه ر ئه ر سه ردار ده وران دوون بوۆ
 توۆ خودا بازهش با سه رنگوون بوۆ

ده‌سی دەس نه‌دۆ نه‌که‌مه‌ر په‌یوه‌س
 نه‌شۆت نه‌گه‌رده‌ن په‌یاپه‌ی ده‌س ده‌س
 ئه‌و ده‌سه‌ ئه‌ر ده‌س جه‌للاد مۆر بۆ
 تۆ خودا بازه‌ش با به‌سته‌ی گۆر بۆ
 پایی په‌ی په‌په‌ره‌و تۆ نه‌بۆ وه‌ پا
 وه‌ پرای یانه‌ی تۆ نه‌شۆ وه‌ پارا
 ئه‌و پا ئه‌ر پای پاک به‌در مونی‌ر بۆ
 تۆ خودا بازه‌ش با نه‌ زه‌نجیر بۆ
 قیبله‌م با ده‌سم وه‌ دامانت بۆ
 مه‌جزووب جه‌ زومره‌ی غولامانت بۆ

***

(۲۹)

که‌لب کۆی یارم

که‌لب کۆی یارم، که‌لب کۆی یارم
 که‌لب پاسه‌بان ئاسانه‌ی یارم
 ره‌فیق هام‌پراز دۆس دل‌دارم
 خاک پات وه‌ بان دوو دیده‌ی تارم
 تۆ خۆ نه‌ وینه‌ی وه‌فاکیشانی
 غه‌مخوار دل‌سۆز گشت دل‌پیشانی
 که‌لب خانه‌زای باوان دوسی
 دل‌گوشای یاران مه‌جنوونی پوسی

مهزانو قیبله م هه ر وه دهست ویش
 پهروه ردهت که ردهن تانه بی دلپیش
 ئە گەر ئیشه اللاً قهسد سهرت بو
 رۆ جه رۆ سزای بهد به تهرت بو
 خه یالم نه بی جه وه فاداری
 تۆ جه ئاسانه ی دۆس دهس هورداری
 سه بهب چیش به ی ته ور هام ده رد ده رد م
 جه باتی یاران گشت قهوم فه رد م
 تۆ جه ئاسانه ی دۆس دوور که وته نی
 چۆنه ن قه رارت چۆن سره وته نی
 چۆنه ن ئاراگیل و یل شارانی
 هه ر موسافری سه ر دیاران ی
 سه گ وات سته مکیش زه مانه ی ناها ل
 «په روانه» ی جه مین شوخ «شه م» جه مال
 مه ر لیا وه نی بینایت کۆره ن
 مه ر په زای من بی یا دهست زۆره ن
 بابوی «شه م» هه وای به غدا شارش بی
 په ی پهس گه لهش من ده رکارش بی
 وه زۆر ئاوه ردش هه ر وه بی ره زا
 تا گورگان گه لهش نه که ران غه زا

به‌گۆسفهندان با بۆی دۆستهن
 ره‌فییق هه‌مراز عه‌سا و پۆسته‌ن
 وه‌رنه‌ جه‌ کۆبئی وه‌ بئی‌به‌هانه
 بگۆیروڤن جه‌ به‌ر ئی بیابانه
 ئازیز به‌ فدای که‌لب وه‌ فادارت بام
 فرستاده‌ی رای به‌غدا شارته‌ بام

***

(٣٠)

گۆله‌ن، چه‌مه‌نه‌ن

گۆله‌ن، چه‌مه‌نه‌ن، گۆله‌ن، چه‌مه‌نه‌ن
 وه‌ مه‌یلت دیدهم گۆله‌ن، چه‌مه‌نه‌ن
 وه‌هه‌ره‌ن، سه‌وزه‌ن، ئاوه‌ن، پای کاوه‌ن
 هه‌ژهی وه‌ فراوان شاخه‌ی شه‌تاوه‌ن
 ته‌مه‌ن، دووکه‌له‌ن، گه‌رده‌ن، غوباره‌ن
 فرمیسکه‌ن، چه‌مه‌ن، سه‌یله‌ن، فوواره‌ن
 سه‌نگه‌ن، کۆساره‌ن، سه‌رکوه‌ن، هه‌رده‌ن
 وه‌نه‌وشه‌ن، شه‌وبۆن، گۆله‌ن، باوه‌ره‌ن
 سه‌رعیه‌ن، شه‌یدان، نه‌جده‌ن، مه‌جنوونه‌ن
 فیراقه‌ن، وه‌سه‌له‌ن، پیاله‌ن، هوونه‌ن

***

(۳۱)

مه حبوب جافان

مه حبوب جافان، مه حبوب جافان

مه حبوب بی عیب تایفه ی جافان

سه رقه تار ره م عه نه ربو ن افان

سه رکیش ره ویل مشکین کلافان

ناهوی مودبرماس مه کان نه هه رده

چووزهی سونبول چر نه سا سل کهرده

خاویر خالدار خه تاو خووتهن مال

ته تار تایف شوخ شیرین خال

وه تن نه زامن سه ربه رز لیلاخ

سهیر سه رکوان سه بیادان و داخ

چهرخ چه م سیاچه م چوست وچالاک پر

شهیدای شکاردوز چنگ و هونانو بر

لاچین شه شدانگ سه حر جه لان خیز

شمقار تیژبال تهیر توندگوریز

شه مع شاپه سه ند گشت سیامالان

نام تو نه به زم خه سره وان خوانان

بهو شوق جه مین شه م روخساره وه

کیت نه دا وه دم کزه ی ناره وه؟

به‌و قاش قه‌تران دَلّ پِی ئِشاوه
ستوون یانه‌ی کِیْت نه‌کِشاوه؟
به‌و دیده‌ی ساي سورمه‌ساي سیوه‌نگ
موژانت وه هون کِی نه‌که‌رده‌ن په‌نگ؟
به‌و نیم‌نیگای ناز به‌و له‌نجه‌و لاره
ئاخر جه‌رگ کِیْت نه‌که‌رده‌ن پاره
به‌و بالای نه‌وتوولّ وه نه‌وره‌سته‌وه
به‌و کوکوی کَلّاف ده‌سته‌ ده‌سته‌وه
واچه دَلّ کِیْت نه‌ستانان وه زوور
ئاخر یانه‌ی کِیْت نه‌که‌رده‌ن خاپوور

***

(۳۲)

وه‌لامی نامه‌ی «ره‌نجوری»

له‌لایه‌ن «وه‌لی دِیوانه» وه
مه‌ولای لال‌شناس، مه‌ولای لال‌شناس
مه‌وله‌وی ئه‌وله‌وی دانای لال‌شناس
هه‌یاس دور‌ناس ئه‌سلّ و نه‌سه‌ب خاس
نه‌ژاد پاکان، «نظامی» قیاس
«فیرده‌وسی طووسی»، «جامی» ملک جام
«خاقانی» خه‌یالّ، «ئه‌نوه‌ر» ی ئه‌یام

«سه‌عدی» سوخه‌ندان به‌حر مه‌عانی
 «حافظ» (شیراز) «صائب» سانی
 به‌تای بی‌ه‌متای قه‌بیوم بی‌چوون
 هه‌متای تو‌که‌من نه‌رووی ده‌ور دوون
 شه‌وکه‌ت خووشه‌چین په‌یدای مه‌عناتهن
 عیسمت نه‌ئوساف سیفات ماتهن
 مه‌ولانا «زه‌هیر»، «فارابی» ی‌ده‌ور
 فوزه‌لای فازل نادره‌ی وه‌ش ته‌ور
 هه‌نی چهنده‌شعرا‌ی ئاسف نیشانان
 ده‌رس نه‌مه‌دره‌سه‌ی علم تو‌وانان
 غه‌وو‌اص مو‌حیت ده‌ریای عولوومی
 شیعر مه‌سنه‌ویت، مه‌ر «مه‌ولای پروومی»
 تو‌شاللا هه‌نی پایت بو‌زیاد
 من چی‌شم که‌نام من ئاری وه‌یاد
 غه‌ره‌ز هه‌ر ئیده‌ن بوزورگیت که‌رده‌ن
 نام به‌نده‌ی ویت وه‌یاد ئاوه‌رده‌ن
 نه‌لبه‌ت ویت وه‌حال په‌شیویم زانان
 جه‌رووی ئیلتیفات نامت کیانان
 که‌رده‌نت ئیزهار، مه‌ولای که‌ره‌م سه‌یل
 تو‌ساحیب لوتفی به‌عنی من بی‌مه‌یل؟

من قه سه م وه زات ئه و كه س يه گانه ن
 دایم نام تۆم ویرد زووانه ن
 هه ر چه ند وه خدمه ت تۆ ئاشنا نیم
 به لئی جه فکرت ساتی غافل نیم
 دل په روانه وار جه شه و تا وه رۆ
 هه ر هانه خه یال وه سل و دین تۆ
 من که هام ته رکیب عومرم نام تۆن
 نیشات زه ینم کۆی که لام تۆن
 نادیده حوبیت جا گرتن نه دل
 هه رگیز جه سه ودات دل نیه ن غافل
 که لامت سه ره مشق ئینشای زه ینمه ن
 نامت بینایی هه ر دوو عه ینمه ن
 (لاته شبیه) چون «وه یس» رمووده ی «په سوول»
 هه ر هام نه ته حسیل وه سلت که م و سوول
 نه وا بو اچی جه و زامن دووریم
 دیوانه ی به نده ی مه ولای «په نجووری» م

***

(۳۳)

نازک به دهن «شه م»

نازک به دهن «شه م»، نازک به دهن «شه م»

نازک لاره و لهنج، غه مزه و ناز «شه م»

- نازک لب شہد، شہ کەر ریژ «شہم»
 نازک تہ بہ سسوم قہند ئامیز «شہم»
 نازک گہردہن بہرز، بالای بہرز «شہم»
 نازک سینہ ساف سہدہف تہرز «شہم»
 نازک زولف دیز عہنہرین «شہم»
 نازک ریزہی راز شہ کەرین «شہم»
 نازک قہوس قاش قودرہت ساز «شہم»
 نازک بالاسہول سہرفہراز «شہم»
 نازک دندانان گہوہہردانہی «شہم»
 نازک نہقش خال لووتہوانہ «شہم»
 نازک دوو بازو پہنجہ و دەست «شہم»
 نازک ئہنگوشتان حہنا بہست «شہم»
 نازک پیشانی پرجہ بہند «شہم»
 نازک شیوہ شوخ شاپہسہند «شہم»
 نازک زنج زہر زہنہخدان «شہم»
 نازک شاماران وہبان شان «شہم»
 نازک دوو قہندیل قورہت مہند «شہم»
 نازک نازکی کہ مہر بہند «شہم»
 یاشا ہہر شہم بو تہور شیوہش بو
 ہہزار پہروانہ چون من لیوہش بو

ئه سیر وه قه ندیل شای نه جه فمال بو

بسۆزۆ بالاش جه زوبان لال بو

***

(۳۴)

نه دارون تانه

نه داروون تانه، نه داروون تانه

نه داروون تاقت تووانای تانه

وینهی مه جنوون ویل ده یری دیوانه

مه شم وه چۆل و تهرک مه کهم یانه

بهرگ تن جه وه لگ دره ختان چۆل

پهی ویم مه وازوون مه گئروون نه کۆل

ته نیا یه ک سه نگی مه نیوون وه بالین

ته ک مه دۆم پیوه پهری شه و نالین

خاوم وه راحت گه شتم وه دلواز

نه نه زان ره فیق، نه ره قیب هامراز

پهی ویم مه گیلوون سهروهش نه کاوان

مهر مه لان مه ردهن بیدیشان ماوان

***

(۳۵)

نه «شهم» جیام من

نه «شهم» جیام من، نه «شهم» جیام من
 «په روانه» ی په شیو نه «شهم» جیام من
 مه جنوون به د به خت چاره سیامه ن
 شهم داخ ه سره ت وه دل نیامه ن
 قه یس ئاسانه خیّل شای شهم مه نده ن
 ویّل ده ر به ده ر فام په ر که نده مه ن
 ته ن ته نیای بی که س یانه بی دیمه ن
 گون نه گیج به حر نائو میدیمه ن
 سیاته ر نه سه نگ ه ه واران ه مه ن
 عه بدالّ به رگیّل دیاران ه مه ن
 مه نزلّ نه ماوای توون ته وه سمه ن
 جه فا و بی سوود و ره نج وه عه به سمه ن
 عازاو مه ی نه ت سه د کو بار مه ن
 په ری دین دؤس ئینتیزار مه ن
 چه نی وه حشیان رۆ ه امرازه مه ن
 شه و نه شکه نهجه گیرو گازه مه ن
 چه مه رای رای دؤس لیلاخ نشینمه ن
 به ئه سر ه سره ت دیده نمینه ن

هه‌راسان نه قه‌وم بیزار جه زیدمه‌ن
 ده‌ست نه «شهم» بریا دل نائومیدمه‌ن
 تا وه رۆی مه‌حشر مات و مه‌حز و ونمه‌ن
 سۆز سه‌ودای عه‌شق «شهم» نه ده‌رو ونمه‌ن

***

(۳۶)

وه‌خال تۆوه‌ن

وه‌خال تۆوه‌ن، وه‌خال تۆوه‌ن
 نوور لقای حه‌ق وه‌خال تۆوه‌ن
 شوّله‌ی شه‌م وه‌شه‌وق جه‌مال تۆوه‌ن
 ده‌ردینان وه‌داخ که‌مال تۆوه‌ن
 له‌یللی که‌نیزه‌ک شیرین به‌نده‌ته‌ن
 سه‌د «زلیخا» ی (میسر) وه‌زه‌ر سه‌نده‌ته‌ن
 «هومه‌یلا» ی زه‌ریف به‌لقی‌سای بالدار
 گولشای گول‌ئه‌ندام «عوزرا» ی گول‌عوزار
 یه‌کایه‌ک هه‌یران به‌ژن بالاته‌ن
 بالای نه‌ونه‌مام سه‌ول ئالاته‌ن
 دل ئارام دل سه‌مه‌ن بۆی په‌ری
 «مه‌نیژه» ی بیژه‌ن، زوه‌ره و موشته‌ری
 خه‌رامان هه‌یران حوسن زیباته‌ن
 بانوان ته‌مام گشت جان فیداته‌ن

حوران جهننهت فریشتان فهرش
 سه ناخوانتهن جه زمین تا عه رش
 گول جه گولستان وه داخ توون
 داخداران وه داخ ده ماخ توون
 هر چند پهروانان هنن جه سه حرا و کو
 گشت ماتهن جه شوق شه م ده ستور تو
 من چون پهروانان هر جان فیدای تووم
 حهیران جهمین بهزم نارای تووم
 وه سه رگه ردت بام شای سپی شه مان
 سه رگه ردان تووم دور جه هآمده مان
 به شق خال ویت خاتر شادم کهر
 یا پوخسه ت یا مهرگ یا ئازادم کهر
 ئیسه بو چه نیم لادی سازابه
 جهی گشت عه زابه گهردن ئازابه

***

(۳۷)

هام سه ران تاره ن

هام سه ران تاره ن، هام سه ران تاره ن
 ئیمسال بیناییم تاریک و تاره ن
 ذوق زیندگیم چون ژار ماره ن
 دنیا جه دیده (وادی القهار) هن

گشت عالهم نه وهقت فهسل نهو وههار
 شاد مهبو وه زهوق گولان و گولزار
 من ئیمسال وههار شادیم ناشاد بی
 په ریشان جه گشت ره نجم وه باد بی
 بولبول شاد وه گول من ره نجه پرو بیم
 ره نجه پرو جه ذهوق وههار نو بیم
 ئیمسال نهو وههار فیشته ره جه سالان
 رازانش ره ونه هق ره ننگ گولالان
 ههردان، ههله تان، ساران، ههواران
 خهیمه گول پو شان خاستر نه جاران
 من هه ر گولزار نه دیدهم خار بی
 هه ره سهوزه وهنهم وه ژار مار بی
 هه ره چه من سهودای جوانیم جا که رو
 هه ره لاله سهودای دهروون داخ که رو
 هه ره شکوفه ی شهوق شیوهی «شهم» پیش بو
 دیام وه پیش دا خاترم ریش بی
 وههاری وهی تهور خو جه لام دوور بی
 چه مان نه دیدهم نیش زهنبوور بی
 ئای خوژگه وه سال نهو وههار پار
 هه ره رو سوب سهحر مه دیام بالای یار

وههار ئیمسال په شیو جه سته نان
دوور جه دنیا و دین نانه خه سته نان

***

(۳۸)

هام سه ران نامم

هام سه ران نامم، هام سه ران نامم
من نامم گتو دیوانه ن نامم
جه و ساوه پيسواي دهور ئه ييامم
رؤيی، نه گيلا دهوران وه کامم
جه و رۆ من جه «به تن» مادهر په يدا بيم
مه جنون کو گهرد شيت و شه يدا بيم
هر خاتر خه مين دهروون پر داخ بيم
هر دلگير دهرد ويل و دوستاخ بيم
هر چه م پر ئه سرين مات و مه حزوون بيم
هر گيروده ي جهور جه فاي گهر دوون بيم
هر دايم ره قيب ره هنده ي راچه فت
هر دا وه جه سته م ئاهر چه ني نه فت
ئر صه د سزاكيش بار مه ينه ت بيم
به لي سازا بيم چه ني به خت ويم
ئي سلخه رؤيی جه راگوزهر دا
شم شيوه جه نو ئاهر جيم وهر دا

ئەو وهی بلیسەم جه گەردوون ویهرد
 بيم وه کۆی زوغاڵ سفتهم بی وه گەرد
 پهروانه سيفت پر سفتهی زوخاڵ
 سۆزان بيم وه شهو شوڵهی شه م جه مال
 ئاھر به ختم هەر نه بی خاموش
 تا قرچەي جه رگم شنه فتم وه گوش
 ئەوه لّ چون مه جنوون و یلّ سارا بيم
 دیوانه ی دلگیر جه خەم دارا بيم
 ئیسه پهروانه ی په پ و بالّ سفتهم
 ویلّ بهرداوبه رد کۆس و کۆس که فتم
 هاسه ران سفتهی شوخ شه م لقام
 چۆن مه بۆ علاج وه چیشهن دهوام

***

(۳۹)

هەر من خەم بارم

هەر من خەمبارم، هەر من خەمبارم
 هەر من خەمینم، هەر من خەمبارم
 هەر من «پهروانه» ی «شەم» نادیارم
 هەر من سه رگه ردان زولمات تارم
 هەر من ستاره م جه نه حسی په ستهن
 هەر من رای شه ش دەر نه رد م دەر به ستهن

ھەر من چون مریخ خارجهن یانہم
 ھەر من بہدنامیم پہخشن جہ عالم
 ھەر من کوشتهی نیش عقرہب ژارہنان
 ھەر من ریسوای دەور رۆزگارہنان
 ھەر من زیج نہحس کہفتن وہ بہختم
 ھەر من سزاکیش نازار سہختم
 ھەر من «دہلو» ئاسا نہ قہعر چاہم
 ھەر من چون مہجنوون چارہ سیاهم
 ھەر من ئیقبالم نہردن نہدارن
 ھەر من چون فہرہاد کوکہنیم کارن
 ھەر من فریشتہی دہولت خاموشم
 ھەر من چون بہہرام نہمد وہ دوشم
 ھەر من جہ رای دین بیزاریم وہستن
 ھەر من چون سہنعان زوننارم بہستن
 ھەر من جہ تانہی پہقیب ناہال
 ھەر من شادی و زہوق دنیاہم بی بہتال
 ھەر من پہروانہی پہشیو حالہنان
 ھەر من شو تا رۆ شہم خہیالہنان
 ھەر من جہو سہبہب ستارہی چہفتم
 ھەر من شہم نائین جہ شہم دوور کہفتم

هه‌ر من وه بی «شه‌م» گه‌راگه‌ر گه‌ریام
 زه‌نگ به‌د نامی نه‌عالمه‌م زه‌ریام
 هه‌ر من گشت په‌ی شه‌م خاترم ره‌شه‌ن
 هه‌ر یاران عیلاج ده‌رد من چیه‌ن

***

(۴۰)

هه‌ر من ناشادم

هه‌ر من ناشادم، هه‌ر من ناشادم
 گشت عالمه‌م شاده‌ن، هه‌ر من ناشادم
 هه‌ر من نه‌یاوان وه لای حه‌ق دادم
 هه‌ر من نا‌ئومید قاپی مرادم
 هه‌ر من بازی باز نه‌رده‌ن نه‌بارم
 هه‌ر من پای شه‌ش‌ده‌ر به‌نده‌ن نه‌چارم
 هه‌ر من ناسزان فه‌له‌ک وه به‌ختم
 هه‌ر من گه‌یروده‌ی ئازار سه‌ختم
 هه‌ر من چه‌رخ چه‌پ وه‌نهم نه‌قینه‌ن
 هه‌ر من تالمه‌م په‌ست خاک زه‌مینه‌ن
 هه‌ر من ستاره‌م سیا بی نه‌سه‌ر
 هه‌ر من فره‌شته‌م که‌فته‌ن ده‌ر به‌ده‌ر
 هه‌ر من ئه‌یقبالم خاویر خه‌فته‌ن
 هه‌ر من نه‌رووی «ئه‌رز» رای راسم چه‌فته‌ن

هەر من خه میده ی ده ور گه ردوونم
 هەر من جورعه نۆش جام مه جنوونم
 هەر من په روانه ی په شیو حال جه سته م
 هەر من په سفته ی خه مناک خه سته م
 هەر من چون بولبول یه ک فه سلّم وه سلّه ن
 هەر من سیّ فه سلّ عومرم بیّ ئە سلّه ن
 هەر من پۆی زوشن وه دیدهم تاره ن
 هەر من زینده گیم چون ژار ماره ن
 هەر من گرفتار جه ور و عازاوم
 هەر من په ریّ دۆس دیده لیلاوم
 هەر من سزاکیش دهر د و داخانم
 هەر من چه مه رای رای لیلاخانم
 هەر من جه په ی دۆس لیلاخ نشینم
 ها وه خته ن به رشو گیان شیرینم
 تائه ورپۆ که خیّل شیان وه دامان
 من هام نه سزای جه ور بیّ سامان
 مه ر موشکلّ گوشا بدو مرادم
 وه رنه تا مه رده ن خاتر ناشادم

(۴۱)

ھەور نەدۆ خەمىن

ھەور نەدۆ خەمىن، ھەور نەدۆ خەمىن

تۆ خەم پۆشەنى من خاتر خەمىن

بۆ تا ھەردوومان دەردىن ماته مىن

وئىل وئىل بگىلىن سەراسەر زەمىن

تۆ جە «سەما» سەيل، من جە «زەمىن» ئاھ

ھەر دوو بکەرېم پرووى گەردوون سیاھ

تۆ سەيل سرشک دیدەت وە زارى

رېژان کەر چون تاو سەيل وەھارى

من جە زەمىن ئاھ نالەى نەبەردم

بەخیزۆ جە دل ھەناسەى سەردم

تا بۆ وە تۆفان تۆف پەستاخیز

سیامال نە برج لىلاخ بۆگوریز

خىلخانان جە دوود ئاھ ئىھ و تۆ

بیان وە دامەن گەرمەسیر جە نۆ

تا کە کۆچ خىل جاف مورادى

پەیدا بان چەنى قىلەم وە شادى

ئەو دەى گەرمەسیر ھەم بەیۆ وە فەر

فەر گىرۆ جە زەوق تەتاران «بەر»

هه ور نو بهی ته ور بسازیم وه یه ک
 من جه پرووی زه مین، تو نه پرووی فه له ک
 هه ر دوومان وه جه خت بگه پرتیم وه تاو
 تۆف «زه مه ریر» پهیدا کهیم جه ناو
 بهی ته ور تۆفانی باوه ریم وه هه م
 تا خیلان نه برج لیلخ که ران ره م
 کۆچ که رده مالان بیان وه لاما ن
 دامان بو وه زه وق نه و توول نه ماما ن
 شاد بو وهی زامن شای شه م جه مینم
 گوشادی خاتر خار خه مینم
 تا منیش وه دین دیدهی ئه و شاد بام
 نه جه ور گه ر دوون خاتر نازاد بام

***

(۴۲)

هه ی نائومی دی

هه ی نائومی دی، هه ی نائومی دی
 هه ی ره نه جه پووی، هه ی نائومی دی
 هه ی یاران چون من به دبه ختی کی دی
 په ی هال نه زانی پرووم که رد نه بی دی
 چۆلان ته ی که ردم «جه به لان» یه کسه ر
 جه تووس و توون بیم یاوام وه ته به ر

هه‌رده‌ی نه‌جد قه‌یس گشت دام وه‌ پیاوه
 په‌روانه ده‌ستور سه‌ر وه سه‌وداوه
 یاوام به‌و زامن ماوای قبیله‌م بی
 مه‌کان و مه‌سکه‌ن گوزه‌رگای «شه‌م» بی
 هه‌وران چۆل دیم زامن ویرانه
 بایه‌قوش به‌سته‌ن جه‌و مه‌سکه‌ن لانه
 نه‌ده‌نگ ده‌یار نه‌سه‌دای یاره‌ن
 ده‌نگ ویرانه (وادی‌القهار)ه‌ن
 په‌رسام بایه‌قوش هام‌ده‌رد ده‌ردم
 په‌فییق هام‌راز نا‌له‌ی نه‌به‌ردم
 من «په‌روانه» ی وپل و لگه‌ی دامانم
 جانشین «قه‌یس» شای که‌م فامانم
 کۆشی کۆچ له‌یل شای شه‌م جه‌مینم
 گۆشادی خاتر خار خه‌مینم
 بایه‌قوش واتش: «په‌روانه» ی که‌م فام
 ئیسه‌ ئامانی وه‌ی ماوا و مه‌قام
 کۆچ خیرش که‌رد لوا وه‌ لی‌لاخ
 په‌ی من چه‌سه‌ر ته‌مه‌ند په‌ی تو ئاخ و داخ
 وه‌ ئیقبا‌ل نه‌حس ویم دامامه‌وه
 نا‌ئومید جه‌ شه‌م هم ئامامه‌وه

یاران هامسهران ناثومید ویم
 هه‌ی عه‌بدال «به‌ر» دوور جه زید ویم

***

(۴۳)

هه‌ی هه‌ی ناسوره‌ن...

هه‌ی هه‌ی ناسوره‌ن زامانم ئیمشه‌و
 گوئگۆنه‌ن جه زووخ دامانم ئیمشه‌و
 کۆن ته‌یبب بدۆ ده‌رمانم ئیمشه‌و
 به‌ ده‌رد «ئه‌ییوب» گریانم ئیمشه‌و
 گهرمه‌ن بازارم چه‌نی ده‌رد ئیمشه‌و
 سوود سه‌ودامه‌ن چه‌نی هه‌رد ئیمشه‌و
 هه‌ی یاران بریان چه‌یاتم ئیمشه‌و
 چون خزر خه‌ریک زولماتم ئیمشه‌و

***

(۴۴)

یاران سافیکم

یاران سافیکم، یاران سافیکم
 لیبویای لیوه لال سافیکم
 شه‌یدای شه‌وق «شه‌م» پر شه‌فافیکم
 کوشته‌ی نیگای ناز شه‌خس جافیکم

***

خار خەم نە جەرگ حال خو ماریکم
 گیر و گاز عەشق باز تە تاریکم
 پیکیای پە یکان مەروان ژاریکم
 سەرسام سادار پەری تاریکم
 لەرزیا ی لەرزان توول تافیکم
 کوشتە ی نیگای ناز شەخس جافیکم

***

عەبدالّ بی مالّ جام جە میئیکم
 پە شیو حال جەستە ی دلّ خە مینیکم
 ئاشوفتە ی دەستە ی زولف پەرچینیکم
 موبتە لای قبیلە ی دنیا و دینیکم
 مایل وە مۆبەت بی ئینسافیکم
 کوشتە ی نیگای ناز شەخس جافیکم

***

زامدار زە دە ی دام شەستیکم
 زە لیل زامەت زە دە ی دەستیکم
 رۆح جە دەست پەرواز مۆژە مەستیکم
 ئاماج تانە ی خاس گەستیکم
 قەیس مە یل لە یل بی خلائیکم
 کوشتە ی نیگای ناز شەخس جافیکم

***

«فه رهاد» «شیرین» شه کهر رازیکم
 نازار باوان نازنه ندامیکم
 سه ییاد دلگیر نوپه ردازیکم
 دام دل پاره دست بازیکم
 په روانه ی بالبه ست کوی کلافیکم
 کوشته ی نیگای ناز شه خس جافیکم

***

سوژان ئایر شه وق نووریکم
 شیویای شیوه ی شه م ده ستووریکم
 هه راسان نه زید زامن دووریکم
 قه یس ناوینای دیده کووریکم
 دیوانه ی مه شهوور قاف تا قافیکم
 کوشته ی نیگای ناز شه خس جافیکم

***

ویل مهینه ت مه شق هه راسانیکم
 گرفتار دست خورشید سانیکم
 لیوه ی لهنگ پوس خه م نه شانیکم
 دهه یری لال لهنگ بی زووانیکم
 ئاواره ی ئاهووی مشکین تافیکم
 کوشته ی نیگای ناز شه خس جافیکم

***

(۴۵)

یاران که ردهن ریش

یاران که ردهن ریش، یاران که ردهن ریش

یه جهرگ منهن خاران که ردهن ریش

یه دیدهی منهن نوور نه مه ندهن تیش

یه زام منهن زوخاو مه یو لیش

یه دوود منهن دنیا گرت نه وهر

یه سوژ منهن سوژان دهشت و دهر

یه ئاه منهن وه ئاسمان یاوا

سه قف سه رچه گهر دوون شکاوا

یه سه دای منهن نه فخر سوور بیتزان

وه ختهن قیامت مه حشر ئه نگیزان

یه نالهی منهن چون نهی مه دو دهنگ

مه یو وه قانون مه تاو نو سهنگ

یه زاری منهن پوسه زگارهن

عالم جه زاری من بی قهرارهن

یه شین منهن شهوان تا به رو

چون «قهیس» مه جنون هام نه بی د و کو

یه ویلی منهن جه سوپ تا ئیوار

دهور مه دو نه دهور سارا و سه ردیار

یه داخ منهن داخان جه داخان
 داخ که ردهن لاله‌ی ههر د ئیلاخان
 هامسهران وهختن واده‌ی مهرگم بۆ
 من جه دووری دۆس گولگۆن بهرگم بۆ

***

(۴۶)

یاران نه‌ووهار

یاران نه‌ووهار، یاران نه‌ووهار
 ئیمسالّ وه به‌ختم بیّ فەر نه‌ووهار
 ئاما وه دامان کۆچ ته‌لمیت بار
 ههر چهنه‌د نیگام که رده‌دیم کۆچ یار
 خیلان گشت ئامان وه ژیر دامان
 په‌خش بین وه دامان بارگه‌ی ئیمامان
 نه‌کۆچ یار بیّ، نه‌ده‌نگ یاران
 وه‌هار وه‌نه‌م‌بی وه ژار ماران
 ههر گولّ جه‌ره‌نگیّ به‌رئاما جه‌خاک
 ئه‌وان گولّ‌خه‌ندان من دیده‌نمناک
 ههر غونچه‌ وه‌نه‌م‌بی وه په‌یکانی
 ههر گولّیّ وه نیش خار هجرانی
 ههر لاله‌ داخین وه سه‌ده‌زار داخ
 داخ مه‌نیا وه دلّ حه‌سه‌ره‌ت کیشم ئاخ

سونبول چون فیشتهر نیش مه دووم نه دل
 تیژته رهن جه خار نه پام بهرگ گول
 نه رگس مه وینۆ ئه ندۆم بهرز مه بو
 ئاهر وه جه ستهم قه قنه س تهرز مه بو
 سو سه نان زووان تانه کیشان لیم
 جه داخ دووری دوور ولات ویم
 سهیر چه مه ن لیم چون ژار مارهن
 هه ر ئید مه ژنه وون ماچان وه هاره ن
 په ی چی جه دووری شای شه م جه مینم
 ها وه خته ن به رشۆ گیان شیرینم
 یاران هاسه ران سا چون مه بو چوون
 من «ته بهس» جامهن «شه م» کهوت ئه و سه رتوون

ته واو

***

پیرست و ناواخن

- ۳..... به شی کوردی
- ۳..... پیشه کی
- ۷..... کورته باسیک له کو کردنه وهی به ره می «وهلی دیوانه»
- ۹..... کورته به ک له ژبانی «وهلی دیوانه»
- ۹..... کورته به ک له ژبانی «شهم»
- ۱۴..... فه له ک هه تا که ی
- ۱۵..... هه رمن خه م بارم
- ۱۸..... یاران له جه رگم
- ۱۹..... دل بریانی بی
- ۲۰..... نه ی ناو میدی
- ۲۱..... پرونا کیم له سهر
- ۲۳..... پرونا کی باوان
- ۲۴..... ئاخ! بو (خه سره و خان)
- ۲۷..... داخ هاته سهر داخ
- ۲۸..... پرسوای زه مانه م
- ۳۰..... نه ستیری به یان
- ۳۲..... وئی دشت ودهر
- ۳۳..... به ردی هه واران
- ۳۵..... شه ویدارانم
- ۳۶..... په ری زه ش مالان
- ۳۷..... فیدای ناووت بم
- ۳۸..... جوانی بیچاوه

- ۳۹ ..... بۆچی زویر بی...؟
- ۴۰ ..... یارم له خه‌ودا.
- ۴۱ ..... دلدارم «شهم» بی.
- ۴۳ ..... کاتی مردنم.
- ۴۵ ..... گیانه خه‌وم بی.
- ۴۶ ..... به‌کۆی زوخال بی.
- ۴۷ ..... کاتی مه‌رگمه.
- ۴۸ ..... سه‌گی ده‌رگای یار.
- ۵۰ ..... نازداری جافان.
- ۵۱ ..... له «شهم» جیام من.
- ۵۲ ..... ناسک، نازی «شهم».
- ۵۴ ..... به‌خالئ تۆوه.
- ۵۶ ..... هه‌وری ره‌شی خهم.
- ۵۷ ..... هاسه‌ران ناوم.
- ۵۹ ..... یاران بۆ تاره...؟
- ۶۰ ..... هه‌رم خهم‌بارم.
- ۶۲ ..... هه‌ی «شهم» ی شه‌وان.
- ۶۳ ..... تۆف، برینداره.
- ۶۴ ..... یاران سافینکم.
- ۶۶ ..... یاران مه‌جنونم.
- ۶۸ ..... دل به‌داخه‌وه.
- ۷۰ ..... ئاخ، برینداره!!!
- ۷۱ ..... جوانی ژیر ره‌ش‌مال.
- ۷۲ ..... هه‌رم ناشادم.
- ۷۳ ..... ده‌لیل «شهم» ت دی...؟
- ۷۵ ..... سه‌ر ته‌تیمه‌وه.
- ۷۶ ..... هاوار له‌تیشی.

- ۷۶..... یاران نهوبه هار
- ۷۸..... له و نووری «شهم»ه
- ۷۹..... هه ی دهر به دهر خوم
- ۸۱..... ئه ری تولى نه ی
- ۸۲..... ئه ی دل به «به رده» بی
- ۸۳..... بایه قوش نالان
- ۸۵..... بیزار ی هوزان
- ۸۶..... باره که لالا «شهم»
- ۸۷..... بالنده ی تیژبال
- ۸۹..... ئه ی جرای پروناک
- ۹۰..... نامه
- ۹۲..... ودلام
- ۹۵..... شیوه نی «ره نجوری» بومه رگی
- ۹۵..... «وهلی دیوانه»
- ۹۸..... له ریگه و بانا
- ۹۸..... هاوار له به ختم
- ۱۰۱..... به شی هه ورامی
- ۱۰۲..... ئه ری هه ی تولى نه ی
- ۱۰۳..... ئه ی دل وه سه ننگ بای
- ۱۰۴..... بایه قوش نالان
- ۱۰۶..... بیزار ی هوزان
- ۱۰۷..... جه و راگوزه ردا
- ۱۰۸..... جه ی شوله ی «شهم»ه
- ۱۰۹..... چراغم تاوان
- ۱۱۱..... چراغم بی پام
- ۱۱۲..... چراغم نه سر

۱۱۴	.....	چۆل نشینه خۆم
۱۱۶	.....	خه‌سه‌ه و خه‌پالئی
۱۱۸	.....	داخ وه‌بان داخ
۱۱۹	.....	دڤ وه‌داخه‌وه
۱۲۱	.....	دڤه‌ماته‌م بۆ
۱۲۱	.....	ده‌لیل «شهم» نه‌دیت
۱۲۵	.....	پرسوای زه‌مانه‌م
۱۲۸	.....	زوه‌ره‌ی سوب‌سه‌لآت
۱۲۹	.....	سه‌نگک هه‌واران
۱۳۱	.....	شای سیاسانان
۱۳۱	.....	شه‌و بیدارانم
۱۳۳	.....	شیرین به‌سته‌وه
۱۳۳	.....	سه‌بیاد نامت بام
۱۳۵	.....	ته‌یران تیژبال
۱۳۶	.....	قیبلمه‌م خاوم بۆ
۱۳۷	.....	قیبلمه‌م ریش نه‌بۆ
۱۳۸	.....	قیبلمه‌م شه‌م مه‌بۆ
۱۴۰	.....	قیبلمه‌م مه‌رده‌نم
۱۴۲	.....	قیبلمه‌م مه‌لال بۆ
۱۴۳	.....	که‌لب کۆی یارم
۱۴۵	.....	گونهن، چه‌مه‌نه‌ن
۱۴۶	.....	مه‌حوب جافان
۱۴۷	.....	وه‌لامی نامه‌ی «ره‌نجوری»
۱۴۹	.....	نازک به‌ده‌ن «شهم»
۱۵۱	.....	نه‌دارون تانه
۱۵۲	.....	نه‌«شهم» جیام‌من
۱۵۳	.....	وه‌خال تووه‌ن

۱۵۴.....	هام سه‌ران تاره‌ن
۱۵۶.....	هام سه‌ران نامم
۱۵۷.....	هه‌رم‌ن خه‌م بارم
۱۵۹.....	هه‌رم‌ن ناشادم
۱۶۱.....	هه‌ور نه‌دۆ خه‌مین
۱۶۲.....	هه‌ی نائومیدی
۱۶۴.....	هه‌ی هه‌ی ناسۆره‌ن
۱۶۴.....	یاران سافیکم
۱۶۷.....	یاران که‌رده‌ن پ‌یش
۱۶۸.....	یاران نه‌وو‌ه‌هار

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

سلاو له گیانی پاکی په روانه
له و عه شقه پاکه ی بی له که و جوانه
د یسان له گیانی «شه می» رومه ت ئال
که په روانه که ی کرده کو ی زو خال

رازی

ISBN 964-7638-71-X

9 789647 638715

د کتابچو، پاماسوهرتی
انتشارات، کردستان
تلفن: ۲۲۶۵۲۸۲